IGNORAMVS.

Comœdia coram Regia Maiestate Iacobi Regis Angliæ, &c.

Secunda editio auctior & emendatior.

Vna cum Argumentis vnicuique Scænæ præpositis, vt melius totius fabulæ scopus, qui aliter obscurior est, intelligatur.

by Mr Geo Buggle Ch Hall with a story more
related when it was acted before ye King

LONDINI:

¶ Typis T. H. Sumptibus G. E. & I. S. 1630.

Dramatis Personæ.

THEODORVS.	*Senex.*
ANTONIVS.	*Juvenis.*
IGNORAMVS.	*Causidicus.*
DVLMAM.	*Clerici Ignorami.*
MVSAEVS.	
PECVS.	
TORCOL.	*Leno.*
ROSABELLA.	*Virgo.*
SVRDA.	*Nana Ancilla.*
TRICO.	*Servus.*
BAMACAR.	*Maurus.*
CVPES.	*Parasitus.*
POLLA.	*Cupis uxor.*
COLLA.	*Frater.*
DOROTHEA.	*Matrona.*
VINCE.	*Puer.*
NELL.	*Ancilla.*
RICHARDVS.	*Servus.*
PYROPVS.	*Vestiarius.*
	Tibicen.
	Nauta.

Personæ Mutæ.

Lavarij.
Caupones.
Meretrices.

Scæna.

BVRDEGALA.

DVLMAN in laudem *Ignorami.*

NOn inter Plaios gallantos, & bene gaios,
Est alter Bookus deseruat qui modo lookos,
O Lector Friendleie tuos, hunc huie libellum
Atq; tibi Wittum, tibi Iestaq; plurima sellam.
Hic est Lawyerus, *simul hic est vndique* Clerus,
Et Dulman *merus (quod non vis credere) verus.*
Hic multum Frenchum, *quo possis vincere Wenchum.*
Hic est Latinum, *quo possis sumere vinum.*
Hunc Bookum amamus, simul hunc & iure probamus,
Qui non buiamus, cuncti sumus Ignoramus.

Dulman Clericus tuus
a Desca suâ.

Prologus Prior.

Mar: 8. anno 1614

Curſor, Muſarum Caballus, viz. DAVVS DROMO.

Equiſo.

CVR. Num quis Muſarum Caballum vidit hîc? fontem Caballinum vt prætérij modo, orarunt Muſæ illum vt perquirerem. Hac ego quæſitum miſſus, illac illius, qui eum curat, *Equiſo*. EQV: Ecquid de Caballo inaudiuiſti'n Puer? CVR: Nihil prorſus, *Equiſo*. EQV: Optimum eſt igitur tu vt præconium facias. EQV: Bene mones, *oiez*, ——— *oiez*; Muſarum Caballus aberrauit modo, nomine *Davus Dromo* qui ſemi—homo et totus Caballus eſt, biceps beſtia, vegrandi capite, et tecaluaſtro, perlongis auribus, rubicundo roſtro quaſi ore patulo, labris prominentibus, jubâ curta et ſubtuſſa, excoriato Dorſo, pedibus anterioribus vlceroſus, colore vario, cum rotunda macula in clune nigricante; ſiquis eum reddere aut commonſtrare voluerit, gratias inierit illius, et quot quot voluerit equas. CVR: Agite, bonus eſt admiſſarius ——— (*Caballus intrat*) ——— EQV: Ecce iam adeſt Maluus Heus

puer, ambo comprehendamus eum. CVR: Oh ferox calcitro. EQV; Compellamus illum intrinsecus in istum angulum; Blandè, puer, Popysmate palpemus eum, *Ho, ho, ho, ho, ho, ho Messe, ho Daue, ho Messe, ho Dromo, ho Messe Daue.* EQV; Ah nequissima bestia vin ausugere? non tu *Dauus Dromo* iam sed Dromedarius. CVR; Ergo velim hunc *Dauum Dromonem* in pistrinum dari: EQV; Etiam morsitas? CVR; Etiam calcitras? EQV; Quæris iam lumbi-fragium? tranquillum reddidero te, aut ha ha, he: Vt illum ad Musarum fontem aquatum duxi modo, de subito cursum propipiens, scie agere dixit velle Prologum hic, nempe Magnatum frequentiam impudens amabat homo, quam etiam nunc affectat impudentior bestia. CVR; Monstrum narras. EQV; Homo fuit, sed cum homo non magis saperet, quam Caballus, iratæ Musæ, quas vexabat indies, mutarunt eum in Caballinum hominem. CABAL. Malum: vis me ornare ac si essem Asinus? Agam tamen Prologum. CVR; Prologum tu, —— atque Latinum etiam? ——— CABAL. Quid ni ego qui omnes linguas calleam Ελληνιχὴν, *Latinum, Francoise, Castalline, Itallione,* Teuch, Polastet. EQV; Hinnit tantum bene, nihil loquitur. Cab. Ipse porro a Principum Legatis literas accepi sæpius, quibuscum et vna vixi familiariter: Nam Caballus licet, Caballus sum Politicus. EQV; Caballus etiam Ecclesiasticus olim, Decanus sc. de *Dunstable.* CAB. Idque gratis etiam sine Simoniâ, Doctus enim sum, nam Diem integrum in Bibli-

Bibliothecæ olim alumnus reclusus fui? Quin equus ego cum Doctore Equite linguis varijs pro gradu cum plausu disputaui; qui propter iam nunc spero Graduatum fore, CVR; Imo transcendes ab Equo ad Asinum. CAB; Nescis *Caligulam* consulatum destinasse, inciato equo, purpureaque dedisse regumenta ei? EQV; At inciatus nobilis et velox equus, tu segnipes Caballus. CAB; Egon? qui tot Regiones pleraſque etiam sine viatico perertaui sæpius. Quin cursu prouoco omnes Nobilium hic præsentium equos celeripedes, siue *Puppy*, siue *Franklin*, siue *Peppercorne*, siue *Crop eare*, siue *Snow-ball*, siue *Saucie lacke*, *Frecke*, *Spanyard*, *Peg with a Lanterne*, *Strawberies and Creame*, tanti, quanti, vel in stadio *Royſtonienſi*, *Bracklienſi*, *Gatterlienſi*, *Coddingtem*, et nisi tintinnabulum vindicem ego, caudam curtare mihi, neque etiam quemuis equum vel fatidicum, vel magicum recuso: si præstigias, si prædictiones, si diuinationes vultis. Caballus enim ipse sum Caballisticus. CVR; Indica ergo formosam hic quis amat fœminam. CAB; Faciam vel tectis oculis. CVR; Age, narra, quis? CAB; Plæraque pars spectantium, præsertim non ridentium. EQV; Quin ipse etiam olim amasti perdite. CAB; Imo potius perdite amatus fui, nam plurimæ mulieres pulchræ optarunt mihi familiares fore. EQV; Vera dicit namque olim illius Domina, amoris ergo, sellam familiarem suo sibi superfudit capiti, sed die amplius, age, ista num in Comœdia risus inerit? CAB; Risus erit certe, si risus erit. EQV; Sed num

placebit? loquere. CAB; Placebit istis, modo si placuerit. EQV; At quis sermo fuerit de fabulâ? CAB; Fabulas meliores spectari nummulo *Londini* indies, Comœdiæ Legibus hic corrumpi Comicos. EQV; Quodnam de Actoribus iudicium? CAB; Miseros Histriones esse Academicos. EQV; Quisnam Actorum fautores plurimos habuerit? CAB; Quis nisi *Dauus Dromo* toto notus in orbe nobilis Quadrupedans. EQV; Quî hoc? CAB; Sat habet fautorum semper Caballus bonus. EQV; Se iam facetum putat, Actor ac si esset Sextius Caballus. CVR; Ludit qui stolida procacitate, non est Sextius ille, sed Caballus. EQV; Num quisquam emet ridiculum hunc Caballum? CVR; Sine vt inspectem,—*he lookes in his mouth like a Horse coursor, pby* vetulus est, at caudam pulchellam habet, et perquam robustum orypygium. CAB; Cauda est pulchra satis, hac Muscas a Musis abigo. EQV; Quin tu ipse iam musca es; quippe qui Mensas alienas nec inuocatus aduolas. CVR; Odiosus est, et nihili, illum hinc abducito. CAB; At primum agam Prologum. EQV; Esmus, nihil opus, nam qui primi in Scænam prodeunt aperient Argumentum. CAB; At illi narrabunt serio. EQV; Sed post scænam primam, quæ fabulæ summa est, vix quidquam agetur serium. CAB; Et dixerunt quod Scæna est *Burdeaux*, vbi et ipse etiam olim fui; Quodque tu *Surdam* agas *Nanam*. CVR; Eo sum beatior, nam nihil audiero si nos explauserit quis. CAB; Quodque nomen est IGNORAMVS. CVR; Nempe IGNORAMVS, quænam aut qualis fuerit

hæc

hæc Comœdia, ipſe dum pronunciauerit in cuius vnius manu eſt dubia fortuna Scænica. CAB; Quin igitur ipſe Prologus fiam: *Ignoramus* enim Cauſidicus, et ego affines ſumus. EQV; Scite: Ambo enim barbare loquimini. CVR; Caballus hic? ——barbarior videtur, de hinc itaque Muſirum minime, ſed barbari Caballus eris *Ignorami*. CAB; At tuus, vel ingratijs agam Prologum tamen. EQV; Os impudens! adhuc tu Prologus? Prologus tu? ——tu? Prologus? Ego te,——CAB; Noui ego vires, et Veneres meas, agam. CVR; Sine, et ni bene agat, illum tu hinc agito. EQV Incipe. CAB; *Quandoquidem*——*Quandoquidem*——EQV; *Quandoquidem?* quam Comice dictum? ſiccine in limine reſpiras? *Quandoquidem?* CAB; *Quandoquidem Comœdia eſt ſpeculum humanæ vitæ, et in veterum Comœdijs non parum ingenij, iudices, quod in me ſcio non ſit exiguum: Nempe——virt——verbi gratia——Pindarus.* EQV; Siccine *Pindarizas?* Os Caballi tace, quid eſt quod nunc cogitas? CAB; cogitanti mihi ſæpenumero Prologum, EQV; At faxo Epilogum facias. CVR; Abripito illum hinc, indomitus eſt, et pertinax. CAB; O tempora, O mores! quo me vertam in hac defloreſcente ætate Prologorum? EQV; Adhuc obſtrepis? non hinc abieris? *Eh allons.* CAB; Quin fonte labra prolui *Caballino, Cantare Doctus Pegaſeium Melos*, magiſter artis, ingenijque largitor ipſe *Dauus Dromo*. CVR; *Dauus* perturbat omnia. EQV; At faciam ſileas et obtemperes; tene hunc puer, dum——*They*

put

put Bonaches on his nose ——— naribus indatur illi ——— Hem ——— sic datur, iam quietus es, iam age Prologum. CAR; Prologus ero tamen. EQV; O scitum et nasutum Prologum? CAR; Bene est! ni Musis hæc narrauero. EQV; At musæ iratæ hodie furcillis te eijcere. Hinc te iam ducam igitur quo dignus es, ad *Ignoramum*, is te semper posthac inequitabit.

Exeunt CAR. *et* EQV.

CVR; *Da veniam subitis, non displicuisse meretur.*
Festinat (Cæsar) qui placuisse tibi.

Prolo-

Prologus Posterior.

Maii 6to an 1615.

Ad secundum Regis aduentum habitus.

Puer Veredarius, DVLMAN, IGNORAMVS, MESSE DAVY, SCHIOPPIVS, *Testis.*

Cornu sonat.

PVER. Trin—— Tran, secedite, Date viam, veredarius ego sum, Londino huc qui vobis missus vt renuntiem, quod iam IGNORAMVS nec agitur, nec potest agi, Ne me inuemini, ita res est vt dixi, rationem quæritis? nemo Causidicorum quisquam commodare togam *Ignoramo* volet, nemo *Ignoramus Ignoramo*, Nempe nuper lata prohibitione cautum, prohibitione sc. vt soli Causidici Theatro immunes sient, quamobrem exurgere iubet vos hæc charta ex discedere. Spectatores peracta est hæc fabula: valete et Plaudite.

DVL:

DVL; Quid? Plaudite? quid hoc est? Num ludus noster venit ad non fuite iam? oh, video Postam, Posta, Posta, num portasti togam? VER. O *Dulman*, minime *Dulman*, minime, non quit parari toga prece neque precio. DVL; Quare? VER; Nam præter quod est prohibitum, nunc maximo *Deo Termino*, qui cedit nemini, togis fiunt sacra innumeris. DVL; Hum, hum, hum, *vouz auez* literas pro me; nonne? VER; Has tibi, istas hero attuli *Ignorame*. DVL; Hum, hum, hum, hic sunt noua scio, tu dato literam hanc meo magistro, dum ego lego meam P VER. faciam. *Exit Vered.*

DVL; ——— (*Legit superscriptionem literarum*) *Dulman iunior, qui est puny Clericus de Ignoramus iunior qui est frater de Ignoramus senior. Dulmanissimo Auunculo suo Dulman senior, qui est senior clericus de Ignoramus senior*, S.P.D.

——— quid hoc est? S.P.D. *speed*, oh, oh, venit per Postam *speed*.

Aperiens literas legit.

Si ingrossas instrumenta bene est, ego quidem ingrosso instrumenta, sciant presentes et futuri, mi nuncule Dulman, quod est communis apud nos reporta, quod IGNORAMVS *est vnus grossus ludus; et meus magister ait quod vertit omnes libros suos (nam habet pautos) et inuenit quod ipso facto est routosus et riotosus ludus. Quare illi Prædicabiles qui volebant geldare Ignoramum, vel qui ligabant eum cum chordis et funis: Imprimis Trico, Cupes, et Cola, venient in Cameram stellatam pro vna terribili riota. Dicit etiam*

etiam quod habet tria beneficia quæ dedisset istis Prædicabilibus gratis antea, (quod ego non credo tamen) sed ait qui nunc habebunt ea soluent pro ijs, **pro toto et in solido.** *Præterea dicit quod est vnum* **Ieofaile** *in ludo, facere communem Caufiditum communem stultum qui solet facere alios communes stultos, et alium* **Ieofaile** *facere, eum loqui latinum in Burdeaux quod neque ille neque hic potest, sed si agunt iterum istum prohibitum ludum faciemus de eo Balladas gallantissimas meliores ijs quæ iam factæ sunt, quanquam sunt superfine et stant cum nobis in casu contra Cantabrigiam, licet multi dicunt quod sunt Asinini famosi libelli, et ideo dignissime damnati pro hæreticis nuper in Concilio Oxoniensi. Bene, bene, ego scio quod scio. Tu quæso (mi Auuncule Dulman) pro Dulmanitate tua dic nulli Prædicabili hoc quod scribo* ——— Nulli? at ego dixi vobis omnibus; stultus nepos non potuit scribere sic in initio, sed quæso vt omne sit vnum: nihil dicite de hoc, pro hac re iam non legim plus ad vos. *Intrat Veredarius.*

P. VER; Dedi literas *Ignoramo*, sed cui rei iste apparatus? DVL; Oh est pro examinatione duorum magnorum nebulonum coram magistro meo *Ignoramo*. P. VER; Qui sunt illi? DVL. Quidam *Gasper Schioppius* et quidam *Dauus Dromo*. P. VER; Num ergo pronuntiare potest *Ignoramus*? DVL; Non pronuntiat, sed pronuntiat tamen, nam neq; iudex neque iusticiarius est, sed deputatus tantum ad capiendam examinationem hanc——— *Intrat Messe et Lictor*——— Oh iam veniunt, Magister *Ignoramus*, num tu venis foras sine to-

ga

ga vocatus a *Gowne?* IGNO; At ego veniam in chlamyde vocatus a *Cloak*, potius quam non curratlex, puer, abi hinc, et commanda vt producant huc etiam nebulosissimũ *Schioppium* nobis, dum ego hunc examino. P. VER; Fiet. *Exit Puer.* IGNO; *Sirrah, sirrah*, quod est tuum verum nomen, *sirrah, hah?* MES; *Dauus Dromo.* IGNO; Alias *Messe Dauy, sirrah* nam cum eras arrestatus dixisti quod non eras *Dauus, Dromo* sed *Messe Dauy*, et sic facichas escapium, hah? Duplex nomen, duplex nebulo; *Dulman* lege accusationes. DVL. Imprimis presentant quod tu *Dauus Dromo* modo guerrimo arranatus, assaltabas spectatores IGNORAMI, cum terribili engina vocata anglice *a hobby-horse* cum kikkis, et friskis, et cum horrendo sonitu *Snip-snap, snip-snap* ad terrorem legei populi Domini Regis, et ad mortem Infantum. IGNO. Hah, quid ais ad hoc *sirrah?* MES; Erat quidam mihi simillimus, nam ego quidem non intereram dum acta est IGNORAMVS. Notissimum est enim me ea nocte fuisse ebrium. IGNO Oho es ebrius nebulo et mendax, tute ipse eras. MES. Eram et non eram. IGNO. At *sirrah, sirrah*, non tu tunc et ibidem challengebas equum Regis? quod est *petty treason sirrah.* MES. Ego prouocabam tantum Magnatum equos, IGNO. Oh, nota *Dulman* scandalum magnatum equorum. DVL. scandalum magnorum equorum. IGNO. Tu es vnus equus vocatus *saucie lache*, nam tu et olim capiebas parietem de Principe. MES. Oportune feciste memini, cum erudiebam Legatos vt acciperet. DVL. Magister, puto potes habere eum de

Idio-

Idiota examinando, nam olim voluit esse *Decanus de Dunstable*, si vis, ego scio legem. IGNO. O tu, tu scis legem, non ego; Tu docebis quid debeo dicere. Estis duæ Idiotæ. Bene, examinabo, *sirrah*, quid differunt stultus per naturam, et stultus per artem? MES. Quantum ego et *Archy*, vel quantum *Ignoramus* et *Dulman*. IGNO. Hoh, video quod es maior nebulo quam stultus *sirrah*, et tamen es magnus et superbus stultus, nam ausus es etiam tiltare cum Regis stulto. MES. Pares cum paribus. DVL. *Messe Davy*, Tu scis quod est *petty Treason*, *Messe Davy*. MES. Quid *Petty Treason*, *Dulman*? IGNO. Sed, *sirrah*, num id verum quod tu scribebas in *Latino* ad Papam vt facere te Cardinalem? MES. Imo et fuissem si scripsissem congrue. IGNO. Congrue? nota *Dulman* quod coineauit et transportauit trans mare *falsum Latinum*, contra statutum in eo casu prouisum et editum. DVL. Ergo magister, hoc eius *falsum Latinum* confiscabitur ad nostrum vsum. IGNO. Sine me, ego capiam ordinem pro hoc, *sirrah* quantum habes de eo? MES. Plurimum, sed non quantum vobis suffi:it. IGNO. Bene, video quod es notorius malefactor, et retornabo tantum ad magistratum, et scribam vt pronuncier de te in modo et forma sequente. Primo si venis ad Aulam vt sis iactus sursum, Anglice *toss in a Blanket*, si vnquam sis in amore, habebis vocatum *a Cod-peece* consutum post te, et sic saltabis vt olim feciisti *Geneue*, et eris vagabundus, nec vnquam habebis vllum panem, aut potum de tuo, sed tanquam musca viues ad alienam mensam, quamuis

uis ſæpe repulſus cum plagisetc. Iam auferte Nebulonem. MES. Hei mihi! perij propter excellentiam ingenij quæ alijs ſaluaris eſt. *Exit Meſſe.* *Intrat Schioppius, Teſtis.*

IGNOR. Papæ! venit ille nebulo in Prinio *Schioppius* TEST. Heus vos, adeſt *Schioppius*, fur, trifur, trifurcifur, cauete crumenis, adeſt Legatus Lattonum *Schioppius.*

Non fuit Autolycitam piceata manus.

IGNOR. Vide annon ſit arſus in manu? TEST. Sæpius, totus eſt ſtigmaticus. Hui, en vt ſunt vngulatæ manus, et viſcoſæ. DVL. Profecto en etiam habet naſum ſciſſum, et eſt *Crop-eare* etiam: per markas hic eſt ille *Gaſper Schioppius* è *Munſter*. IGNOR. *Gaſpar a Monſter*. TEST. *Munſter Franco* qui cum matre eius conſuetuerat pater illius fuit: eſt ille notus ſpurius. IGNOR Oho, num eſt baſtardus? *Bon baſtard aduenture: Mais meſchant eſt de nature*: perge Teſtis. TEST. Auream etiam ſuffuratus eſt catenam patri ſuo. SCH. Tum vero non niſi 14. annos natus eram quod ingenij indicium mei extitit. DVL. O fellonem ab ipſo cunabulo Anglice a *Cradle*. TEST. Quin pater, eo adoleſcente, adhuc deploratum Nebulonem fore ſuis amicis, dixit. IGNOR. Vere dixit. TEST. Plagiarius etiam hoſpiti *Giffanio*, alijſque libros et chartas ſuppilauit. SCH. Fateor. Literatum furari literas furtum non eſt. DVL. Sta Iongius impudens, puto aliquas chartas meas furatus eſt, deſunt nonnullæ. SCH. Ego chartas tuas? ——— mihi charta ſupereſt, meas teſtor tot famoſas quas vulgaui chartas. IGNO. Imo

tu

tuscribillas famosos libellos. TEST. Nam adolescens scripsit spurcissima *Priapeia*. IGNOR. Quid? TEST. Quod honeste recusari non potest. SCH. Pro illis confidenter dicam, omnes mihi scipsas debent fœminæ. IGNOR. Qua in re? SCH. Illis ego restituam muliebria mutando. L. in N. DVL. Magister. L. in N? hic est pecia secretæ knauariæ. TEST. Vide notas eius impudicissimas etiam scripto vitam passerum hominum vitæ prætulit, idque pathetice valde quod sunt falaciores. IGNO. Audio etiam quod est Apostatus, et Renegado. TEST. Tunc non Gaspar, sed ϰακὸς *Schioppius* erat; Nam Esuritor ne periret fame librum scripsit *Romæ* de conuersione suâ *Romam* petebat Esuritor *Schioppius*, profectus ex *Germania*. SCH. Heus, cum esuriebam, Cardinalis *Aldrucy* culina patebat mihi. TEST. At ibi famelicus cum canibus pugnabas ringens delingendis patinis. IGNOR. Est carmen prouerbiale.

Si canis in Hilla religatur mordet in illa.

DVL. Ha, Ha, He, magister, SCH. At ego de conuersione mea, insignis Theologus repente ex *Bibliotheca Vaticana* prodij. TEST. Scilicet vt pote qui olim sacris Biblijs *Plautum* prætulit *Atheus*. Hinc *Bacchum*, *Cererem*, *Venerem* super omnia colit, hinc est quod cum dijs hominum belligerare soler, *Romuli* Parasitus, pater esuritionum qui animam tantum pro sale habet, vixque pro anima salem. Hinc periuriorum & mendaciorum mole cœlum affectat Terrigena, Idolum impudentiæ, patibulare mendicabulum et Carnificum victi-

ma,

ma, hinc quod sordido dente, et fœdis linguæ probris Cerberus ille sacra Regni numina lacessit. Hinc quod nigra inlolescit fama Archicarnificis et Prostibuli filius, hinc quod impudentissimus conscribillator stilum stringat contra Legatos latro ipse maximus et *Lauerino*. SCH. At meus Legatus latro forsan efficiet, vt sim Legatus à latere. IGNOR. Interim eris ablegatus, et ligatus vt Latro, Est notabilissimus nebulo quem vnquam vidi in vita mea, Bene informabo Iudicem vt te puniat sic. SCH. At ego *Baro* sum, nobile mihi conuenit iudicium. TEST. Ergo iudicari æquum est per pares suos, nempe *Barones Campi flore*; O furfanti *Baroni*. IGNOR. Scio per legem hoc erit iudicium tuum. Primo quia es magnus mendax lingua tua defamatoria erit perforata cum candenti ferro, quia es impudens, ænea facies inuretur in frontem tuum, TEST. Frontis frustra namq; huic nec frons nec cor vnquam erat. IGNO. Et quia habes os impurissimum, vt olim *Heidelberge* portabere ad vnum stercorarium, et ibi os tuum totum implebitur cum fimo, et sic fœdissima tua anima ibit extra per ὀπίσθιον ὁδὸν vt inquit *Græcus Ethnicus*. DVL. Quid quid magister? IGNOR. Est *Græcum* stulte. DVL. Oh, ego non possum scribere, *Musæus* debet scribere hoc. IGNO. Asine, Asine: Post id cadauer tuum iacietur in vnius Abbatis Latrinam. SCH. At sic damnari nequeo, quoniam sæpe sum phreneticus, cauete quid faciti. IGNOR. Tollite Nebulonem hinc. TEST. Cauete marsupijs. *Exeunt, Intrat Verdarius.* P. VER. Signor toga tibi iam parata

rata est. IGNOR. Quomodo? P. VER. Vnam innenimus inter *Schioppij* furta. IGNOR. Ergo ego adibo iam etinduam eam togam, post *Ignoramus* retornabit ad vos iterum. P. VER. At redi statim Signor. IGNOR. Erit **retorna breuis**, ne time. DVL. *Dulman* retornabit etiam, **nullum erit essonium.**

Exeunt IGNO. et DVL. P. VER.

Redibit iterum in scænam *Ignoramus*, verum quod redit, Illi nihil, sed vestræ clementiæ, *Cæsar*, patronę *Cæsarum* debetur. Vestro debetur amori Academiæ.

Tantus nostræ honos Academiæ, qui tanto maior (est,
Quanto literarum ipsius es perfecta Academia.
Ob istoc decus magna inundamur nos inuidia:
Ecce iterum nigros corrodit liuidus vngues.
Da tantum *Cæsar* tu magis vt doleat.
Da *Cæsar* (quod potes) tantum vt doleat.
Vri rumpatur quisquis rumpitur inuidia.

FINIS Posterioris Prologi.

Dramatis Personæ

Theodorus	Senex	Mr Hutchinson Cl. H.
Antonius	Juvenis	Mr Hollis Christ's C.
Ignoramus	Calsidius	Mr Parkinson Cl. H.
Bulmam	Clericé	Mr Towers Queens
Musqus	Clericé	Mr Perient Cl. H.
Peeus	Ignorantii	Mr Parker Cl. H.
Torcol	Leno	Mr Bazyare Cl. H.
Rosabella	Virgo	Mr Morgan Queens
Turda	Nana Ancilla	Mr Compton Queens.
Trico	Servus	Mr Lake Cl. H.
Banacar	Maurus	Dr Love. Cl. H.
Cupes	Parasitus	Mr Mason Pemb.
Polla	Cupis Uxor	Dr Chesham Cl. H.
Colla	Joculer	Mr Wake Caius.
Dorothea	Matrona	Norfolk Queens
Vincé	Puer	Mr Compton Queens
Nell	Ancilla	Turner Cl. H.
Richardus	Servus	Eyrame Cl. H.
Pyrrospus	Vestianus	Mr Wake Caius
	Tibicen	Rimard Cl. H.
	Muta {	Thorogood Cl. H.
		Mr Mason Pemb.

Personæ Muta

Lovarii
Caupones Thorogood Cl. H.
Meretrices

From a M.S. Copy at Cl. Hall
& Culp. Lancroft's printed Copy, noted.

IGNORAMVS.

Actus Primus: Scæna Prima.

Argvmentvm.

Manlius senator Londinensis Dorotheam fœminam Burdigalensem duxit, cuius fidei duas etiam filias reliquit moriens, quas habuit ex vxore alterâ, Catharinam & Isabellam. Manlio mortuo, Dorotheam viduam duxit Theodorus quidam, ex quâ vno partu Gemellos habuit, Antonium & Antoninum, ita similes, vt nisi nævo in lævâ Antonini malâ, non distinguerentur inuicem: Conuenit inter Theodorum & Dorotheam duas filias duobus filijs despondere. Catharinam Antonino,

Antonio Isabellam, Isabellam Detfordiæ enutritam rapuit Uxtado quidam Maurus, uxorem vnà cum Catharina & Antonino Londini reliquit Theodorus, ipse Burdigalam cum Antonio navigat.

Istam historiam filio Antonio narrat Theodorus senex, quem Londinum mittit, ut matrem deducat cum familiâ, ille (amore Rosabellæ detentus) Causas fingit, insistit pater, tandem vnius horæ moram agrè impetrat.

THEODORVS. ANTONIVS.

THEO. Ergone obsequeris fili? ANT. Pater es, quid vis iube.
THEO. Euge fili Antoni;
Quin tu primum omnium quid sit quod te velim,
Quantique negotium, pauca huscultа mihi,
Audisse te per nebulam credo ante hâc,
E *Londino* vti Mercator a me *Burdegalæ* hîc
Magnam mercatus est, vim vini nobilis,
Grandi id pecuniâ, sed præsenti neutiquam,
Quippe scripsit nummos, scripsit, non soluit tamen.
Tu fili, nil crede: hic nervus sapientiæ.
Intelligis? ANT. Recte Pater; perge si placet:
THEO. Ego, vt is *Londinenſis* fetelliſiet fidem,
Hinc eo *Londinum* rect⁹, vti argentum exigam.

Ibi

Ibi dum id flagito, dum is lentè nomen expedit,
Fio interea familiaris populari meæ,
Viduæ, cuidam *Burdegalensi* fœminæ:
Huic nomen *Dorothea* est; ea tunc temporis
Londini habitabat; illam enim vxorem hic duxerat
Opulentus Senator *Londinensis*, idem Eques,
Nomen ei *Malleus*, *Malleus?* imo *Manleus*
Is adeo post nuptias hinc transtulerat eam
Londinum in Patriam suam; ibi in morbū incidens
Illam hæredem instituit, atque ad plures abijt:
Ex eâ nulli huie nati sunt liberi, cæterùm
Ex alia Vxore, quam prius habuit scilicet,
Duas suscepit, formâ eximiâ filias,
Natu maior *Catharina*, *Isabella* minor eluit;
Has ille moriens, cum dote vnà *Dorotheæ*
Commisit fidei, (quamlibet Nouercæ) vti eas
Nuptum daret, simùlac maturuissent viro:
Diuitiarum inde illis sat superque; Eas tamèn
Formæ indolisque dotes quanto superauerant.
Quid multa? hanc ego vt vidi, vt perij; ambio diù,
Diu posco, diu negat; Tandem annuit,
Fiunt nuptiæ; fit, anno vertente, grauida,
Vno partu gemellos enixa est mihi,
Horum alter ipse es *Antoni* fili: Alter est
Antoninus, Eratis autem gemini pueri
Formâ tam simili, vt dimidiatos dicerent,
Vos neque ego, neq; mater, internoscimus, adeo,
Nisi *Antonino* hic dex erâ in mala nœuulus,
Vnde alium ab alio haud alias internouimus,
Cæterùm ego post aliquot annos in patriam
Rediens, illinc te sexennem iam mecum aucho,

At fratrem *Antoninum* cum *Dorotheâ* simul,
Reliqui *Londini*, annis abhinc quindecem,
Namque vti per *Franciam* iter huc perreximus,
Anglis cum *Francis* bellum vndique, Capti sumus
Igitur ab hostibus: neque sex menses plus est,
Quum, pace vtrinque initâ, esse nos liberos sinunt:
Liber vt fui, cogitabam *Londinum* indies,
Dorotheam meam vt reuiserem. At prauis litibus
Detentus hic ingratijs, vsque dum hæreo,
Et vsque, et vsque. O *Lernæam* verè Sobolem
Pragmaticorum, qui lites ex litibus serunt
Mortalibus immortaliter! Lites fuge,
Macrum arbitrium optimo iudicio potius est.
Memento filî. ANT. Memini pater. THEO.
Ergo dum licet
Matrem nunc tuam videre gestio, fratremque, et
nouam
Illius Nuptam. ANT. Eum duxisse *Catharinam*
ferunt.
THEO. Scilicet. Namque ego, et vxor decreuimus iamdiù,
Duas illas ex priori vxore filias,
Quas dixi *Manlij*, vobis in nuptias dare:
Vos illis itaque despondimus a paruulis,
Antonino vtique *Catharinam*, *Isabellam* tibi.
Sed misera *Isabella* destituta tibi perijt.
Nutriebatur illa *Deiſordie*, prope *Thamisim*:
Ibi vna cum nutrice iam quadrimula
Seu subrepta, seu submersa, perijt nouemdecim
Abhinc annis: ANT. *Catharinam* quam memoras,
pater,
Vidistin'?

Vidisti'n? THEO: Nunquam, namque illam illius Auia
Educabat, a nobis longe in *Deuoniâ*,
Tantum est fili. Sci'n iam quid sit quod te velim?
ANT. Nondum Pater; Sed si id est quod suspicor, petij.
THEO. Hoc scilicèt: Tu illico hinc *Londinum* vti naviges.
Matrem huc quo deducas, cum fratre et familiâ.
ANT. Occidi, amores mei peribunt interim:
THEO. En tibi
Mater tua scripsit venturam se hùc propediem.
Saltem *Antonium* fratrem, missuram illicò.
Cogita quam suaue tibi erit, post tantum spatium,
Matrem tibi osculum, fratrem amplexus dare.
Quid est? quid frontem caperas? quid oculi turbidi?
Numquid dolet? ANT. Equidem vt verum fatear, hoc est
Amare. THEO. Huic amas? ANT. Minime pater, horreo inquam *mare*
A-mare mihi nunc ægrè est. THEO. Eia, Delitias facis,
Causas fingis; videor tibi eo abeundum est statim,
ANT. Statim, Pater? THEO. Statim fili; Obtemperas mihi?
ANT. Meum est; sed quæso cogitandi spatium, Pater.
THEO. Enimuero pulchrè, Pater vbi imperat, ibi
Filium rogare cogitandi spatium pudet.

ANT. Faciam vero libenter, at— THEO. Quid at?
ANT. Peto
Suppliciter, mihi hos sex, septem dies impertias,
Tantum vt patrem me, et amicis valedicam meis,
THEO. Ne te hoc sollicitet, faciam id ego vicem tuam.
Atque itineri opus parata iam sunt omnia.
Nauem conduxi, mercedem dedi, nihil desit,
ANT. Sin *Anglia* versus *Septentrionem* est
Mare mihi præclusum, flat ita *Auster* iam oppositus *Septentrioni*.
THEO. At hoc est quod properes velim.
Nam; *Auster* hinc te recta in *Angliam* ferret. Quid iam?
ANT. Audi'n vt Pelago ventus irascitur? vide'n?
Vti procellas Cœlum minatur nubilum?
THEO. Sanusne? an somnias vigilans? lenis enim
Auster vti flat sudo et secundo flumine.
Nescio quid sit, non temere est quod nugas agis,
Iam abeundum est, iam, iamque: enimuero suc-censeo
ANT. Iamne? habeto, *Rafaëlis* mea. THEO. Eia fis puerule? Dij
Quid hoc rei est: ANT. Mirumne id sit ita benigni Patri
Lachrimas excussit amanti filio? THEO. Sed est, bene est,
Quid moramur igitur? ANT. Vnicum hoc pete, pater, Dum amicis valedico,
Credita mihi deposita, tantillum temporis modo
con-

concedas mihi.

THEO. Tantillum id quantillum est? ANT. Horas quatuor haud amplius.

THEO. Nimium est Nautæ iam te expectant, vela vt explicent

ANT. Binas saltem horulas.

THEO. Binas licet; Interim introibo ego, vt obsignem ad *Dorotheam* literas,

Tibique argentum vt promam; at parcas tu sumptui.

Namque lites plurimum mihi intercipiunt pecuniæ.

Dandum est *Crumeni mulgis istis Causidicis*:

Vsque est dandum, atque vsque: Aurum, quam Æquum, plus potest.

Exit, THEO.

ACTVS. I. SCENA. II.

Argumentum.

Queritur Antonius de Infortunio suo, suosq; amores narrat, vt Rosabellam ambit filiam Portugalli nobilis, qui Fessæ moriens illam fidei fratris sui Rodrigo Torcoll concreduit, qui canonam Burdigalæ exercens, illam nolit nisi sexcentis aureis vendere, quos pepe-

git Causidicus Ignoramus litibus componendis iam Burdigalæ agens. Gaudet tamen Antonius fidem inter amantes mutuo datam.

Antonius solus.

HOrasne ergo binas? tantumne binas vita mihi suppetit?
Quod si abs te abeo, *Rosabella* (perditum me) abeo è vita simul:
Abire tamen iussit me Pater: Illi parendum. At manere me
Cogit amor ingratijs. Quid faciem? Hinc, illinc, vndique perij.
Patri quidem obsequi necesse est, Id restat vnicum
Saltem, vti supremum ei valedicam, prinsquam hinc abiens moriar:
Nam ne quid amplius sperem, facit ipsius Patrui *Portugalli* impurissimi ingenium, qui cum illa habitat:
Is mercatorem simulat se, Leno cum siet:
Nomen ei *Torcol*; inde quod collo distorto siet:
Simulatque videris, Scelus esse dixeris. Sed vt vt scelus, meam tamen bene ac pudicè habuit,
Nuptamque dabit, fratris vt filiam decet.
Nam Pater *Rosabellæ Portugallus* nobilis,
Fessæ moriens, quo se ille contulerat loci,
Bello vt mereret: Pupillam huic fratri suo,

Fessa

Feſſe tum agenti filiam concreduit.
Illam autem, quod ſit virginum pulcherima,
Multi ambiunt, eamque vel indotatam ducerent.
Sed Leno auarus vult ſibi pecuniam inſuper.
Quamobrem ipſe qui pro eâ vitam paciſci velim,
Aureos ſexcentos pepegi, illa vt nubat mihi.
Deſpondit, ſed hâc lege ſi inter menſem numerem
Ego interea quærere ſed nuſquam reperi:
Eoque inanem is me, et ſe delu'um putat,
Nunc hanc rem igitur cum quodam *Anglo* Cauſidico agit,
Qui cum huc ex *Anglia* aceerſitus ſit ideò,
Cum alijs eiuſdem linguæ & ordinis viris,
Inter populares ſuos, hîc lites vt dirimeret,
Amori ſi (Dijs placeat) vacat:
Et meam inſane deperit.
Oſcè & Volſce loquitur, nam Latina haud ſapit!
Merus ſtupor, at multi nummus aureus Aſinus:
Summâ *Nauſidicus*. Id me ſolatur tamen
Quod mutuò amantes fidem dedimus inuicem:
Clàm illo, clàm patre quem iſthoc celo ſedulo.
Quin dum loquor abit hora, quæ mihi nouiſſima
Homini horario. Properabo igitur eam vt alloquar.
At at ecce *Cauſidicus Ignoramus*; hanc ille vt eripiat mihi?
Illum ego niſi male mulctem —— (THE. *intus*) Fili *Antoni*. ANT. Hei mihi, pater vocat. THEO. *Antoni, Antoni*. ANT. Pater. THEO. Ocyus huc intro ad me.

Exit ANT.

ACTVS I. SCAENA III.

Argumentum.

Ignoramus Clericis ſuis, vocatis Dulman & Pecus, amorem ſuum erga Roſabellam narrat, irridetq; Muſaum quaſi hominem Academicum.

Ignoramus, Dulman, Muſeus: Pecus.

PHi, phi, tanta preſſa, tantum crondum, vt ſui [illegible] habebo actionem de intruſione *contra* omnes et ſingulos, Aha *Mounſiers, voulez vez intruder par* ioinct Tennaune, *il eſt playne caſe, il eſt point droite, de le ben ſeance. O valde caleor, O chaud, chaud,* precor deum non meltaui meum pingue. Phi, Phi. In nomine Dei vbi ſunt Clerici mei iam? *Dulman, Dulman.*

Dul. Hic magiſter *Ignoramus*, vouz hauez *Dulman.*

Igno. Meltor *Dulman*, meltor, Rubba me cum Towallio; Rubba, vbi eſt *Pecus?*

Pec Hic Sr. *Ignoramus.*

Igno. Fac tentum *Pecus.* Ita, ſic, ſic, Vbi eſt *Fled-wit?*

Dul. Non eſt inuentus, *Igno.*

Ign. Ponite nunc chlamides veſtras ſuper me, ne capiam frigus. Sic, ſic. *Etiamſi bene faiet.* Inter omnes pœnas meas, valdè lætor, et gaudeor nunc, quod feci bonum aggreamentum inter *Anglos* noſtros: *Aggreamentum*, quaſi *aggregatio menſium.* Super inde eras hoyſabimus vela, & retornabimus iterùm erga *Londinum*: Tempus eſt, nam huc venimus Octabis Hillarij, et nunc fere eſt Quindena Paſche.

Dul. Iuro magiſter, titillaſti punctum Legis hodie.

Ign. Puto titillabam. Si le nom del grantour, ou grante ſoit raſed, ou interlind en faict pol, le faict eſt grandement ſuſpitious.

Dul. Et nient obſtant ſi faict Pol, et illud etiam in Coine.

Pec. Ac ſi de vn faict pendu in le *Smeak'*, nunquàm audiui titillatum melius.

Ign. Quid tu dicis *Muſee.*

Muſ. Equidem ego parum intellexi.

Ign. Tu es *Gallicriſta*, vocatus *a Coxcombe*; nunquam faciam te Legiſtam.

Dul. Nunquam, nam ille fuit *Vniuerſitans.*

Ign. Sunt magnæ Idiotæ, et Clerici nihilorum iſti *Vniuerſitantes*: miror quomodo ſpendiſti tuum tempus inter eos.

Muſ. Vt plurimum verſatus ſum in *Logicâ.*

Ign. Quæ villa? quod Burgum eſt *Logicâ*?

Muſ. Eſt vna artium liberalium.

Ign. Liberalium: Sic putabam: In nomine dei ſtude Artes parcas et lucroſas: non eſt mundus

pro Artibus liberalibus iam.

Muſ. Deditus etiam fui amori Philoſophiæ.

Igno. Amori? Quid? Es pro Bagaſchijs et Strumpetis? ſi cuſtodis malam regulam, non es pro me: ſurſum reddam te in manus Parentum iterum.

Muſ. Dij faxint.

Igno Quota eſt Clocka, nunc?

Dul. Inter octo, & nina. *Jg.* Ite igitur ad manſorium noſtrum, cum Baggis & Rotulis. Quid id eſt? videam hoc inſtrumentum, mane PETIT dum calceo ſpectacula ſuper naſum. O ho, ho, ſcio iám **Hec Indentura facta eſt inter Rogerum Ratledocke de Carton in Com. Wzecknocke. O ho. Richard Fen John Den.** O ho. **Pzoud Wuzzard Plaintiffe, aduerſus Peabegoſe defendant.** O ho, hic eſt defalta literæ, emenda, emenda, nam in noſtra lege vna Comma euertit totum placitum. Ite iam, capiato tu hoc, tu hoc ingroſſa, tu truſſato ſumptorium pro iornea.

Exeunt Clerici.

IGNORAMVS. *Solus.*

HI, ho *Roſabella* hi, ho, Ego nunc eo ad *Veneris Curiam* lætam tentam hic apud *Torcol*: Vicecomes eius *Cupido* nunquam ceſſauit, donec inuenit me in **Balua ſua**: Primũ cum amabam *Roſabellam* niſi paruum, miſit **paruum Cape**, tum magnum **Cape**, & poſt alias **Capias**, & plures **Capias**

plas, & Captas infinites, & sic misit tot Captas, vt tandem Capauit me vt legatum ex omni sensu & ratione mea. Ita sum sicut musca sine Caput, Buzzo & torno circum circa, & nescio quid facio, cum scribo instrumentum si fœmina nominatur, scribo *Rosabellam*, pro Corpus cum causa, *Corpus cum caudâ*, pro nouerint vniuersi, *amauerint vniuersi*, pro habere ad rectum, *Habere ad lectum*, & sic vasto totum Instrumentum, Hei, ho, ho, hei, ho.

Actvs I. Scaena IIII.

Argumentum.

Torcol leno meretrices suas inducit vt salutent Ignoramum, narratâ prius historia de naufragio suo & quare Lenocinium exercet: Conuenit inter Ignoramum & Torcol vt si vel attulerit, vel miserit sexcentas Coronas, cum instrumento & priuato signo, Rosabellam ferat, quod Ignoramus policetur.

Torcol.

Torcol. Ignoramus. Meretrices.

Tor. HEus *Pſecas Corinnam* ceruſſa: *Sebinam* fuca minio;
Cæliam orna *Calliblepharis*, & flauo *Dorcada Corymbio.*
Si ornatæ eſtis puellæ accedite hùc, atque hic in conſpectu meo
Fidibus canendo ſaltandoque exercete vos.
Iſtiuſmodi blanditiæ pelliciunt Amatores Naufragium,
Hic, quod feci ego, *Feſſa* rediens in *Portugalliam*, ex opulento me tenuiorem reddidit.
Artes i. aque cogor exercere Lenonias
Re illa adeo, quæ mihi ex naufragio ſupererat,
Meretrices conduxi ex varijs Regionibus,
Quàm variæ linguis, habitu tam veſtis.
Ealque ornaui cuiuſque more Patriæ.
Lucri certè bonus eſt odor ex re qualibet:
Atqui tamen cognatam *Roſabellam*, pudicam virginem,
Nuptam bene vt ſpero, hodie locauero *Ignoramo*,
Atque etiam ſexcentos ea propter accipiam
Quos mecum pepegit aureos. At, at quiſnam ille eſt? Oh Signor *Ignorame*, Homo hominum honoratiſſime, Tune hic eras? *Bezo las manus Signior.*
Tuorum ſum ſeruus ſeruorum.
Igno, Profecto hic eſt Papa.

Tor.

Tor. Quid nunc imperas ſeruo tuo Domine, mi Domine?

Igno. Ha he dabo tibi **ſuperſedeas** pro iſtis complementis: Puto feciſti collum tuum tam tortũ cum Congis & Cringis. *He laies his leg over him.*

Tor. Signior factum eſt hoc *Burdegala*, dum vinum vnius auriculæ bibo, bonum probans, horſum inclinaueram.

Igno. Nunquam habebis **Bzene de recto.**

Tor. Siue rectus ſiue tortus ſum tuiſſimus Signior: vbi eſtis virgines? Exite, O Signior.

Prodeunt Meretrices.

Igno. Mitte quæſo Cringia, & Cruragia. Sed quæ ſunt iſtæ quæ veniunt extra, ſuntne **bona et Catalla?**

Tor. Signior et mercator ſum, et muſicus, Ludum ideo hic aperui Fidicinum.

Igno. Nulla fides tuis fidillis; ſed cuius gentis ſunt?

Tor. Hæc cum Cithera *Græcula*, illa *Germanica*, *Hebræa* cum timpana, *Britanica* hæc, *Hiſpanica* iſta cum tibia, *Arcadica*, *Francica* cum teſtudine, *Venета*, *Maura*, *Perſica*, *Turcica*. Agite iam. *Saltantes Canunt.*

Igno. Sunt bellæ miniſtraliæ, tu es Dominus fœdi hic. *All ſalute in their languages, and hiſſe him.*

Tor. Introite ſed primum Dominũ meum humillime ſalutate ſingulæ.

Igno. Quid vultis? **habetis warrantum de oſculando?** Quid **vi et armis?**

Eſtis

Estis bonæ warrantizabo (*ad Mauram conuersus*) Phipho abi tu, tu es vxor diaboli dic bonâ fide, non ludunt hæ **ad ludа illicita contra statutum** ? *Exeunt Meretrices.*

Tor. Mihi crede, sunt illibatæ, signatæque virgines.

Igno. Signatæque? imo sunt **signate communi sigillo**: Ha he.

Tor. Signor, neque ego, neque illæ sumus istarum artium, vale.

Igno. Mane: iracundus es? ego tantum frangebam iocum, quod debet & solet, quanquam sit super vitam hominis, & tu capis id in bono serio: fis iocundus. Dic mihi quomodo valet *Rosabella* mea?

Tor. Oh, illa, quod virgo non est, nubit alij.

Igno. Num dicis hoc in sobria tristitia?

Tor. Dixi: illum ineleuero magis.

Igno. Diable, quæ est hæc **fraus, coniura, & deceptio**? nonne erat **Indentura facta inter te & me**, vel si ego darem tibi sexcentas coronas, maritarem tuam wardam *Rosabellam*, & hic dies oppunctatus est pro solutione, Non est verum?

Tor. Est.

Igno. Bene, facquid vis, ego habeo tuam **Indenturam & obligationem saluam & solidam, tua manu sigillatam, & datam, & deliberatam.** Et si non dabis mihi *Rosabellam*, foris facies eam obligationem, viz mille Coronarum: Quid ais? vnus Rex, vnus Lex, non te defendat medietas linguæ: Quid ais?

Tor.

Tor. Putat scilicet omnia hic transigi more *Anglie*. Et si sexcentos aureos hodie attuleris, haud muto factum.

Igno. Bene facis, nam fuit aggreatum accoꝛdatum & condescensum; Ergo ego veniam in persona mea hodie cum moneta si possum, si non possum mittam vnum ex Clericis meis pro ea.

Tor. Verum ego tuorum seruorum noui neminem.

Igno. Neque illi te, sed est totum vnum pro eo. Ille apportabit tibi sexcentas coronas & instrumenta, & dicam illi quod habes curuum collum etiam: Quid times?

Tor. Antonium atque vaferrimum *Triconem* timeo, qui mihi *Rosabellam* propter vbique insidiantur, adeo vt vix tuta caueam, cum cauto maxime, optimum itaque est de signo inter nos conueniat occultos insuper cautelam cautelæ addere cautius est.

Igno. Quanquam non opus est, tamen si Clericus meus *Dulman* venit, dabit tibi hoc priuatum signum, capiet te per nasum sic.

Tor. Placidè, esto igitur, atque caue nemini alij nisi illi dixeris.

Igno. Putas quod sum Idiota?

Tor. Illam igitur duces hodie, nam cognata est, & illa per deos pudicissima.

Igno. Ouy, ouy dea: Cras retornabo cum illa ad *Londinum*, sed iam quæso clama eam huc paululum ejus habere facias visum, nam ego amo illam, hoc est longum & breue. Tu ergo præcipe quod reddat

scilicet

scilicet amorem *d'auoir du pois*, intelligis?

Tor. Illam actutum huc adduxero.

Exit Torcol.

Igno. Nunquam sui inamoratus ante in vita mea sed iam sum inamoratus bestialiter. Præsenter adducet **Corpus cum cauda, cum causa** inquam. O si haberem vnum **habeas corpus** iam, Ha he, cum cogito vado in Cymbalis.

ACTVS I. SCAENA V.

Argumentum.

Introducitur Rosabella flens, cogente patruo vt amet Ignoramum, qui illam & verbis, et versibus, quantum potest, aggreditur, memoratque quam illi Iunctiuram dabit. Creditur Rosabella custodiæ cuiusdam surdæ, quæ cum nihil audiat, omnia ex signis intelligit, abiit Ignoramus pro Coronis, surda cum Rosabellâ manet.

Torcol.

Torcol. Roſabella. Ignoramus. Surda.

QVid fles peruicax? num ego te caſte et pudice eduxi, ideo vt mihi, tibique adeo, tuoque aduerſere commodo? Aut huic libenter nube aut *per a queſta Cruz de Dios* te hinc aueham *Feſſam* iterum, vbi te aut vendam aut proſtituam. Ego tibi bene cupio. Tune vis? Reſponde quid ais?

Roſ. Patruę, tu ſapis, tibi quod videbitur, æquũ eſt id me facere.

Tor. Recte iam, atque vt decet.

Roſ. Diſſimulandum amorem videò, ne ruam in peius: Non vnquam ego te *Antoni*.

Tor. [illegible]

Tor. Hanc ego illi cuſtodem appoſui *Nanam*, quæ tres menſes licet integros ſurda fuerim, fidelis tamen, atque ex ſignis intelligit ſatis. (*He makes ſignes to her.*)

Sur. Recte intelligo, vt illam arcte cuſtodiam, neue quopiam longius abeat à foribus.

Tor. Intelligit.

Sur. Neue iuuenem eam patiar alloqui.

Tor. Bene.

Sur. Quamprimum ille hanc allocutus ſit, intro eat illicò.

Tor. Eia, quàm citò.

Sur. Sin ſecus, interminare mihi te me verberaturum vſque ad necem. Curabitur quod iubes.

Tor. Signior, mea Cognata hæc ſummopere te ſuper

super omnes mortales amat: Experire: ego hinc abeo, nam mihi negotium est: memento signi, & pecuniæ.

Igno. **Nulla erit defalta.** Sed tu nos admittas.

Sur. Fiet, inquam.

Igno. Ha he, *Rosabella* me, hem hem hem, **Madame, & vos mei Magistri iurati, hec est Actio super casum.** Phi phi, lingua vadit ad verba accustomata. Puto me placitare item.

Sur. Quantum video, hic homo stultus est.

Igno. Madame, pardona mihi, nunquam amavi antehac. Sed veniam ad punctam, & **iungemus illue.** Vis me facere maritagium mecum?

Ros. Haud equidem talime dignor honore.

Igno. Profectò *Rosabella*, amore tuo plusquàm *rosa solis*. Dico tibi, Amor tuus fecit me legalem Poetam. Vis versus meos?

Ros. Si placet, senior.

Igno. Hem hem, Versus legales de *Rosabella*. Hem hem.

Si possem, vellem pour te Rosa ponere pellem:
Quicquid tu vis, crana, & habebis singula brana:
Et dabo Fœ simple, si monstras Loues pretie dimple,
Gownos, Silkcotos, Kirtellos, & Petticotos;
Farthingalos Bigges, Stomachiros, & Perriwigeos;
Pantaflos, Cuffos, Garteros, Spanica ruffos,
Buskos & socces, Tisanas, & Cambrica Smockos:

Pim-

Pimpillos, pursos: Ad ludos ibis & vr-
sos. Anglice Bearegarden.

Annon hæc ſunt bona in lege?

Roſ. Euge optima.

Igno. Ergo ad ludos ibis & vrſos. Facies quicquid vis, puella, ſi alijs ſit ctaula Curia: Tene, eſt billa vera.

Roſ. Portabo in ſinu meo.

Igno. Amas me?

Roſ. Amaret quis non?

Igno. Ais? dabo tibi *bonam* iuncturam, faciam ames me plus & plus. Audi iuncturam tuam. Ego Ambiderter Ignoramus infeoffo te vorem meam Roſabellam in Caſis ſpecial de ſtatu Manerij de Tongwell, cum capitali meſuagio; Et do tibi omnia & ſingula Meſuagia, Toftes, Croftos, Cottagia, & Columbaria, Molendina, Fullonica, Aquatica, Ventritica, Gardinos, Tenementa, Boſchos, ſubboſchos, Iampnos, Vxoras, Moros, Mozifices ſalſos, Mozifchos frefchos, Juncaria, Turbaria, Aineta, Moſſeta, Communiam paſture, liberam warrenam, piſcariam, ſaltum, & Decimas garbarum, bladorum, granorum, agnellozum, foeni, lini, canabis. & tellonium, Stallagium. Pontagium, Picagium, Eſcheta Catalla felonum, aulata, extra, ꝯ A B A D, wzecca maris.

Roſ. O nimium eſt.

Igno. Mane dum capio anhelitum; & dabo tibi decies tantum.

Roſ.

Ros. Quanquam intus fleam, risum expressit mihi

Sur. Satin sanus hic homo? Videtur fœminâ, & Picâ, & Psittaco loquacior.

Ignor. Redde mihi amorem iam quid pro quo.

Ros. Æquum postulas.

Ignor. Ergo da mihi osculum, da quæso.

Ros. Durè. Cor dura. O pulchrum *Amasium*! ô patrui auaritiam!

Ignor. Lego pulchras lineas in facie tua——

He offers to kisse her.

Sur. Abi, abi.

Ignor. Habeo quare impedit pro te. Volo tibi sigillare et deliberare vnum osculum.

Sur. Skats, scat, ah.

Ignor. Vale *Rosabella* mea iam viquè ad mox. Hoc osculum mihi facit bonum apud eor. Possum volare super tria clocheria nunc. Sed ego ero satis callidus pro *Tortol.* Nam cum venio in *Angliam*, maritabo diutem vxorem; & tum tenebo hanc in Commenda tantum pro Transi-tempus. Ibo nunc pro coronis.

Sur. Illum amas vti video.

Ros. Mortem magis.

Sur. Bene facis. *(Exit Ignor.)*

Ille tibi dabit——

Ros. Malum.

Sur. Ergo non amas illum iuuenem.

Ros. Non vitam æquè.

Sur. Odisse te iuuis; optimè. Equidem immeritò te suspicatur herus meus.

Ros.

Ros. Quàm crucior. *Antonium* me non amare nunc, vel fingere? fingendum est tamen, vt suspitione litera ad illum aufugiam facilius, si ad *Ignoramum* ducar. Verum audiui *Antonium* hodiè hinc *Londinum* abiturum. O perfidum, si id nunc faciat! fidem dedit mihi: quod si iam me deserit, perij.

Sur. Nam si illi nubes, afflues diuitijs.

ACTVS I. SCAENA VI.

Argumentum.

Trico versutus Antonij seruus docet illum quo pacto possit, et surdam fallere, et cum Rosabellâ colloqui, nimirum vt verba quæ volunt dicant, modo gestus iratos edant, quos surda cum perspiciat de amore non suspicetur; ipse interim Trico se surdam amare fingit, ostensoq; annulo, eo signo quasi in matrimonium postulat facilè credulam.

Antonius. Trico. Rosabella. Surda.

Tri. POtin? aliam rem cures here. Ipse hanc saluam præstabo tibi.

Ant.

Ant. In tẽspes est *Trico.*

Tri. Dolum ipsum hodiè superabo dolis. At quamnam video? absterge oculos, here.

Ant. Meamne *Rosabellam?* quantus es? Dij quam opportunè, ni vemla canis illa prohibeat me eam alloqui.

Tri. Ne time, edentula est, non mordet.

Ant. At latrans dominum excitauerit.

Tri. Offam dabo: simulabo me illam amare, nàm semper est catulliens. Interea vos serite sermones. Sed audin? gestus irati edite, vt vos inimicos credens *surda* liberè loqui sinat.

Ant. Bene mones.

Tri. Saluete.

Surd. Ne me attingas; eheu, atque abstine manum.

Tri. Quàm ferocula?

Sur. Lædis manum; ahime: in malam crucem. Me amat, annulum ostendit mihi: non nubam, non,——brachia complicat.

Tri. Ahime.

Sur. Suspirat: Bella videor, ideo amor. Non sum tam anus.

Tri. Ahime.

Sur. Vtspisse anhelitum ducit! miser me demoritur.

Tri. O lactea labella, nasum purpureum, gemmeam cutem, oculos ouillos, cruscului formicæ, vituli pedes, manus talpæ, pectus Cicadæ, mamma mammarum, equula adhinniens, scrophula grunniens, Ahime.

Sur.

Sur. Formam laudas, ſcio. Pulchra ſum ſatis, dijs gratia.

Tri. O pumila, numila, ſutdula, craſſula, dolioriola, anicula, biboſula, barbatula, ſimiola.

Sur. Formâ confectus ſtupet. Laudes vtinam poſſem audire meas! *Nanum* etiam me dicant poſthác!

Tri. Ahime.

Sur. Miſellus lachrimat; ſum miſericors. Ahime, intermortuus eſt. Reuiuiſce: amore, amo.

Ant. Simula te ſuccenſere mihi.

Sur. Amo, reuiuiſce. Ah animule, ah miſelle homule. Non patiar quenquam mei amore mori: prohibet charitas.

Tri. Dixi'n? mea eſt hæc iam. Vix riſum contineo. Ahime.

Sur. Ne time, amo te. Hej mihi, abeundum eſt. Adeſt ille malum, à quo herus cauere iuſſerat. Bene eſt, odiſſe te illum indicas, atque obiurgare velle: maledicilli, age.

Roſ. At te ſerio inſimulo, *Antoni.* Iam me non dubitas perdere? iamne hinc *Londinum* abiturus? iam me deſeris in malis? Eheu quid faciant dui homines, ô feros nimis corde viros! ô vos viri! oh.

Sur. Pectus pulſa, bene facis: ah impudens.

Tri, Ahime.

Sur. Ahime, Perij amore ſummerſa: quaſi, veſpa cecidi in mellis amphoram.

Ant. Fidem tibi dedi, *Roſabella* quam, & hanc dextram tuam feriens, firmo inſuper tibi.

Sur. Percuſſit hanc, inhumanè, fœminam? Vir

si essem; quin inuolemus ei in oculos. At quod amant nihil periculi est. Nos verò amiculi: Ahime.

Tri. Suspirat quasi sus, quæ primam fœturam perdidit. Ahime.

Sur. Ahime.

Ant. Da veniam, vita mea. Iussit abire me pater; nil preces, nil lachrimæ valuere. Testor fidem inuitus abeo.

Ros. Inuitus? Amor cogi non potest, elabi potest: Non amas.

Ant. Ni te perditè amem. ——

Ros. Tace; credo tibi.

Sur. Ahime. Amor quasi olla feruens bullit & bilbit in pectore.

Tri. Annuit.

Sur. Nutat & nictat scitulè: annuam illi etiam.

Ros. Quid me non extrahis itaque ex his impuris ædibus? *Phy.*

Sur. Conspue eum.

Ros. Iniquo subijcior Patrũo, qui cum re simul ptobitatem amisit protinam. O belluam! Nam quid eum voces hominem, qui nihil facit humanitùs? O manes patrij, cui me credidistis? At tu quamquam abieris, premam vestigia tamèn. Pudicè viuere si non licet, licuerit pudicè mori.

Ant. O indolem! ô mores! Cor dolore findi ur.

Sur. Pupugit eum: pectus plangit, crines lacerat. Ah impudice homo.

Tri. Ahime.

Sur. Ne suspira ô lepidum amatoreculum. *Italo* more amans iaculatur corculum & ocellos. Scitum

est

est quidèm: parem referam gratiam.

Ros. Si Pauli auaritiæ sexcentis quos pactus es aureis satisfecisses, misera haud essem nunc.

Ant. Deúm atque hominum; potui inuenire nullibi: Amici non credunt: Pater ad rem audior; quid facerem?

Ros. Nescio: nisi *Ignoramo* iam despondisse me Patruum per syngraphamm; aureos dixit, hodiè afferre aut se aut seruum suum, cum secreto inter eos quod conuenerat signo.

Tri. Quid audio? Sci'n, quid signi est?

Ros. Id me celant. Sed lepida ecce eius carmina!

Tri. Forsan hinc aliquid venabor.

Sur. Literas eius reiecit, bene est. Ardent oculi: pedem terræ inculsit, furit. Video te amicule.

Ant. Quis potest pati hoc; quis potest videre?

Tri. Habeto bonum animum modò. Efficiam ne tute hodie hinc abieris, neque amiseris illam.

Ant. O si!

Tri. Crede huic capitulo, mira faciet hodie.

Sur. Ne feri frontem; amo te, ita hæ dij amenti amo te: Metui ne animo deficeret iterùm.

Tri. Anaticula, tenellula, risum non teneo, ha he.

Sur. Ha he; & ego arriseto.

Tri. Adhinnit. Heus vos, nunc datur occasio fugite. Hæc mea est.

Ant. Rectè mones: eamus.

Ros. Atqui illa exclamauerit;

Tri. Fatui tenetate modò.

Sur. Iamne das mihi annulum? gratias. Tua nunc sum: accipe a me hoc sudarium itidem.

Tri. Quid malum non uis? nubes statim.

Sur. Da dextram, vortat bene.

Tri. Vt tu pereas.

Sur. Signemus osculo.

Tri. Mellitum osculum? falluam mihi mouet.

Sur. Eh, eh, mala rusticula, eh, eh.

Tri. O caricem! stupida quia fugitis? quin fugitis. Occaso perit.

Ant. Eamus unabò: ô gaudium imparabile!

Tri. O Testudines! in malem crucem.

ACTVS I. SCAENA VII.

Argumentum.

Interueniens Torcol, perturbat omnia, sur da capulat, infertur Rosabella.

Torcol. Antonius. Trico. Rosabella. Surda. Lorarij.

Tor. ACcurrite vos: redi fugitiua, fugitiua redi. Opem ferte.

Ros. Occidi.

Sur. Nam quid me verberas?

Tor. Aspellite *Antonium*. O præclara custos. Quis custodiet custodes? Quem lupæ; ah Venefica.

Sur. Ne me cœde, tua non sum, nubo hodiè.

Tor. Nubis? nubes bacillo interim.

Sur. Quid malum? nubo inquam, te inuito nubam, nubam mecastor; per verba de præsenti nupta sum, vide annulum.

Tor. Annulum! ô *Triconis* tricas! ego te——

Sur. Sr, opitulare, mi vir. Ille te ——

Tor. Intrоite pessimæ. Tu illas ambas constringe vinculis atque asserua dum redeo.

Ros. Vel occidito.

Sur. St, st, siccine vxorem deseris?

Ant. Quâ tu confidentia?

Tor. Incingite me satellites. { *Exeunt Ros. & Sur. & Lauarinus vnus.*

Ant. Ausus in conspectu meo hanc?

Tor. Signor, abi quæso: res tuas age, ego meas. Nihil ego tecum.

Tri. Furcifer.

Tor. O tu duces Nanulam meam. Cauebo deinc de tricis tuis, *Trico*.

Tri. Fallam te tamen hodiè.

Tor. Qui minatur hosti, dat quo suo sibi telo gulet.

Ant. Accede hùc.

Tor. Sta longiùs; atque istinc loquere si quid

Tri. Tibi in aurem dico, Leno facerrimus es.

Tor. Peregrino blandè dissimulandæ sunt iniuriæ. Signor, nõlo simultates tuas. Sunt aliæ elegantes virgines mihi, quamlibet harum eligas vxorem tibi.

Ant. Benignè.

Tor. Signor, a labuena ventura.

Ant. Mitte *Portugallicas* blanditias.

Tor. Seruidor, signor, queda con dios.

Exeunt Turcel & Lorarij

Ant. In malam crucem.

Tri. Illam ego cautè seruasso hodie.

Ant. O *Trico*!

Tri. Habe tu bonum animum modò.

Ant. Abeo, Pater expectat intus.

Tri. Quin abi tu: ego hîc ero in insidijs propè. Nam cauto opus est, ne me *Theodorus* herus tecum fabulantem aspiciat: suspectus ei iam videor. E exit! fugio.

ACTVS I. SCENA VIII.

Argumentum.

Miserunt Antonium Theodorus pa... ad nauem vocat, Triconem verò ad Vill... mittit.

Theodorus. Antonius. Trico. Banacur. Nauta.

Theo. HEus *Trico*, *Trico*, quò te nunc agis? Video te, video; ne te occultes. Numnam is est, an signum pictum imparies? Non mouet? accedam propius. Ah verbero, os hominis, vide.

Tri. Hercle here, a me exieram penè; ita deum ordentissimè orabam, vt maritimum Iter tuo tibi prosperaret *Antonio*.

Tho. Pulchrè pius. *He brushes him.*

Tri. Non soleo, vera dico.

Theo. O, puluerem excutis mihi, sed excute nullum: floccos eximis nimium diligens; Scelus —Tu mihi cor cuppis filium.

Tri. Egon' here?

Tho. Quid fabricas? si senseros?

Tri. Sanè tu me adeo probum impelleres, vt. ———

Tho. Quid vt?

Tri. Basta.

Tho. Cedo inquam.

Tri. Vt malus te male fallerem; dico ingenuè.

Tho. Sentio. Abi tu itaque ad villam, ibi facies opus: Sed audi'n? caue ante vesperam redeas.

Tri. Nunquid aliud?

Tho. Eamus iam ad portum *Antoni*. Heus *Banacur*, expedi sarcinulas.

Ban. Adsum.

Th. Has *Dorothea*, illas *Antonina*, has vxori eius *Catharina* literas. Illos atque amicos salute impertias.

Ant. Fiet. Vale pater.

Tri. Alacriter dixit. Bene est.

The. Aregore videro, fili, nauem conferndere, Eccum Nautam!

Naut. Herclè, ædipol, medius fidius, nauem moramini nimis diù.

The. Imus iam.

Ant. Ad mortem ego, nisi Tric——

Tri. St. Ne time.

Finis Actus Primi.

Actus Secundus, Scæna Prima.

ARGVMENTVM II.

Theodorus ſecurus filij cum Banacar ſer-
uo, quem ex Mahumetano Chriſtianum fe-
cerat, domum reuertitur.

Theodorus, Banacar.

Theo. Filius (quod bene vertat) ad portum
In nauem impoſitum vidi, & procedere eam
Longiuſcule. Res in vrbe meas, poſtilla, pluſ-
culas

Confeci ex ſententia. Nunc liquido adeo animo.
Domum redeo. *Banacar*, noſti vti te ego hic acce-
perim.
Vagum, inopem, rerum exortem omnium, & quod
maximum, ſceleſtum
Ex impio *Mahumetano*, Chriſtianum vt foret.
Ban. Here, non vitam modo debere tibi me,
ſed animum quoque fateor.
Proin perſtabo ſedulo tuum imperium exequi.
Theo. I nunc intro igitur tibi mandata vt geras.

Exit Ban.

Operos qui volet vtibiles, vique exercebat opere.
Corpus item & animum corrumpit otium.

Exit.

ACTVS II. SCAENA II.

Argumentum.

Trico in ſcapha nauem ſecutus, Antonium reduxit de potiendâ Roſabellâ conſilium habent, ſe effecturum promittit Trico, Cupis auxilio libellionis circumforanei, decem interim aureos, quos Antonio præſtituerat dedit pater, Trico accipit, properatq; ad veſtitorium.

Trico,

Trico. Antonius.

Tri. MAne dum circumspecto. Nemo est. Egredere inquam, nemo homo est,
Ant. *Phrygia* agmina circumspexi.
Tri. Quid ais here? non *Trico* magnus sum ego?
Ant. *Trico* mirificissimus.
Tri. Patrem ire ad portum procul vt videbam limis,
Sectari ego vos clanculùm, quasi sine cauda canis.
Vt abierat ille, in scapham me prorsus protinam,
Remis velisque properans. Accessi nauem. Matrem
huc cum familia fingo simul recens aduenisse, ideoque patrem reuocare te, ne frustrà abeas. Ita in scapha nos reuecti denuò hùc. Nauis *Londinum* versus volat: Dij. At quid nunc vicinis pater? *Londinum* iam filius *Antonius* nauigat, *Dy*, verrant benè; seruus meus *Trico*, optimus *Trico*, opus facit ad villam. Hîc villa erit hodiè, *Theodore*.
Ant. Optime vsque ad huc processit ratio. At quomodò nunc? quâ causâ redij? potiar *Rosabella*?
Tri. Id etiam, vt spero, efficiet *Trico*.
Ant. Vtinam.
Tri. Vidisti'n modò me alloqui?
Ant. Nempe *Libellionem* istum circumforaneum, qui vrbem circitans, libellos clamans venditat.
Tri. Ipsissimum nomen ei *Cupes*. At quod haud putaram, nebulo maior est quàm ego sum.
Ant. At *Tercol* nebulo magnus est.

Tri. Nebuloni opponitur ſeſqui-nebulo quales ego & *Cupes* ſumus. Paululum pecuniæ illi præ manu dederis; mira faciet.

Ant. Eccos decem aureos, quos pro itinere parcus dedit pater haud amplius habeo.

Tri. Sateſt. Cedo mihi. His ego *Cupem* ſubornatiero; et rem tibi narrabo poſteá. Nunc mihi adeundum quoque ad Veſtiarium, Vti pro ludo locet ornamenta, fallaciam hanc quo ornemus ſplendidè. Hinc tu ad amicum in angiportum proximum: ibi abdas te, ne videat pater. Tempore accedam ego. Me vide: niſi efficiam.

Ant. Ain? ſi iſtoc lepide effeceris.——

Tri. I modò.

Ant. Ne viuam niſi tibi——

Tri. Etiamne abis?

Ant. Eo mi *Trico.* *Exit Ant.*

Tri. Cupes ſe mihi operam daturum promiſit hodiè: omnem rem ei narraui modò. Venit ecce cum librorum ſportula.

ACTVS. II. SCENA. III.

Argumentum.

Technas ſuas meditantur vt Torcul ſimulet; Canſidici mentiatur ſeruum, & Cornua memineris, ſi veneris Ignoramus, acceptu

ctu

ello aureo, quibus ea uxorem morosam satis exoret, se hanc rem velle se curaturum pollicetur, it Trico vt Cupedium & vxori citius Pallæ ornamenta ferat.

Cupes. Trico.

Cup. LIbelli, belli, belli, le pidi neui libelli, belli, libelli!

Tri. Heus libelli belli.

Cup. O *Trico*, nox tibi seram dedit viuum vt pessimi sunt libelli.

Tri. Quid ais?

Cup. Haud vllum quæ venderes: mane paululum ob fecro.

Tri. Occa.

Cup. Libelli belli: Anguilla Æquiuocationis, siue de arte strenuè mentiendi cum Priuilegio, Per reuerendum in diabolo patrem *Asmodeum, Belzebub, Iohannem Calcinum.* Quis emit? quis hem vide. Quis emit *Belzebub*.

Tri. Nemo hercle, nattos.

Cup. Vn diner dame a trois testes, vn dent fils, a vn fol, a vn liard, a vn gran diable.

Tri. Haben'tu fustem dæmonum?

Cup. Fustis Dæmonum? Fustis? istiusmodi liber est, sed prohibitus. Quid eo faceres?

Tri.

Tri. Eo iuste dæmonum *Belzebub* dæmoniorum dæmona ederem.

Cup. Tu, non ederes.

Tri. Quidni?

Cup. Os ferreum habes, libelli, belli, bulli. *De modo tenendi Anguillam Æquinoctionis per caudam.*

Tri. Reste per collum potius. Mox emam.

Cup. Libelli belli. *Pellitier pello, pellio, versipellis pellio, de modo vertendi pellem, per ipsum* Pellionem.

Tri. Ne tu nomines, obsecro, *Pellionem*, ne sicut *Plautio* loimi, sanctam vitiet fabulam: pessimus author *Pellio*; cor odio sauciat.

Cup. Nullus sum.

Tri. Pellem eius vtinam haberem in sertam stramento.

Cup. St, tace, stramenta sanctos faciunt. Vin' Apologiam pro *Cumano*? an lepidum stramen!

Tri. *Cupes* posse & nos sanctos esse spectet.

Cup. Quamam *Thicopi*?

Tri. Quod sumus colectissimi

Cup. Libelli belli, &c. *Gymberi*, *Tri. Iacobi Clementis*, *Sti. Ranilisci* sanctissimi *ex Bibliotheca Vaticana. Schioppius* vel pilio, *Schioppius*, *Parasitaster Schioppius*, de arte parasitandi liber manuscriptus.

Tri. Vidisne illi, vt scripta oleris hominis commictilis, scribit lotio?

Cup. Quis enim quinq; periit.

Tri. Quam sicis es! legisti omnia vesperna.

Cup. In malam crucem omnes, libros sordidissimos.

simos. Quid feci? quidue sum locutus?
Cur me tot malis perderent libellis?

Tri. Cauete de hinc ab istiusmodi. O putidos scriptores, inerudituros, mundi turbonidas, plebipistillos, Nobilis perdonidas, Regicidas, Papæ palponidas.

Cup. Immò apage omnes; sunt annales Volusi: *mais quoy vanno via mannicania.* Habeo tamen aliquot quantivis pretij: *Prologum Cabullinum, sive Metamorphosis Messe Dauy de Dromedarijs.* Item eiusdem *milleloquium ad canam; Hasitudium de esse Dauy cum Archy de Archinis; Eiusdem peregrinationes Syn-Cariatæ.*

Tri. Et liber & ille, ibit ab excusso missi ad astra sago.

Cup. Meos etiam ecce illos libros? *Cupes de arte libendi*, auctus, recognitus, & ab infinitis mendis repurgatus cum adiectione & commentario. *Cupes de Cupedijs.*

Tri. Tam pauper es cupedijs?

Cup. Odi istos parasitos bubulos: mihi cum est pecunia, nihil nisi electitia & scitamenta edo.

Tri. *Cupes* ne cupias nullam, cum sic tibi gubio tantum in loculis.

Cup. Discupiam tamen.

Tri. Quid ita? Non es Cupedinarius?

Cup. Olim fui: sum mille annos [illegible] adolescens, hisirio.

Tri. Beasti: nam plures personæ tibi sunt agendæ hodie.

Cup. *Venetijs* seruiebam pistori dulciario, Hic placentinus, crustulo, & omnia scitu facetiabamus

hamus pemmata.

Tri. Probus tum sublingio.

Cup. *Tolosa*, quod volebam maximè, servus cœnopolæ fio: pitissabam modicè, tantum ubes corigios indies. Ita herus decessit. Postea ego fugi in *Hollandiam*: illic circumgestabam pulchrè tunicatam simiam. *Romæ* dux eram exercitus.

Tri. Ergo ille præstitit tibi cœcam obedientiam.

Cup. *Romæ* quidni? Illic qui maximè obediens, cæcus maximè.

Tri. Quid in *Anglia*?

Cup. *O la bõne bierre d'Angleterre.* Ibi rursi primulùm castrabam sues; Post *Londini* in *Cauſidicorum* hospitijs sub-promus eram.

Tri. Nunquamne in *Hispania*?

Cup. Minimè vero.

Tri. Quidita?

Cup. Tres vuas passas cœnare nequeo *Tritoi*.

Tri. Benè est. At memineris quid tibi iuxdum *Ducrimæ*.

Cup. Probè me factorum spondeo; Mutatis nempè ornamentis, vt *Tortor* quendam simulem.

Tri. At torto collo.

Cup. Mimum vide.

Tri. Phœbi.

Cup. Deinde vt *Cauſidici* famulum seruum.

Tri. Quin si ipsius aduenerit *Ignoratus*, memento Cornu.

Cup. Memini: ha, he, illorum me nemo nouit.

Tri. Atqui ornatus eris ignorabilis magis. Verùm vxorem instruas oriam, *Rasabellam*, quæ agat suppo-

suppositiam. Scio versuta est.

Cup. Vel maximè. Allicere autèm vt possim vereor, morosa adeò, largat semper, etiàm *Trico*, me verberat.

Tri: Num Furia?

Cup: Immò *Trico*. Vna omnes Furiæ!

Tri: Tales mihi tres vxores forent, duas *Catodæmoni* darem ea lege. ——

Cup: Quanam *Trico*?

Tri: Vt abriperet tertiam.

Cup: Habeat.

Tri: Quin ego & tibi & illi dedere quod allexerit ambos. Octoecce auteos.

Cup: Da mihi & ducam *Danaën*.

Tri: Oro te, *Cupes*, per lacrymas quas ——

Cup: Religiosè oràsti.

Tri: Hoc vt cures.

Cup: Curabitur.

Tri: Eo nunc quo tibi & vxori ornamenta feram. Hic videtu sis vsque in insidijs ex rè nata, si opus, Machinare subitò!

Cup: Fiet: hic apud me cœnabimus vnà, humanè hodiè hoc.

Tri. Benignè ais bene tibi sit

Cup: Vale. Euocabo iam vxorem, vt expugnem auro, nam absque hoc foret, nihil ageremus. Iurgabit scio vt solet: ita semper murmurat, quasi murem mandens felis. *Polla*, *Polla* vxor. Heus *Polla*, *Polla*.

Actus

ACTVS II. SCAENA IIII.

Argumentum.

Vociferatur primò Polla, data auro adblanditur, & modo Cupes secum in ædes non adducat interim, promittit se alio ornatu aliam fœminam simulare velle, vt alieni etiam cui nomen Pecus est, tradatur.

Polla. Cupes.

Pol. POlla, *Polla*? Quid vociferare adeo? quinam ebrius?

Cup. Esse quinam, mea *Polla*, nisi ebrius non bibi hodie.

Pol. Quid hic gurgus otiosus? festivus? ecquid librorum vendidisti hodie? ecquid lucelli pater Oenneo?

Cup. Nihil prorsus.

Pol. Nihil prorsus? Ego te——

Cup. In malam crucem scriptores istiusmodi; ita libri sunt nequissimi. *Polla*. Immo tu nequissimus, qui nunc libros, nunc vestes meas oppignoras Oenopolis.

Cup. Equidem sic solco; quin mea *Phyllis*, ea propter

propter poenas dedi tibi.

Pol. Et dabis, etiam dabis, Domi ego esuriens penium facio, cum tu ridibundus in vigiliis madefacis pannices vini-bibule. Quod si post hac in œnopolium pedem———

Cup. Non pedem in œnopolium?

Pol. Dixi.

Cup. Sine morâ ege, occidito. Quin porrige frontem, mea *Tullola*: quid vini bibis mecum cpculum? Dic mihi anatícula.

Pol. Aufer blanditias. Nisi redimantur vestes meæ.———

Cup. Mi ocellæ aureæ, redimentur. En vide.

Pol. Vnde id auri nactus es mi vir?

Cup. Iam mi vir! Aurum quid potes? vin' tibi dimidium?

Pol. Capio animo missa.

Cup. O dissimulatricem! vxor, dabitur tibi, si paululum quid feceris.

Pol. Quid est?

Cup. Nihil nisi parumper te devendam amico tuo.

Pol. O flagitium hominis, etiam ut fidem vxorem dare vlurarium.

Cup. Non rectè intelligis.

Pol. Quid si nunc faciam ex *Cupe* tis *Corne-lius*?

Cup. Fecero ego ex *Polla* sis tu *Corne-lia*.

Pol. Responde quid ais? Vtrum esse malis *Publius Corne-lius*, an *Corne-lius Tacitus*?

Cup. O *Cornelius Tacitus*. Sed rogauerit nemo te tam deformem stuprum; ne dubites, Ha he.

Pol.

Pol: Deformem? irrides aquariole?

Cup: Pulcra vxor, peruerse rem intelligis.

Pol: Quid est igitur?

Cup: Potin' ornato alio, liam similare femininam?

Pol: Possum.

Cup: Atque vt tradere alicui qui *Pecus* est, vel maximè pudorem haud exterserit, ne metue.

Pol: Quemquamne ego hominem vt metuam, quæ tot viros toties verberauerim?

Cup: Me, scio, sæpius.

Pol: Mihi des aurum; effectum reddam optimè, mi *Cupes*.

Cup: En duos aureos postquam effeceris tantos dedero.

Pol: Consequi; (absente me) modo ne scortum, quod solet, in ædes obducas interim.

Cup: Ah suspicax, totas noctes tecum dormio.

Pol: Dormis equidem: malim vigiles. Sin ego tua quæ accubas scorta deprendero aliquando, per mare, cœlum, terras, inferos——

Cup: Ne dixeris.

Pol: Capillis illas in vias protrahens ita lambes rabo, nè tollas pedem e pulvere.

Cup: Nunquam inuenies.

Pol: Eâ lege operæ tibi dabitur.

Cup: Eamus intro, mea *Phillis*: ibi te merebo magis.

Actus

ACTVS II. SCAENA V.

Argumentum.

Antonius & Trico a vestiario ornamenta sumunt mutua, & pro pignore, annulum illi subæratum cum Gemma fictitia obtrudunt, sese ornatum it Cupes.

Antonius. Trico. Pyropus. Cupes.

Ant: TEchna quam dixit placet.

Tri: Statim adero *Pyropus* vestiariũs.

Ant: At quid pro ornamentis pignoris illi dabitur?

Tri: Bene mones:

Ant: Pecuniam meam omnem tibi dedi.

Tri: Num quid tibi gemmæ aut annuli?

Ant. Nihil.

Tri. Quin habet *Trico* annulum here.

Ant. Subæratum fortassis.

Tri. Sed optimè deauratum tamèn, cui lepidus insertus est *Carbunculus.*

Ant. Adulterinus.

Tri.

Tri. Scilicet virum fuco tinctum; at tam affabre, vt cuiuis imponat facilè.

Ant. Cedo.

Tri. Hunc indas digito, maximi præ te feras facere: forsitan accipiet, si, tace, ipsus adest: salue *Pyrope*.

Pyr. Tu quoque. Hem puer, ostende ornamenta *Monsieur*.

Ant. Cito, nàm mihi negotium est.

Pyr. Heus ocyus, ocyus. Da mihi inera. Ecce, nemo est totâ *Burdegalâ*, qui tibi vel plura vel meliora præbeat. En vide.

Tri. Hoc te ornatu orna itinerario.

Pyr. En artificium!

Tri. Cui dabuntur hæc *Pelle* illæ, quin' & ista volumus.

Pyr. Attuli quæ te dixit velle omnia?

Ant. Age, age, ocyus, mercedem indica.

Tri. Nempè vt hæc loces in hodiernum diem.

Pyr. Vin' dicam semel *sanè*?

Ant. Quid multùm moraris?

Pyr. Semel vt dicam vin'? dicam semel.

Ant. Enecas.

Pyr. Reuera, profectò, duos aureos vno verbo dederis.

Ant. Duos?

Pyr. Nummus abesse non potest *sanè*.

Tri. Probè dicit, here.

Pyr. Impò *sanè*.

Tri. Iube dare *sanè*.

Ant. Dabo,

Pyr.

Pyr. Octoginta aureis tanti æstimo hæc.

Tri. Benè dicit *sanè*.

Pyr. Pignus mihi tandem oportet dari.

Tri. Nihil opus *sanè*, quippe quia sit ex primoribus vrbis.

Ant. Quid dubitas?

Pyr. Nihil. Verùm artis nostræ leges pignus postulant quidem.

Ant. Annulum habeo nimij pretij.

Tri. Illumne dicis carbunculum?

Ant. Ipsum.

Tri. Pluris nimium est trecentis aureis.

Pyr. Istud in pignus dato.

Ant. Tanti pretij saluum quis mihi præstiterit postea?

Pyr. Habeo hic officinam *sanè*.

Tri. Habet *sanè*.

Ant. Tu mihi non credis nobili? quid ego tibi?

Pyr. Quid dicam nescio: redde mea mihi.

Tri. Here hunc ei credas, vir probus est *sanè*, iamdiu est cùm nouerim.

Pyr. Tu me nôsti *sanè*.

Tri. Noui *sanè*.

Ant. Tuâ fide dedero.

Pyr. Vt scintillat *sanè*!

Tri. Scintillat *sanè*, flammasque imitante *Pyropo* sanè.

Pyr. Valè.

Tri. At puer tuus hæc ferat in angiportum proximum.

Pyr. Quonam?

Tri.

Tri. Ad anchoram.

Pyr. Fiet *sane.*

Tri. Vale *sane*, mi stupor.

Ant. Succedent spero reliqua. Quid si nunc *Ignoramus* venerit?

Tri. Aliqua hinc abterrebimus. Tu modo vide perpetim prope excubes.

Ant. Euigilabo *Trico.*

Tri. Ego item, st, *Cupes*, hic vsque insidiabimur.

Ant. At quid si in patrem incidam?

Tri. Eum etiam qua fallas mox præcipiam. Iam abi & orna te.

Ant. Abeo.

Tri. Quin si quid secus acciderit, æquo feras animo: suam namque habet fortuna rationem.

Ant. Ne male ominare: inuenit videbis: sed recipe te ad me quamprimùm. Nam sine te cæcus sine duce videor.

Tri. Iam ego ero apud te. Heus *Cupes*, sumite hæc st, ornate vos illicò.

Cup. Curaaliud.

Tri. Sed quemnam video, *Musæum* summum amicum & familiarem meum; Daturum sese operam dixit mihi. Ex illo, vt antehac, electabo aliquid.

Actus

ACTVS II. SCAENA VI.

Argumentum.

Musæus de seruitute suâ & Ignoramo queritur, illumq; in ænigmate Triconi propo. nit, narrat etiam illi Ignoramum propè esse cum sexcentis aureis. Trico Musæum mittit vt hæc Antonie & Cupi renunciet.

Musæus: Trico.

Mus. CEruices vtinam fregissent parentes mihi, potius quam hero tam stulto dedissent *Ignoramo*. Ita quicquid vel dico, vel facio, inclamat semper foris, Quàm inconcinnè gesta te? Scholasticos vidi gestus; nec equitare, nec vel equum fræno induere, nec ruptum scis sarcire cingulum. Vbi iam sunt syllogismi quos crepas, asine *Academice*?

Tri. O *Musæe*, vt vales?

Mus. Rectè *Trico*, nisi male mihi a malo hero. O si prò meritis accipias depexum benè.

Tri. Quid est?

Mus.

Mus. Suo me obtundit stultiloquio.

Tri. Annon eloquens & acuratus is?

Mus. Sunt alij, nihil minus illezita peruersè omnia differit. *Vbi pedes, caput calceis induit.*

Tri. Ridiculum caput!

Mus. Trico, narrabo tibi ænigma; tu conijce.

Tri. Narra.

Mus. Quid illud est, quod iure viuit ex iniuriâ, quod magni-pusillanimum, quod ambidexter & bifrons, quod multa dicit & nihil; quod ioca seria, seria ioca; quod Anglicè, Saxonicè, Gallicè, & Latinè loquitur, neque tamen Anglicè, neque Saxonicè, neque Gallicè, neque Latinè loquitur; quod leges scribit ne fiant captiones, quod captiones scripticias ne fiant leges; quod finitum facit infinitū, verum non verum; non verū verum facit.

Tri. *Verum* non *verum facit*, est ille *Belzebub Cydonius.*

Mus. Est & non est.

Tri. Quod lingua ignotâ loqui amat, est homo *pontificius.*

Mus. Simile quid, non illud tamen.

Tri. O lapidem me, iam habeo.

Mus. Quid iam?

Tri. Herostratus *Ignoramus* est.

Mus. Oedipus es.

Tri. Huic monstro quis genitor?

Mus. Pater *Francus soloicophanes*; Mater, *Barbara Latina.*

Tri. Vbi gentium natus?

Mus. In magnâ *Patauiâ.*

Tri. Qua vrbe?

Mus.

Mus. Siue *Aurelia*, siue *Argentinâ*.

Tri. Quo cibo victitat?

Mus. Communi iure.

Tri Non doctus septem scit liberales artes?

Mus. Septem? literas nouit omnes.

Tri. Dij boni omnes!

Mus. Si quidem viginti quatuor sunt omnes.

Tri Homo perpaucorum hominum.

Mus. Certè pauci sunt istiusmodi: Attamen quilibet ordo stultos & prudentes, bonos & malos habet, neque in bona segete *nulla est spica nequam, neque in malâ non aliquod bonum.* Paucorum igitur gratiâ, & totos ordines, & multorum studia incessere (quod non nemo facit) stultum ego & inhumanum semper esse censui. Possem, si opus, infinitos celebrare ordinis huius viros, ingenio, pietate, doctrinâ præstantes, adeo vix vt inuenias pares, qui Ius patrium (qui nihil sanctius, nihil æquius) & explicarunt doctè, & sincerè dicunt, nam & a nobis & pro nobis sunt. Hos meritò, vt æquum est, suspicimus: scientiis nisi *Ignoramus* hostis nemo est. *Ignoramus* igitur illiusque similes, qui Ecclesiam & Academias pessundatas cupiunt.

Tri. Valeant?

Mus. Immò eant in morboniam.

Tri. Succensebunt tibi.

Mus. Nisi *Ignoramus*, alius nemo. Quid autem ille sentiat, non sentiat, nihili facio.

Tri. Vel talem autem in Scænam prodire nefas.

Mus. Totus mundus exerceat histrionem.

Tri. Musæe, iam philosophatum satis. Dic iam,

herus tuus *Ignoramus* quid agit?

Mus. Ipsus iam ad *Tercol* veniet: pecuniam numeravit modo.

Tri. Perij.

Mus. Quin ea propter veni vt certiorem facerem.

Tri. Malum, quid non citius? Abi quantum potes ad *Cupem*: iube meminerit cornu.

Mus. Quid est?

Tri. Abi tu; nouit is; atque vti continuò renuntiet ad *Antonium*. Stent in insidijs ambo.

Mus. Propero. Næ malum huic dari summopere cupio.

Tri. Nisi ille statim hùc, occisa est hæc res. Vae mihi, adest.

ACTVS II. SCAENA VII.

Argumentum.

Attulit Ignoramus sexcentas Coronas, quas pro Rosabellâ pepegit; Trico vt moras traheret donec illi ornari poterint, causâ agendâ proponit satis ridiculâ, quâ cũ ille diutius tractasset vt patrono suo gratiã referret gratiam, narrat illi Trico quod contra illum meditatur Antonius iurasse enimuerum illũ se castrare velle natalem suum Ignoramum, si prehenderit.

Ign

Ignoramus cum nummis.
Trico.

Igno. HIc eſt *legem pone*: hic ſunt ſexcentæ coronæ, quas cum *Torcol* indentaui modo pro meo charo corde *Roſabella.*

Tri. Attulit. Diſperij.

Igno. Si viuo *Roſabella*, mea ſtella, danſabo veteras menſuras tecum.

Tri. Iſti bene vigilant!

Igno. Hæc eſt **Indentura & obligatio** de *Rodrigo Torcol*, ibo nunc ad eùm in **propria perſona.**

Tri. Hui, vt morantur. Detinendus ille eſt mihi nugis interim. Salue Domine.

Igno. Sirrah quis es tu? hah.

Tri. Rem totam contriui latibus, pauper ſum.

Igno. **O in forma paupertø**; abi via, abi via.

Tri. Tuum expeto conſilium Domine.

Igno. Conſilium? oh **legem pone.**

Tri. Danda eſt offa *cerbero*: quid agam? nummos hic aliquot ſubæratos habeo; eos ei obtrudere certum eſt. Domine pauper ſum.

Igno. Paupet nihil dicit.

Tri. Tamen quia homo in cauſis optimè veſtitus es, audi quæſo cauſam meam; & hoc quod ſupereſt, habe.

Igno. Oh bene eſt. **Num iumentis iſtue.**

Tri. **Iſtue?** quid malum nunc dicam, immò

Domine, istue.

Igno. Declara.

Tri. Pater meus *Grunnio* filius verris *Coglionem* habuit auum.

Igno. *Quondam* auum.

Tri. Rectè dicis, *quondam auum* Sed *quondam* auunculus sororis auitæ meæ *quondam*, qui erat consobrinus auiæ patris mei *quondam*.

Igno. Bene dictum *quondam*. *Alouns*.

Trico. Legauit mihi nigrum equum, verùm est, erat ei curta supellex, nam quid dissimulem, caudam non habuit. Sed quid tum? nùm ille ergo verticam supponeret ei?

Igno. In talle speciale? Per fidem iure non potuit.

Tri. Fecit tamen. Nam calcitrabat altum vibrans pedes.

Igno. Caue hoc.

Tri. Et occidit domas & Phasianos.

Igno. O damage fatsant: erit hic demurra.

Tri. Et sane mentiebatur Calendarium: nam grandinabat memini.

Igno. Bona circumstantia, & pro te facit.

Tri. O tardos; nec dum? Quin non solum e verticem subdidit sed os ei totum pipere repleuit.

Igno. Repleuit in isto casu non valet.

Tri. Sic opinabar: at ille cum candidi equi fe cisset copiam,

Igno. O copitias etiam. Est in tertio Richar di Primi, potest Copitias toppare, loppare, abscartare.

Tri

Tri. Non finebat tamen; perdidi illo anno, bene est, tu quid sentis iam? Testudines peribimus.

Igno. Annon ille blacke cheuall erat tuus Chatle personal?

Tri. Chatle erat sanè ille Chatle, sed vereor de pipere.

Igno. Reuerâ ibi est punctum: nam hic est casus tuus. Si John a Nokes infeoffat, John a stiles de Black-Acre, & John a stiles capit Black-acre, & White-acre, en ecce tout est void, tout, tout.

Tri. Num dormiunt isti? At ille piper insufflans saltare fecit etiam, & piper pedere.

Igno. Cum suffl , salto & pedo: est bona tenura ne dubites.

Tri. Sed timeo adhuc de pipere.

Igno. Ne dubites. Habe Subpœna pro eo tantum, & nisi reddat tibi Blacke cheuall & White cheuall, cum costis & pinguibus Damagijs, dic quod *Ignoramus* non habet Lex.

Tri. Habeo gratias.

Igno. Vale, nam habeo rem facere.

Tri. At Domine pro benignitate tua, tibi etiam dedero Consilium quod ex te tua erit. Si tu es *Ignoramus*, fugias hinc quantum potes.

Igno. Hah, fugiam quare?

Tri. Amas *Rosabellam* hic in proximo.

Igno. Quid tum?

Tri Illam etiam *Anthonius* quidam deperit nam me audiente castrare *Ignoramum* velle se, si deprehenderit, iurauit serio.

Igno. Est in ioco.

Tri. Ioco? Fuge inquam & caue tibi, nam multos secuit ille grassator perditissimus.

Igno. Posuisti me in vno corporali timore: & quia sum in loco peregrino dubito plus: En vide fabula est in lupus.

Tri. Tandem venit.

ACTVS II. SCAENA VIII.

Argumentum.

Intrat Antonius minis plenus, Cupes intrò Cornu inflat quasi Castrator: sese abscondit Ignoramus, quem inuentum parum abfuit, quin Castrarent, at cum iurasset sese ipsum pro Rosabella non iturum, dimiserunt: iam Antonius ad Pictorem abit, vt pictor illi in malâ appingat nasulum, quem pater intuens credat illum non Antonium, sed Antonium Londino huc Burdigalam nuper profectum.

Antonius. Cupes. Ignoramus. Trico.

Ant. VBi machus ille vetulus qui sponsam meam—nisi ego illum quasi hircum castrauero.

Tri. Audin?

Igno. Solet facere vt dicit?

Tri.

Tri. Solet equidem.

Igno. Est non compos mentis: habebo hîcce.

Ant. Conduxi qui castraret, statim aderit.

Igno. Sum in vno magno timore Cliens.

Cup. Trin ——— Tran. } *Cupes intro*

Tri. Audio iam. } *Cornu sonat vt*

Cup. Trin ——— Tran. } *Castrator.*

Igno. Tremblo Cliens quid ——— faciam?

Cup. Trin ——— Tran ———

Tri. Hîc te abstrudas ponè me, ne videant, citò, citò, tám tectè quám potes, tectè.

Cup. Quid agemus? parata sunt omnia, vide.

Ant. Heus tu quendam vidisti'n hic *Nausidicum*?

Igno. Dic me abijsse ad *Londinum*.

Tri. *Londinum* is abijt.

Ant. Modo fuisse hic aiebant.

Igno. Tum est domi dic.

Tri. Tum est domi.

Ant. Verum haud sic effugiet.

Igno. Cliens *j fidelinge* vt si possem facinus eleaptum.

Tri. Tectè, tectè.

Cup. Vide vt it, quid id est?

Ant. Hic latitat. Cur ausus hoc *Nausidice*?

Igno. Monstra tuum Testatum est latitare?

Ant. At intestatus abieris. Eamus intro hùc.

Cup. Accedas ad Curiam.

Igno. Jubeo vos custodire pacem in nomine Regis.

Ant. Fruſtra baubaris.

Tri. Patronus meus eſt, obſecro vos.

Ant. Nequidquam oras.

Igno. Quid oro? non vultis inſpicere Almanackum?

Ant. Quid ita?

Igno. Perfidem inuenietis ſignum in *Scorpione*.

Tri. Herelè rem plenam pericli.

Igno. Quid ſi moriar intra annum & diem? cauete quid facitis.

Ant. Nihil agis.

Igno. Non audita quereia vultis me Iudicare?

Cup. Immò iudicabere per pares tuos.

Tri. Obteſtor vos.

Ant. At redierit hùc illicò, ſi ſaluum amiſerimus.

Igno. Balliate me, Cliens, quæſo Balliate.

Tri. Meo periculo non faciet.

Igno. Per Deos, ſi vnquam poſthac, tollite *Hiſpanicos companientes*.

Tri. Quin tu fugis tam?

Cup. Sequere, ſequere, quo fugit?

Igno. Sum ſaluus, & ſanus nunc, titillabo vos, monſtrabo triccum de lege. Quoniam iuraui, non ibo ipſe, ſed mittam Clericum meum *Dulman* pro *Roſabella*.

Cup. Fugit, ha, ha, he.

Tri. Ha, ha, he.

Ant. Ha, ha, he?

Tri. Ah vos probè vigilaſtis modo.

Cup. Quin præſto aderam: prope hinc auſcultaui

tam lepidos sermones vestros; næ risu dirupi ferè. Seruum iam meticulosus miserit. Abscede tu itaque, & orna te cum vxore simul, vti illa *Rosabella*, tu *Torcol* sitis subditij.

Cup. Eo: rem factam habes.

Tri. Eamus here. Fallaciæ reliquum per vias narrabo tibi. Eundum est iam mihi ad Pictorem, cum ad te adduxero.

Ant. Quid eo?

Tri. In malâ is tibi appinget næuulum. Eamus. Præcipiam quid nunc facturus, si patri fortè obuiam accesseris. *Exeunt.*

Finis Actus Secundi.

Actus Tertius, Scæna Prima.

ARGVMENTVM.

Antonius dum appingat Naeuulum, procedit Trico in insidijs; venit Dulman cum Indenturâ, & Coronis vt ferat Rosabellam, Triconem de Portugallo rogat, respondet Trico, Torcol esse distorto Collo herum suum, ostendit q; illi carmina quæ Rosabella inscripsit Ignoramus.

Trico. Dulman. Cupes intus.

Tri. ANtonium discipulum condocefeci probè. Pictor ei iam appingit næuulum.

Dul. Video nullum corpus, sed venio in magno timore

timore per missam, nam sunt insani pilei, vocati *Madcaps*, hic in *Burdeaux*.

Tri. At quænam illæc avis?

Dul. Magister meus *Ignoramus* iurabat, quod volebant eum facere *Geldingum*,

Tri. Peregrinus est.

Dul. Bella riota, nonne? tollere instrumenta nostra?

Tri. Scripta in manu tenet.

Dul. Ergo Magister meus dedit mihi vnam literam Attornati, ad capiendam seisinam de quadam *Rosabella*, quam ego nunquam vidi.

Tri. Certe *Ignorami* seruus est. *Cupes*, *Cupei*, num in promptu?

Cup. Admodum.

Tri. Seruus *Ignorami* presto est.

Cup. Tace.

Dul. Video vnum ibi, demandabo si nouit eius mansuagium ad quem eo: meus Magister dixit eum esse *Portugallum*, & curuo collo; nam ego non noui aliter. Hoh honeste vir.

Tri. Quid quæris amice mi?

Dul. Est homo boni gestus. Quæro vnum cuius nomen non scio, num scis tu?

Tri. Stipes est vicinus? Qua facie est quæso?

Dul. Portugallus.

Tri. Distorto collo scilicet.

Dul. Sic aiunt.

Tri. Mirum: ni quæris herum meum.

Dul. Fieri potest ita.

Tri. Meministi'a primam nominis literam?

Dul.

Dul. Putò facio.

Tri. Num incipit a B?

Dul. B. ——— Non.

Tri. An G.

Dul. G? ——— Non.

Tri. R?

Dul. R ——— Non.

Tri. T?

Dul. Ha, mane, Imo, T. T.

Tri. Torcol?

Dul. Torçol, Torcol: pestis capiat, Habeo nomen in nigro & albo hic. An tu es eius seruiens?

Tri. Si Signior.

Dul. In bono tempore quæ est tua nominatio?

Tri. Quid nunc dicam? —— *Mendoza.*

Dul. Mendoza in bono tempore.

Tri. Quid tibi nomen itidem?

Dul. Dulman, Ignorami senior Clericus.

Tri. Dulman Ignorami in bono tempore. Aureos etiam attulisti *Dulman*?

Dul. Sexcentas coronas hic, & Indenturam *Mendoza.*

Tri. In bono tempore. At sci'n cuius sit hæc scriptio.

Dul. Est manus mei Magistri.

Tri. Rectè: Carmina hæc inscripsit huic nostræ *Rosabellæ.*

Dul. Pimpillos, Purfos, ad ludos ibis & vrfos. Bellè bellè, dicis verum; sunt eius reuerâ vtinam ego possem facere talia. Sed quæso iam clama magistrum nunc huc, ad dandam mihi literaturam *Rosabellæ.*

Tri.

Tri. Mox aderit.

Dul. Est hic honestus sodalis warrantizabo. Vtinam veniret *Rosabella*. Videor esse in Forresta nunc: ita timeo tanam de Hobnegels.

ACTVS. III. SCENA. II.

Argumentum.

Iam Cupes prodit distorto Collo Torcol sese esse simulans, aliquasque Portugallis sermonis reliquias garrit, quo magis ipsius videatur, Hi Dulman fallunt, Indentstram Coronas & signum quo Torcol sciat esse, Ignoramis serunm explscantur.

Cupes. Trico. Dulman.

Los diables te gannan picaro. Hem, ergo hoc tibi verbero.

Dul. Hic est *Portugallus* tum curuo collo, scio: sed doleo quod est iracundus cum eo.

Cup. Annon domini mei honorificentissimi amicus (salue Senior) in ædes huc adductus operis tui, forcifer? saltem vt vini aliquid gustaret more *Anglico*?

Dul. Gratias.

Tri.

Tri. Nostri haud ita faciunt.

Cup. *Trukan Villaco*, etiam mutis? Vbi *Diego*? vbi *Alonzo*? vbi *Piedro*? vbi *Guzman*?

Tri. Nescio here,

Cup. Neseis here? ego de te sic puto.

Dul. Magister *Tercol*, noli quæso chafare propter me: est bonus seruiens certè,

Cup. Scilicet, at Senior, attulisti Senior.

Dul. *Ouy*, *Ouy*, Magister meus misit tibi sexcentas coronas hîc.

Cup. Tantum esse oportet, Heus furcifer, cui dico? *Mendoza*.

Tri. Here.

Cup. Numera.

Dul. Hic etiam est tua **Indentura**, vide manum tuam & sigillum.

Cup. —— *Rodrigo Tercol.* ita est vt dicis.

Dul. Nùnc delibera *Rosabellam* mihi ad magistri mei vsum.

Cup. Manè paululum, Indica mihi primum quid secreti id signi est, quod inter me & herum conuenerat tuum.

Dul. Dicis benè. Ne sit breue erroris, injunctum est mihi vellere te per nasum.

Cup. Per nasum Senior?

Dul. Veniat nasus in Curiam nasalem & faciat homagium nasatinum. Veni, ha, he, herus meus est tam iocundus vir Veni inquam, ha he hic est per fidem.

Cup. Noui ita esse; at sciens tentaui an id tu scires, id signi est mehercule,

Dul.

Dul. Imo hercle.

Tri. Numeraui probe: verum hunc ſpecta modo.

Dul. Eſt currens mihi crede.

Cup. Nihil moror. Quod tibi nomen amice?

Dul. Dulman, ad tuum ſeruitium.

Cup. Cape hoc; ſis igitur *Dulman*, cape inquam, Age, *Roſabellam* huc tu adducito, atque vinum generoſum hùc afferto; & ſaccharum etiam. Audi'n?

Tri. Quid?

Cup. Saccharum etiam ſcelus, more *Anglico*: ſenior, ſaccharum.

Dul. Profecto non eſt neceſſe: eſt poſtremum quod feci.

Cup. Quid iam —— quid —— amice *Dulman*, at bibes ſaccharum ſenior.

Dul. Eſt valdè curteſius homo.

Cup. Meis verbis herum ora quæſo, vt *Roſabellam* bene & amanter curet; nam illam pro filia educaui mihi. Cor vritur nunc, cum eius abitum cogito, verum illam in delitijs habebit, ſcio, ſcio.

Dul. Sis certus de eo, habebit *curteſia d' Angleterre*. Scio dabit bonam Juncturam, nam ego ſcripſi. Sed quæſo dilibera mihi Counterpanna Indenturae Magiſtri mei.

Cup. Sane reliqui apud Notarium, ſed ipſe mox attulero.

Dul. Da mihi acquietantiam tùm.

Cup. Heus vinum & ſaccharum, furcifer. Vbi es.

Dul Veni preſenter poſt me; quæſo.

Cup. Fiet.

Actus

ACTVS III. SCAENA III.

Argumentum.

Polla flens introducitur, & personata, qua huic Dulman pro Rosabella traditur, abit ipse vino & saccharo plenus.

Polla, Trico. Cupes. Dulman.

Tri. INtellexti'n *Polla?*

Pol. Poti'n vt taceas?

Tri. Atque vt affli as vide.

Pol. Deum fidem si me irritassis———

Tri. Pax: taceo.

Cup. Eccum adest.

Dul. Delibera eam mihi.

Cup. *Rosabella*, cognata mea, filia potius, huic te nunc dedo, quo is ad virum te deducat tuum. Iamne a me abinura animula mea? proh dolor. At tu ne fleas obsecro.

Pol. Patrue mi, mi Pater potius, quanquam illi nubam, vbi bene mihi erit——attamen abs te abscedere———

Cup. Lachrimas excussit mihi.

Tri. Quis temperet a lachrimis *Dulman?*

Dul.

Dul. Non ego equidem.

Tri. Haud ego certè, *Dulman*: heram nactus es perquam suauis indolis.

Dul. Certe videtur, tenera, & amans pecia quanquam maskata est.

Tri. Personatis esse mos est virginibus hîc in viis.

Dul. Bonus mos.

Cup. At hanc tam bene nuptam dari, est quod lætemur magis:

Dul. Dicis verum per Missam.

Cup. Simus igitur hilares.

Dul. Dicis valde bene.

Cup. Rideamus.

Dul. Si vis.

Cup. Bibamus.

Dul. Si vis.

Cup. Vinum.

Dul. Si vis.

Cup. Cum saccharo senior *Dulman*?

Dul. Si vis: sum ad omnia quare.

Cup. Præbe tu. Ehem bene te senior *Dulman*.

Dul. Gratias.

Cup. Hem inde saccharum, saccharum more *Anglice*, senior inde saccharum, vt dulce bibat, dulcis *senior mio*. Adhuc saccharum furcifer.

Dul. Sic, sic, Ad te magister contra es dispositus.

Cup. Gratias: Pitissas, bibe meliusculè, da saccharum scelus.

Dul. Certe bene feci iam capiam conge de te.

Cup. Senior vale: vale cognata, fac bonice frugi sies.

Pol.

Pol. Vale, vale.

Dul. Adieu Magister *Mendoza.*

Tri. At Senior *Dulman* cape hoc saccharum etiam, cape inquam.

Dul. Gratias: bibam salutem tuam in *Anglia* pro hoc.

Tri. Vale.

Dul. Vale; quam curteſij?

ACTVS III. SCAENA IV.

Argumentum.

Hac in ſcena abit Cupes, vt noua ornamenta induat, quibus ſe Dulman eſſe ſimulet, & Miſcellanea loquitur, quæ didicit cum ſubpromus eſſet Angliæ in Cauſidicorum hoſpitijs.

Cupes. Trico.

Cup. VAle caudex.

Tri. Vale ſaccharum, ſaccharum.

Cup. Neſcit quem Cyathum bibit, *Anglorum* in bello bene geſta gula ſæpe perdidit.

Tri. Adhuc ſaccharum, ſaccharum mi furcifer, vt dulcis eſt? ſine te oſculer, mi verbero.

Cup.

Cup. Sat eſt; mittamus iocos, ibo nunc, atque aliud ornamentum capiam. *Dulman* eſſe aſſimulabo me.

Tri. Saccharum *Dulman*; noſti ſignum?

Cup. Niſi naſum illi probe vellicem ———

Tri. Aurum fero hoc, & ſyngrapham etiam.

Cup. Indenturam *Trico*, ex quo *Londini* ſubpromus eram, verba iſtiuſmodi multa memini, loquar miſcellanea.

Tri. *Dulman* illum Leno bene non nouit ſcio.

Cup. Me multo minus.

Tri. Quin deprehenſus ſcis mentiri? *Cup.* Ita didici ex *Ieſuitarum* libris, vt vni ſoli cedam *Belzebub* Cydonio.

Tri. Mi *Proteu*, ceſſamus nimis. Ad *Torcol* ego hinc continuo confero me. Simulabo ei aliquam conditionem ferre quæ in rem ſuam fiet optima vbi erit occaſio, tu interim. ———

Tri. Seruiam *Scenæ*.

Tri. Ita illum nos fortius fallemus ambos.

Cup. Iam eo ornatum me.

Tri. Ego ad *Torcol* a domi ne non ſit vereor. Tic, Toc, Tick, Tock. *Pulſat foras.*

Actus

ACTVS III. SCAENA V.

Argumentum.

Trico Cupit Lenoni Torcol quasi palpum obtrudere, sed nihil audit, ut qui iam Triconere nouit satis, postremò illi quasi iratus maledicit Trico.

Torcol. Trico.

Tor. ARiolus sum: hic adesse te iam præsagibat animus mihi.

Tri. *Senior* tuam licet *Surdam* amo perdite——

Tor. Scilicet amas *Surdam*. Abi, abi, ipse iam vigilo.

Tri. At tamen ego nunc veni in rem quod esset tuam, tecum vt agerem *Senior*.

Tor. *Senior*, fallere me tu haud potes, *Senior*.

Tri. Egon' ut id velim?

Tor. Prædixti hodiè.

Tri. Ioco dixi.

Tor. At serio caueo, abi *Senior*, abi.

Tri. Tribus expediam, audi quæso.

Tor. Nihil audio, præsertim de *Rosabella*.

Tri. Quid feci vnquam ego mali tibi?

Tor. At quid boni inquam? cum te video, damnum

num video.

Tri. Spero mox aderit, quin mihi haud credis *Senior*.

Tor. Minime *Senior*.

Tri. At luculentam fero conditionem tibi.

Tor. At ecquid auri, aut argenti?

Tri. Cuditur.

Tor. Vale.

Tri. Mane. Postquam *Anthonius Rosabellam* datam iri *Ignorami* sciuerat, sui impos fere, nummos quæsiuit vndique; tandem ab amico mutuo, sumpsit plenam gemmarum atque auri Cistulam.

Tor. Fabulæ.

Tri. Illam is oppignorabit tibi.

Tor. Putas nescire me quid veneris *Trico*.

Tri. Fallere te censen?

Tor. O *Trico*, tu qui aurum & gemmas habes; nummos non habes? Quantum quisque sua nummorum seruat in arca, tantum habet & fidei.

Tri. Ego vero vt te fallerem, *Senior*?

Tor. *Si Senior*: at si possis.

Tri. Quin sex septem primarij viri satisfecerint tibi?

Tor. Lites metuo. Frustra sunt tricæ tuæ, *Trico*. Nam *Rosabella* ne nescias, iam datur *Ignorami*.

Tri. O hominum homo? Iam dicam enim ——

Tor. Iam.

Tri. Sceleratissime, vitiorum omnium colluuies.

Tor. Nihil agis, abi quæso.

Tri. Quid tu quæso.

Tor. Quæso abi.

Tri.

Tri. Senior.——
Tor. Fruſtra Senior.
Tri. Incurui-ceruicum-pecus.
Tor. Maledicìam.
Tri. Niſi ego aliqua tibi.——
Tor. Minare.
Tri. M. bc M. be——

ACTVS III. SCAENA VI.

Argumentum.

Cupes atramentarij habitu pro Dulman venit, quem Torcol ex ſermone & habitu Ignorami ſeruum eſſe ſuſpicatur, hunc cupit quaſi abducere Trico, quò minus Leno ſycophantiam ſuſpicetur, at ille traditâ Indentur â, numeratis Coronis, & oſtenſo ſigno, de quo conuenerat inter Torcol & Ignoramum (nimirum vt Lenonem per naſum velleret) quamuis ſychophantam hunc eſſe à ſe Conductum, admoniſſet Trico, intro admittitur vt Roſabellam auferat, Cupes abit vt obſeruet Ignoramum.

Cupes!

Cupes. Trico. Torcol.

Cup. SAtis lepide ornatus es, mi *Dulman*, vt condecet atramentarium, quasi oblitus mei, gestabo in aure calamum etiam. Eamus iam, mi *Dulmannle*.

Tri. Surdamne haud licet alloqui, *Senior*?

Tor. Ego sum surdus, *Senior*. Sed quisilli chomo est?

Tri. Peregrina facies.

Tor. Vnde gentium, aut quis sit, nequeo noscere.

Tri. Qui sit quid tua refert? Audin obsecro?

Cup. Video bonam traualiantem obseruationem, Ingrossabo scripto.

Tor. Peregrinator est, opinor, obseruat nescio quid.

Tri. Stultus videtur: vt hians circumspectat? & etiam calamum in aure gestat.

Cup. Sed vbi inueniam illum? vtinam haberem Inuentartum.

Tor. Ex sermone & habitu hunc esse oportet Ignorami famulum. Syngraphan opinor habet.

Tri. Noui iam quis sit.

Tor. Quis?

Tri. Quidam *Anglus*, amici amicus mei: I intro; illum iam ego adibo.

Tor. Subolet *Trico* iam: ego manfero.

Cup. Hic circum dixit habere mestuagium.

Tor. Certe ipsus est quem volo, optato aduenit.

Tri.

Tri. *Ignorami* seruus est: perij,

Tor. Præsensit veterator.

Tri. Occidi,

Tor. En vt pallet:

Tri. Heus tu:

Tor. Vide.

Tri. Heus tú.

Tor. Euge heus tu.

Tri. Heus inquam.

Tor. Heus inquam ad me.

Tri. Quem quæris? me? percontarè, te certiorem faciam.

Tor. Eho, me percontare: sine eum ad me accedere; te certiorem faciam.

Cup. Quis vestrum certificabit me, vbi est messuagium cuiusdam *Portugalli.*

Tor. *Portugalli* dixti'n?

Tri. Certum te faciam ego. Non hic, longe abhinc habitat *Portugallus.*

Tor. Heus tu mane dum, nequam hic est.

Cup. Cur me mockatis ita? qui mockat mockabitur.

Tor. *Trico*, verba mihi dare non potes *Trico*: cernis hunc esse *Ignorami* seruum; illam eo iam cupis abducere video, video.

Tri. Disperij.

Tor. *Vrsus.* Equidem me adfuisse gaudeo.

Cup. Estis floutatores: ego ibo viam.

Tor. Ehodum ad me quem quæris?

Tri. Quæris? Abi tu: eum absoluam illico.

Cup. Quæro *Portugallum* mercatorem.

Tor.

Tor. Hem me quærit.

Tri. Amice mſ.

Tor. Blandè.

Tri. Sequere, adducam adæ des, ſequere.

Cup. Quid vult hic ſocius.

Tor. Ha, he, ſinam paululum.

Tri. Sequere inquam: per viam tibi vinum dedero, & ſaccharum, ſaccharum etiam.

Cup. Quid ſaccharum.

Tor. Ha, he, vinum & ſaccharum.

Cup. Ex Phiſnomia video hic eſt Nebulo in grano.

Tor. Vel maximè.

Tri. In malum tunc is eras? vt vales? Profecto vix te noueram.

Tor. Optime.

Cup. Tu me noſti? an putas me eſſe Nouerint vniuerſi?

Tri. Annon tu me noſti in *Anglia*? ſpecta modo.

Cup. Specto Nebulonem. Ego quæro quendam cum curuo collo, qualis tu es.

Tri. Immò qualis tu es talem quærit, non te, ſed amicum meum qui diſtorto collo eſt itidem, qualis ipſe es,

Tor. Verisimile, ha, ha, he.

Tri. Quem putas ſeruum *Ignorami*, non eſt, *Tor*-*el*, non, non.

Cup. Quis dicit ita, nam ego veni a magiſtro meo *Ignoramo* cum Indentura & ſexcentis coronis. Quid facis poſt me, cur me calcas? cur ioggas & noddas, & nutas mihi ita?

Tor. Ha, ha, he, ho, ho.

Tri. Egone te tango, aut nicto, aut nuto, asine.

Cup. Sum nimis callidus asinus pro te. Ego loquar tecum.

Tor. Ha, he iam frendet, iam furit.

Tri. Num tute *Ignorami* seruus? non es scio si eamus ad œnopolium.

Cup. Cum peste tibi quid vis cum me? cur facis signa, & winckas, & nutas ita?

Tri. Egon.

Tor. Immo vide vt innueris *Tyco* oculis, manibus, pedibus. Nihil agis.

Cup. Per collum, & facionem tu es ille quem demando, scio.

Tor. Memoras nomen eius quem quæritas?

Cup. Est, est. ——

Tri. Dixti'n?

Cup. Est —— mane ——

Tor. Ipsus non est, nomen nescit.

Cup. At habeo: in Indentura est.

Tri. Habes, quam facilè iam, nisi forte adfuissem, poterat interuerti?

Cup. Est, iam video, *Rodrigo Torcol.*

Tor. Recte.

Cup. Tu es ille?

Tor. Immo sum.

Tri. Hamum vorat. Verum quod tibi nomen?

Cup. Dulman, ad tuum seruitium. Porro tibi mo sagium a meo magistro *Ignoramo.*

Tor. Vbi aurum & Singrapha?

Cup. Hic est Indentura, vide tuam manum & gillum.

Tor

Tor. Haec Indentura facta est 9. Die Aprilis inter Ambidextrum Ignoramum de vna parte & Rodrigo Torcol de altera parte. Hum hum, Cgillatum deliberatum, hum hum —— *Rodrigo Torcol*: est vt dicis.

Tri. Interij.

Tor. Trico iam insanit. At praeterea quid arcani signi, cedo, nolo mihi os sublini.

Cup. Non os, sed nasum volo, veniat nasus nasaliter ta Curtam, vt faciat homagium nasale.

Tor. O placide hoh, placide. O, oh, oh.

Cup. An est signum?

Tor. Oh clementer, signum est, sat est, oh, oh.

Cup. Putabas me nescire.

Tor. Id signum est. At tu audias tamen.

Cup. Erat pro vno bono memento.

Tri. Non sentis stulte, vt te ludos faciat? qui te circumducit naso quasi vrsum. *Tor.* non cuiuis datum est habere nasum, ego habeo, *Trico*.

Tri. Vis falli video.

Tor. Falli quippiam? omnino nolo falli.

Tri. Meministi quid tibi praedixi hodie?

Tri. Te velle fallere me, nempe fallere.

Tri. Scilicet.

Tor. Scilicet, ha, he, ha.

Tri. Iam te fallo.

Tor. Scilicet.

Tri. Equidem hic homo non est *Ignorami* seruus.

Tor. Non, non, non est scio:

Tri. Sycophanta merus est.

Tor. Quippe mi.

Tri. Quem ego sic ornatum conduxi vt te falleret.

Tor. Scilicet.

Tri. Mehercule vera dico.

Tor. Quippe mi.

Tri. *Rosabellam* is, nicaues, subducet tibi.

Tor. Ha, he,

Tri. Murum quod non juranti credis.

Tor. Credo tibi, ne deiera, credo.

Cup. Hæc est bona nox, imbreuiabo.

Tri. Mediusfidius iam tam fallo te.

Tor. Fallis medius fidius? hic tantundem auri, hic syngrapha mea, Indicauit quod inter nos conuenerat signi, quid ni fallor *Trico.*

Tri. At vide ne aurum illud *Tholosanum* sit.

Cup. Profecto est bonum aurum, est rotum in *Rose-nobles.*

Tor. Fallor, iam fallor.

Tri. Fefelli.

Cup. An vis habilare omnem diem cum illo? delibera mihi *Rosabellam.*

Tor. Dabitur tibi.

Cup. Nam ego habeo magnum opus domi ingrossare agreamentum, Quimbblos, Indeturas, Pilicoccos, Calimancas.

Tor. Verum dic mihi quid subnarrasti scripto modo.

Cup. Oh, ho, erat travellatoria obseruatio, Notaui quod 5° *Maij*, vidi vnum *Portugallum* cum curuo collo

collo sic apparrellatum, & quod ille cognatus nebulo vult fallere te. Ponam in Primo.

Tor. Nota bene.

Cup. Debes etiam dare mihi counterpannum Indenturae magistri mei.

Tor. Et hoc, & illud fier, aurum vbi numerauero. Eamus intro.

Tri. Iamne abis semen scelerum sacrilege, sacerrime?

Tor. At ego fallor, *Trico*, nunc fallor.

Tri. *Tricomem* conuenisse memineris, *Senior*.

Tor. Memini *Senior*. Ego ad *Surdam* eo nunc: numquid vis mandare, *Senior*?

Tri. M. be *Dun*, M. be ——— habe, quo magis cauebat cautor, captus magis, sed iam hinc ibo. *Ignorantum* obseruare volo, ne prius veniat, quam *Cupes* cum illa exeat. Post me recipiam ad *Antonium*: Nœuus ille mihi perplacet. Dolam procudam dolo.

ACTVS III. SCAENA VII.

Argumentum.

Rosabellam Cupes in aedes suas induxit, & fores obseratas, ipse statim ad cœnopolium festinat.

Cupes. Rosabella.

Cup. HIc est Counterpana magistri mei *Ignorami*, ha, he. Os illi probè sublitum.

Ros. Verùm dic serio amabò, iamne tu me ducis ad *Antonium*.

Cup. Si vis puella, ipse ducam.

Ros. As quanquam sors finistra me malè habuit, scias, quisquis es, haud sum ignobili oriunda sanguine. Sic paupercula (præsicinè dico) dotem habeo pudicitiam, & ingenuos mores.

Cup. Eja pudicitiam in lupanari crepas?

Ros. Vt solis radij in sordibus non inquinantur, itidem nec animus pudicus inter impudicos.

Cup. Fœminæ crystallinis vitris sunt simillimæ: sernes summâ cura, occludas, obseres, aliquando confringuntur tamèn; quippe quæ fragile mercimonium.

Ros. Nobilis mihi pater erat, is me bene educauit *Fessæ*: atque patruus hic, sceleftus aliâs, adhuc vsque me pudicè habuit tamèn.

Cup. Atqui haud ego te ad *Antonium* adduco iam.

Ros. Atqui me iugula ergo. Præbeo ecce cervicem, funde sanguinem.

Cup. Ad *Tortol* potius reducam te.

Ros. Ne faxis obsecro. Nam vinctam is me arctè tenuit modo; nunc peius habebit insuper, si quid ingenui sanguinis habes, amabò (munus erit) occidito me.

Cup.

Cup. Bonum animum habe: ioco dixi omnia; ad *Antonium* ego mox deduco te.

Ros. Obsecro ne me irrideas.

Cup. Vera dico, ita me dij ament: statim hic ipse aderit.

Ros. O spem insperatam!

Cup. Eamus ne deprendamur, I intro.

Ros. Probe agas, quæso:

Cup. Agam equidem. Fores obserabo, & mox rediero. Iam ego obsonatum ibo hinc: hilarem hunc sumam diem, vino & victu lepido. At primùm mutabo vestes hic in proximo.

ACTVS III. SCAENA VIII.

Argumentum.

Ignoramus Pollam pro Rosabellâ accipiens, Dulman verberat, fugit ille, Pollam irritat etiam, quæ a pugnis abstinere non potuit, abiens verbis miscellaneis dæmoniacum esse toti narrat vicinie.

Pecus: Ignoramus: Polla.

Pec. MAgister, ego non possum inuenire *Dulman*.

Igno. Non? facias hutesium & clamorem post eum.

Pec. Puto fugit.

Igno. Abi *Pecus*, facias attachiari.

Pec. Faciam in facto.

Igno. Quæ mispriſio, quæ disparagatio est hæc? In nomine diaboli quæ est tu?

Pol. Sum *Rosabella*, senior.

Igno. Rosabella? rosa diablæ. Sine dubio es Ribalda, quæ viuis in Tiplandis & lupanatis. Quid ais?

Pol. Sum *Rosabella*, alias *Bella*-rosa, senior.

Igno. Tu es bella rosa & suauis flos: habes faciem veteris bouis, non concozdat cum recozdo scio.

Pol. Sum tamen *Rosabella* senior, signior mio.

Igno. Per faciem tuam iurarem quod es Hagga & Hobgoblina.

Pol. Talia verba comminiscere, vt nihil plane intelligam.

Igno. Non intelligis? dico quod es vna sorciera, & maga.

Pol. Sagam & maleficam me innuit.

Igno. Rides? At ego indictabo te pro sorciera

vt

vt es. Quod tu spinster (discam nomen tuum) deum pre oculis non habens, sed instigatione diabolica seducta, quasdam malas diaboli artes, vocatus Wicheraft & Sorcerie, practicasti in, super & contra personam Ambidextri Ignorami: Poham te super patriam si viuo.

Pol. Quid ais? mi Animule?

Ign. Animule? ouster lemain: tu equitas in aere super broomas & baculos.

Pol. Meum corculum, quid adeò succenses tuæ *Rosabellæ*?

Ign. Oho adhuc *Rosabella* tu: Non compos mentis sum. Per fidem meam puto quod sum sorceratus in bono serio. Quid glotas ita super me? Sentio nescio quid. Sed si possum trahere sanguinem de ea primam non curo, Aduenturabo: non audeo; immò audeo. *Puttana de diauolo.*

Pol. Mane, sandalia dum exuam mihi.

Ign. Ego te scalpam pro sorciera vrea.

Pol. Minare? discobinabo ego te. Itane longurio etiam ausus irritare me?

Ign. O ho? vi & armis & manu fortt? oh moderatè: misericordia; saltem licentia surgendi.

Pol. Ornabo te vt dignus es Venefice.

Ign. O supersedeas de non molestando: custodi pacem, custodi pacem.

Pol. Sumne *Rosabella* iam?

Ign. Et quid vis, Profecto ego sum mahemiatus. Habebo appelam de plagis mahemio.

Pol. Abin' dæmoniace annon?

Ign. Abeo, sum valde brusatus. Ibo ad mansorium

rium, & dicam orationes meas? sed tũ dabis Gulfwitt, sorcieara?

Pol. Cornicaris laruule? medius fidius opinor hunc hominem esse dæmoniacum: verba certe magica loquitur. Nunc domum ibo, & vicinis hæc narrabo vt caueant ab illo dæmoniaco. At occlusa ianua est. Feci male quod claues haud obstulerim, sed forsan aliquis intus est. Pultabo. Tic tocke Tick tock.

ACTVS III. SCAENA IX.

Argumentum.

Polla cum domum venisset, Rosabellam obseratis foribus ad fenestram videns, maritii scortum suspicata, abijt per cauponas omnes Cupens vt perquiret.

Polla. Rosabella ad fenestram.

Ros. QVis est? quid vis tibi?

Pol. Eia pulchrè, Dominam aliena rogat quæ est, quæ velit. Tu quænam es? aut quid hic agis malum?

Ros. Pater familias redierit illicò.

Pol. Prædixin' hodie? Viri mei bellissimi pellex hæc est.

Ros.

Ros. Loquere vt decet: non sum istarum operarum ego.

Pol. Nempe hoc illud erat quod me tam properè amandabat foras, hanc vt ductaret interim. Siccine scortum in ædes obducier ob oculos mihi? hæccine vt patiar? ego te Scortum scortorum.

Ros. Mitte malè loqui: alia sum quam rere.

Pol. Meis in ædibus? Annon sat est dotem meam comedere, quin scorte ur etiam?

Ros. Me, oj me, oj miseram, quali mandatam viro?

Pol. Stulta, quid fles? At ego & illum, & illam & illos omnes faciam vt fleant, & fleant hodiè. O si possem fores effringere?

Ros. Oj me, insana est hæc mulier.

Pol. Ibo potius, atque per omnes Cauponas vbi est perquiram, fustem alicubi inuenero, quo me vleiscar. Hei mihi quod non sunt longiores vngulæ.

Exit.

Actus

ACTVS III. SCAENA X.

Argumentum.

Cupem cum caupone inuenit Polla cantantes, ipsamq; vituperantes, illos & fidicines strenuè verberat, Caponem, Phasianos, cetera-que bellaria humi proijcit vinumq; omne effundit, clauemq; nacta, Rosabellam proscorio deturbat foribus, quæ misera quo eat nescit.

Cupes. Caupo. Fidicines. *Polla, Rosabella.*

Cup. O Festum diem, multum obsonaui bonarum rerum ex sententia, Fidicines etiam quo simus lætiores conduxi mihi, sed vbi sunt? O mei sacerdotes; quæ libastis sacrificia, vinum, placentæ, caupones mihi Deo vestro perquam acceptæ sunt. O Gallinagines, Phasiani, Perdices, vt ego vos amo & colo; vos estis auium Nobiles, ecce quam pulchrè & magnificè amicti! vt vos sector lubens? Anates, Anseres, & id genus auium plebei sunt, & rustici, illos nihil moror.

Pol. Tandem reperi. Hui quantum suo parauit con-

conuiuium scorto? sub-auscultabo paululum.

Cup. O amica mea pinguicula, capo nudus quanto pulchrior vxore *Polla*?

Pol. Ai'n vero.

Cup. Vt te basio lubens? quam dulce osculum? multò dulcius osculo vxoris *Pollæ*.

Pol. Etiam mihi caponem præfers? at haud inulte.

Fid. Fædam vxorem habes.

Pol. Ego te etiam.———

Cup. Nihil magis, larua, *Gorgon*, *Styx*, *Scylla*, *Hydra*, *Harpya*, omne monstrum est.

Pol. O Dij vix me reprimo.

Ca. *Cupes* cantemus quæso istam cantiunculam de vxore tua *Polla*.

Cup. Quamne ego apud vos in cœnopolio composui?

Cau. Eam ipsam amabo.

Pol. Etiam occentor, væ mihi, imò væ vistis.

Cau. Cantemus.

Cup. At si resciverit illa?

Cau. Quid tum?

Cup. Lexna rugiens est; vel hyeme cum *Berta*, quam cum ea habitare malim.

Pol. Vera ariolare, iam vos ego fulminabor illico.

Cau. Incipe quæso.

Cup. Circumplciam primum, hic ne propè sit. tremo cum cogito.

Pol. St, me occultabo.

Cup. Nemo est, agite iam *Fidicines*.

Pol.

Pol. Per vrbem cantor? verum nisi vos incantarem itidem ——— *Cupes & alij cantant.*

Cupis vxor Polla, ô si frangat colla,
Polla, Colla, dispereat, intereat.
Vxores pari sorte, pereant pari morte, sorte, morte dispereant, intereant

} Omnes whooh ha, ha.

Pol. O si tulmen haberem, quo ferirem omnes.

Cau. Iterum quæso, *Cupis vxor Polla*, ô si frangat colla, &c.

Pol. Durare nequeo. *Polla vestra colla* ——— *thwicke thwacke.*

Cup. Occidi.

Cau. Oime.

Cup. Hei mihi.

Fid. Væ mihi.

Pol. Hæc noua cantilena est.

Cup. Obsecro vxor.

Fid. O me perditum: fides fregit, perijt victus, perijt ego.

Pol. Quid non canitis iam?

Cup. Heus *Fidicines*, Lachrymæ.

Pol. Hem tibi, fæda sum ego.

Fid. Oime, oime. *Exeunt Fidicines.*

Pol. Ego fidibus canam, num cantor? Hei mihi, anhelitus mihi deficit.

Cup. Vbi terrarum sim nescio prorsus, siquis me rogat nunc, vin' bibere vinum meum, mel.

Pol. Meum mel, ipsa propinabo tibi, atque inuitabo ad cœnam meretriciam.

Cup. Obtorium projcis? num mittis missilia imperatoria? hem si proba es redde, redde rursus, occidi,

occidi, vinum etiam effundis? sakem parce vino. Oime purpuream vomit ille animam. *Polla* me interime, de nobis facile est, scelus est jugulare Falernum.

Pol. Nunc inuocato pellicem ad cænam quæ digna est.

Cup. Hercle vxor non est amica mea.

Pol. Da clauem, da, da, da, fores effringam igitur, intrò huc irrumpam.

Cup. Nihil audit, illi oblitus fui narrare antea, *Rosabellam* me huc ad ædes adducturam meam.

Pol. Meretrix facesse ædibus, ædibus facesse meretrix.

Ros. Hei mihi, quo me ejicis?

Pol. In lupanar, quo digna es.

Cup. Vxor, probri sum insons, oime quo me vis abire?

Pol. In malam crucem, prostibulum.

Ros. Ne me interime.

Pol. I modo, I scortum, I, I.

Ros. Oime abeo.

Cup. Ablyt, perij, *Rosabella* est, vxor, non est amica mea.

Pol. Ego tuas *Rosas* —— *bellas*, —— tu mortem præoptas mihi, *Polla frangat colla.*

Cup. Vxor, si causam scires, cur tibi mortem optauerim, haud excandesceres ita.

Pol. Ain' quid est?

Cup More fit mori suam quisque vxorem vt velit.

Pol. Siccine te purgitas?

Cup.

Cup. Oime, oime placidè vxor. Ah *Megæra.*

Pol. Hæc si prima placet mensa dabitur secunda insuper.

Cup. Habeo gratias vxor, primum non placet secundum.

Pol. Vlta me sum aliquantulum:

Cup. Aliquantulum ais? si hoc est tuum aliquantulum, quid quæso est tuum aliquantum?

Pol. Introibo iam, nisi tu mox introueneris, aliter ego intus accipiam te.

Cup. Quid iam faciam? saltem cœnam hic medirabor paululum, perdices——hum——phasiani——at vinum——oime.

ACTVS III. SCAENA XI.

Argumentum.

Antonius Cupem de Rosabellâ rogat qui miserabiliter de vino, dapibusq; respondet omnia, re cognitâ quæsitum it Antonius amicam suam.

Anto-

Antonius. Cupes.

Ant. NArrauit mihi *Cupes* modo, ſaluam eſſe apud ſeſe *Roſabellam*, quod ſi ſit, quid mihi lætius eſt, beatiuſue? atque eccum, triſtis eſt non placet.

Cup. O fælices vos qui cœnam habetis meam.

Ant. *Cupes?*

Cup. Quis vocat?

Ant. Num quis intus eſt?

Cup. Eſſet vtinam, foris eſt funditus.

Ant. Ecquid valet?

Cup. Tota perijt, nihil hic niſi ſtrages, ejectiones & miſeræ effuſiones.

Ant. Me miſerum! an effudit?

Cup. Maxime.

Ant. Sanguinem?

Cup. Et ſuccum omnem.

Ant. Oime.

Cup. Totam carnem etiam, & oſſa crudelis diſperſit vndique.

Ant. O monſtrum! quomodo hoc?

Cup. Manibus, pedibus, colaphis, verberibus.

Ant. O *Roſabella* mea.

Cup. O vinum, vinulum meum.

Ant. Sine te nolo viuere.

Cup. Sine te nequeo bibere.

Ant. Quis tantum facinus auſus?

Cup. *Vxor Polla.*

Ant.

Ant. O scelus vbi fecit?

Cup. Hoc ipso in loco, vide.

Ant. Quid id est?

Cup. Vinum fuit, sed miserum est fuisse.

Ant. Quin ego de *Rosabella* loquor.

Cup. Quin ego de vino, & cibo meo.

Ant. In malam rem cum vino, cum cibo tuo.

Cup. In malam rem cum *Rosabella*, cum amoribus tuis.

Ant. Igitur sceleste vbi est illa iam?

Cup. Huc adduxeram eam, vxor autem amicam suspicata meam verberibus extrusit domo.

Ant. O feram! Nihilne reuerita illa formam tam diuinam?

Cup. Illáne quæ nihil reuerita vinum tam diuinum?

Ant. Vbi est sceleste vxor tua? Ego illam.——

Cup. Tu illam?——illa te——ne attingas, neue irritassis si sapis. Centum illa *Antonios*, *Cleopatras* etiam.——

Ant. Quonam abijt *Rosabella*?

Cup. Hac fugit, quò verò nescio.

Ant. O me insipientem; qui tantum thesaurum crediderim *ganeoni*, ibo, atque inuestigabo vbi, vbi est, sed quo me nunc vertam? quod iter ingrediar? hac iuero, illac potius.

Exit Antonius.

Actus

ACTVS III. SCAENA XII.

Argumentum.

Antonius de amissa Rosabellâ queritur, Rosabella de Antonio, Cupes de cœnâ; Antonius quæsitum it Rosabellam, Rosabella quæsitum Antonium, pecuniam quæsitum it Cupes, quo eorum paret alteram.

Rosabella. Antonius. Cupes.

Ros. FOrtuna vitrea est, quæ cum splendet frangitur, nam quæ cœlum digito visa sum modo attingere, quam subito quasi ad inferos præceps decidi? vbi ego nunc Invenîam *Antonium* in certum est, cæterum aut illum aut mortem invenire certum est mihi.

Cup. Cœnam adhuc stupens medivor, *multa vini virtus animo multusque recursat dentis hones* —— *hæret caponis pectore vultus.*

Ant. Plateas omnes circumcursito, quæro, rogo, ecquam viderint tali filo virginem, aiunt illa facie hic vidisse modo, properabo igitur istac.

Exit Alis.

Cup.

Cup. Quam sese ore ferens quam pingui pectore, & nlis.

Ros. Oime nusquam reperio, sed sita semel assequar, *Antoni*, nunquam amittam pestea.

Cup. O mihi post nullos perdix memorande sodales.

Ros. Dij date inueniendi copiam, date obsecro pudicitiæ præmium. Iam istac ibo, Dij ne deserite.

Cup. Malum me esse certum est, malus sum, fateor, ideoque hoc mali merito euenit mihi malo. *Sed quid fecerunt optima vina mali?*

Ant. Ahime nondum video, quod si adipiscar semel, qui hanc mihi, vitam eripiet simul: nunquam defatiscar quærere dum inueniam, illac jam nunc incedam. Dij vertant bene.

Cup. Comuiua fortasse tui meruere perire,
Amphora non meruit tam pretiosa mori.

ACTVS. III. SCENA. XIII.

Argumentum.

Ignoramus missurus pro Torcol Cornu Cupis deterretur, valde enim metuit a castratoribus.

Ignoramus. Cupes.

Ign. PVto eram natus sub *Cancro*, ita omnia mea eunt in retrorsum;

Cup.

Cup. Etiamne tu redijsti? tentabo rursus injicere timorem ei.

Igno. Habebo vnum *mittimus* pro illa sorciera, & alium *mittimus* pro villano socmonno *Turci*, sed primum parlabo cum illo.

Cup. Trin——Tran.

Igno. Quid audio? num cornuat iterum hic? super vitam meam est geldator, valde timeo illum riotosum.

Cup. Trin——Tran.

Igno. *At Lucanus ait, Cornu tibi cura sinistri.*

Cup. Ha, he, nunquam respexit pecus, qui currit currit, sed qui fugit volat. Introiens risi, *Pollam* vxorem narrare vicinis modo pro certò hunc *Ignoramum* esse *Dæmoniacum*, credit illa, credunt illi: optima huic dabitur occasio amplius, si opus, malefaciendi huic. Quanquam enim de *Rosabella* successu inauspicato, dabo vsque operam *Antonio* tamen. Aliquâ spero mihi alios extricabo nummos. Intro nunc ibo ad *Dracenam* meam.

Finis Actus Tertij.

Actus

Actus Quartus, Scæna Prima.

ARGVMENTVM.

Antonius Rosabellam suam inuenit, idque machinantur, vt cum iam nexum habeat in lenâ malâ, se esse Antonium simulet, Rosabella Catharinam, alteram è Manlij filijs agat, quæ Antonino desponsabatur, vtque id melius fiat, vterque vt loquatur Anglicè.

Antonius. Rosabella.

Ant. ATqui ego hoc idem, spes mea, spondeo tibi. Nos igitur nisi mors sola nihil separauerit.

Ros. Equidem bene cadet spero quoniam tam auspicato conuenimus modo. Cæterum vnde amabo natus hic tibi in mala tam subito natus?

Ant.

Ant. Scies, *Londini* mihi geminus germanus est.

Ros. *Antoninus?*

Ant. Scilicet olim narraui tibi.

Ros. Qui tibi tam similis, vt ne vel parentes vos queant internoscere.

Ant. Recte, nisi *Antonino* dextræ ad-natus malæ nævulus inuicem nos distinxerat.

Ros. Intelligo.

Ant. *Triconis* itaque consilio pictor mihi hunc appinxit nævulum, *Antonimum* vti hoc pacto me esse assimulem, quasique *Londino* veniam a *Dorothea* matre.

Ros. Quomodo isthoc quæso?

Ant. Nempe quo ita in patris simul accipiamur ædibus.

Ros. Tu forsan, verum quid de me fiet interea?

Ant. Tibi prospectum etiam erit itidem ac mihi, *Antoninus* nuper vxorem duxit. *Catharinam*, è *Manlij* filijs alteram, tu iam illa es, ergo vxor mea *Catharina*.

Ros. Tuque *Antonimus* maritus meus.

Ant. Optimè.

Ros. At nunquam illam vidit *Catharinam* pater?

Ant. Nunquam, frater autem ex quo cum matre sexennis relictus est *Londini*, neque illi nos, neque nos illos interea interuisimus.

Ros. Qui id?

Ant. Huc vt profecti bello capti sumus, sci'n tu quid te velim?

Ros. Scio.

Ant. Loqueris etiam *Anglicè*?

Ros.

Ros. Optime nam *Fesse* primo didici ex *Angla* quæ mihi tum pedissequa, post hic etiam quo melius calleam cum tui, tum gentis causa, cum *Angla* mihi familiari loqui consuevi *Anglice*.

Ant. Idemque quod patria est *Anglia*, factitavi cum *Anglis* ego.

Ros. Deinde porro.

Ant. Cum in patrem igitur incidimus, loquemur *Anglicè*, illumque qui sit, nescire simulabimus.

Ros. Recte.

Ant. Literas a *Dorothea* matre quasi habeo ad patrem hic. *Trico* finxit optime scripturam. At, at pater ecce egreditur, volebam melius docuisse te, tu vero vt subservias orationi vt-cunque opus sit verbis vide.

Ros. Fac iam.

Ant. Tace.

ACTVS IIII. SCAENA II.

Argumentum.

Conveniunt cum Theodoro, illum de Theodoro interrogant, & tandem ex sermone, nato, caterisque signis nominibusq; hos esse Antonium & Catharinam persuasus est, narratque illis. Antonium Londinum hodie navigasse, vt ipsos conveniret, illi literas Theodoro tradunt quasi a Dorotheâ.

Theodorus

Theodorus, Antonius, Rosabella.

Theo. NOctuine nunc mihi adeundus est; hercle plenus rosarum malefidæ litigare, sed quid video? filiumne meum *Antonium* videor equidem, nequaquam, fieri non potest, ut redierit is. Dij boni sit ne? *Antoni, hola Antoni,* nihil respondet mihi, ipsus non est, verum illi quam similis? verum ipsus est, *Antoni, Antoni, hola.*

Ant. What meanes the old Gentleman?

Theo. Hem loquitur *Anglicè*, quin sequar nullorem ductry quam ei? nunc vide quinsq? num intelligis?

Ros. Wee both understand your Language Sir, but cannot speake it, doe you speake English Sir I pray?

Theo. Intelligo quidem, *Antoni*, quid non respondes mihi, *Antoni*, inquam.

Ant. Who would you speake withall Sir?

Theo. Tecum loquar, quid *Anglicè* respondes impudens?

Ant. Good words Sir.

Ros. You are very uncivill Sir to strangers, an old man too, fie.

Theo. Num fallor? forte *Antonius* non est, alium nasum habet, fabulatur etiam *Anglice*, quod neque solet, neque perite ut puto potest; certe alius est, verum facies illi prorsus eadem, procul dubio ipsus est.

Ant. Good old father can you tell me the way to the Pallace?

The. Annon tute *Antonius*?

Ant. I am not Antony though my name bee very neere it.

The. Quid inepis? negas te esse *Antonium*?

Ref. Pray God he be in his wits, what ayre he is vnto.

The. Num insanio ego quamobrem?

Ant. You call me Antony, and talke as if you knew me.

The. Veltu *Antonius*, vel ego vere insanio.

Ref. Pri' thee let he goe?

The. Quid dicam? nunquam vt conceperam eam videre potuisse longiusculè. Hæreo aliquantulum.

Ant. Bene est, occepit dubitare.

The. At tem abeo adhuc.

Ant. Fare you well Sir.

The. Manè quæso, quod tibi nomen alic dicam?

Ant. You are very inquisitive Sir, but my name is Antoninus, vis to.

The. *Antoninus*, cuias es?

Ant. I was borne at London, but my Parents were of Bourdeux.

The. Patris nomen?

Ant. Theodore.

The. Matris.

Ant. Dorothy, but I pray you sir why aske you these particulars?

The. Alios ne habet liberos mater?

Ant. One more here in Bourdeux my twin-brother

dost you know one Theodore *here a Gentleman in this City?*

The. Nosti illum si videris *Theodorum?*

Ant. No indeed sir, though he be my Father, I have not seene him this 15. yeares.

The. At ego a dextra in mala nævulo certò si videro quoi *Antonium*, sine quæso inspiciam.

Ros. He is a curious examiner.

The. Ecce nævum, iam scio te meum esse *Antonium*, veni in amplexus fili, veni.

Ant. What now?

The. Tuus ego sum pater *Theodorus*, priusquam enim nævum hunc inspexeram, fratrem tuum *Antonium* tui similimum credidi.

Ant. You my Father?

Ros. Iam in tuto sumus:

The. O mi Antonine.

Ant. By your pertinent questions sir, now I believe you are my Father, pardon I beseech you my former incivilities.

The. Mi *Antonine* gratulor aduentum tibi, mater *Dirothea* quid non venit? vt valet?

Ant. She is well sir, and remembers her best love vnto you by me, and this letter.

The. Mox perlegam:

Ant. You shall vnderstand there the occasion that detaines her.

The. Sed quænam est illa quæso?

Ant. My wife sir, one of Alderman Manlies daughters.

The. Catherina?

Ant. The same Sir.

Tbe. O *Catharina* nurus mea charissima.

Ref. My dear good Father.

Tbe. Quam optato? *Catharina* ejus, vt multo præ gaudio nunc exiliunt lachrymæ.

Ant. I pray Sir how doth my Brother?

Tbe. Tandem versus is hodie vos accersitum abijt.

Ant. I am sorry I shall not see my Brother as soon as I hoped.

ACTVS IIII. SCENA III.

Argumentum.

Trico hinc inde vndique machinatur: quasi à villâ veniens salutat hunc quasi Antonium, Theodorus aut esse Antoninum, & Catharinam hanc esse: Trico enim credere, nimirum hunc esse Antonium & illum forsan amicum eius, non Catharinam, aliquid subesse fraudis, tandem videtur credere.

Trico,

Trico. Theodorus. Antonius. Rosabella.

Tri. HIne ego omnia sub suscula sui clanculum, adibo jam quasi à villa venerim. Here sidani strenue apud villam hodie, phy imihodie calco.

Tho. Quid non venit villicus, vt iusseram.

Tri. Bos ille camurus æger est, malum, nescio qui, nunc illi medeatur, eras aderit.

Tho. Bene factum.

Tri. O here *Antoni* salue, nimium redijsti cito.

Tho. Ha, he, quem arbitrare hunc?

Tri. Quem nisi *Antonium*?

Tho. Geminus frater *Antonius* est illi eqsidem simillimus.

Tri. Here ne me ludos factus, ipsissimus est *Antonius*.

Tho. Tace stulte.

Tri. Quenam est illa mulier?

Tho. Catharina vxor eius.

Tri. Amica fortan vel sponsa, quid me ludis here? viden' vt subrideat?

Ant. What bold companion's that?

Tri. Papæ quis ille sermo est?

Tho. Anglicus.

Tri. Iamne *Anglice* fingit? here die sesio num *Antonius* ille.

Tho. Maxime.

Tri. Vera loquitor.

Tbe. Num mentior?

Tri. Mentiri minime, forsan mendacium dicere.

Tbe. Ha, ha, he.

Tri. Rides iam? at ne post dolea: caue moneo, tantum hoc te moneo, ideo me fuisse apud villam, vide ne culpam in me transferas postea.

Tbe. Nolo, ita me dijament, nolo.

Tri. Memento.

Ant. Come sirrah, you and I must ieft a little together.

Tri. In malam pestem *Anglicum* hoc.

Tbe. Ha, he, quid non iocaris?

Ros. Good sir let him alone, he is not worth your anger.

Tri. Here vin' me mentiri etiam?

Tbe. Accede huc.

Tri. Abscedat ille.

Tbe. Habet *Antonius* hi nisi nævum?

Tri. Ille? minime audiui *Antonium*.

Tbe. En vide.

Tri. Hercle bene iam tecum sentio, extra nævum illum vero cætera quam similia.

Tbe. Nunc abi tu ad *Patum* Nostrum cum me venturum dicito.

Tri. Abeo, at tu *Antonine* stultitiæ quæso ignoscas meæ.

Ant. Well, be it so.

Tbe. Notus, scilicet te de itinere esse arbitror.

Ros. A little sir.

Tbe. Amabo introeas igitur, *Antonium* enim

de

de rebus *Anglicis* paululum percontari libet.

Ros. *At your pleasure sir.*

Tho. Heus vos præite, filiæ meæ commonstrate, vbi se recollilet commode. Iam vxoris literas perlegam. O dulces literæ.

Tri. O fraus dulcissima, nunc Congerronem *Cupes* adibo, cui præcipiam quid agat insuper, si hæc fallacia in angustum veneris, vsque nos excubabimus hic, me miserum *Pyropum* video, properat quantum potest.

Ant. Hei mihi cuius vestimenta induar, vestiarius adest, nisi iam me *Tricæ* adiuuat periit funditus.

ACTVS IIII. SCAENA IIII.

Argumentum.

Cum omnia iam essent in tranquillo, Pyrgopus vestiarius (cui pro ornamentis subaeratum annulum opposuissent pignori) venit querulus, illusa esse Antonium & Catharinam negans Angelico, illo suo videlicet ornamento, confutari nolit, ita vt pene fraus tota detegeretur, dubitare enim capit Theodorus.

Pyrgopus. Antonius. Theodorus.

Pyr. QVem mihi *Antonius* in pignus dedit pro ornamentis annulari monstraui aurifici, subæratum ait, neque carbunculum esse hunc, sed nihil prorsus scire tinctum vitrum. Quam lepide me lactabat versutus ille servus, cum dixi ego *vt scintillat sanè*, is ingeminabat *vt scintillat sanè*, verum quæsticuli causa ego nunc aio *sanè*, nunc iuro *planè* fallimus & fallimur invicem: at nę nunc circumducar ornamentis vereor.

Ant. Totus timeo.

Tht. Literas quidem amanter & cordate scriptas,

Ant.

Ant. Defessus sum pater, Introeamus *I pray.*

Tbe. Nostrum etiam scis sermonem loqui?

Ant. A word or two sir, profecto mei planè obliti erant, ita me hic perturbat vestiarius.

Pyr. Sed eccum ipsum opportunè.

Thea. Introeamus igitur.

Pyr. Monsieur siccine cui ordinis virum mecum agere?

Tbe. Eccum etiam alterum, ha, he.

Pyr. Ridere paulo minus est quam deridere:

Tbe. Ha, ha, he, risum continere nequeo, da veniam mulcis de causis. Hilaris sum hodie, idque meritissimo.

Ant. Another mistake sir?

Tbe. Quicum putas iam te fabulari.

Pyr. Cum iuvene illo *Antonio.*

Tbe. Sed eam errare te, ha, ha, he.

Ant. Adhuc salua res est.

Pyr. Aio *Antonium* istum pro ornamentis suberatum pignori oppositisse annulum.

Ant. Sir, this fellow is some cheater sure.

Tbe. Tetum sentio, quin aio *Antonium* hinc abijsse *Londinum.*

Ant. The more I looke upon the fellow, the worse I like him, if you marke him well sir, hee hath a knaues looke.

Tbe. Non placet hercle.

Ant. Sir, will you giue me leaue to beate the knaue,

Tbe. Placide.

Pyr. Anglice iam, video quam rem facitis.

Tbe. Quoties iterabo tibi, non est hic *Antonius?*

Pyr. Quis est igitur.

Tbe. Frater *Antonius*.

Pyr. Erat hodie prius is *Antonius*, nunc *Antoninus*, mox erit forsan *Antoniculus*, atque ita ex nominis diminutionis mea postulatis mihi diminuere vestimenta.

Tbe. Ha, ha, he, respondè, nunquis in vultu nævus illi *Antonio*?

Pyr. Neutiquam.

Tbe. Huic est vide.

Pyr. Fallor annon? Imo non fallor, meis indutum video ornamentis, nullus ijs nævus additus est.

Ant. Sir, be sets I am a stranger, and meanes to abuse me.

Tbe. Quid hic tuis ageret vestimentis?

Pyr. Dixit se velle quendam facere sycophantam,

Ant. Come hither sirra to me.

Pyr. Ornamentis cupis me ornare *Anglicè*, reddes tamen *Gallicè*.

Tbe. Obstinatus est de vestimentis, quid sit animi pendeo.

Ant. Perij, hæsitare incipit. *Sir it may be Antony borrowed some clothes of him.*

Tbe. Alia res est, quicquid est.

Alius

Actvs IIII. Scaena V.

Argumentum.

Cupes vt confirmet hunc Antoninum esse venit tanquam nauta pecuniam ab Antonio postulatum, minatur Pyropo adeo vt fugiat, & viginti coronatis emungit senem qui intro it cum filio: Triconi & Cupedinaria est vt absterreant Ignoramum, quem ex verbis Pollae tota vicinia habuit pro Daemoniaco, itaque illum exorcizandum statuunt.

Trico. Cupes. Antonius. Theodorus. Pyropus.

Tri. IAm loquere audisce, atque assimula quasi.—

Cup. Scio, ne mone, Anglus nauta nunc fum, huc Antoninum qui aduexi hodie, nisi ego hunc consumo testiarium.

Tri. Propera, hic ego me interea abstrudam prope.

Pyr.

Pyr. Vin'lictores adduci huc qui mea tibi detrahant ornamenta?

The. Quid sit dubito.

Cup. *O master Antony, God save you sir, I come for money sir for your passage.*

Ant. *Welcome* Mariner.

Cup. *How doth mistresse Catharine?*

Ant. *She's well within here.*

The. Quisnille est?

Ant. *The Masters Mate sir that brought us over.*

The. Opportune, num tu hunc *Londino* adduxisti huc?

Ant. *He under hands you not sir, he askes if you brought us from* London *hither.*

Cup. *Marrie did I sir?*

Ant. *Here is an odde fellow saies so.*

Cup. *Doth he in truth?*

Ant. *And saies that I am not* Antonine.

Cup. *Very good i'faith.*

Ant. *And that I weare his clothes.*

Cup. *Better and better, but doth hee indeed? the rogue meanes to cheate me of my hire, shall I beate the slaue?*

The. Mane, heus, nauta ille *Anglus* adest qui vexit hunc, quid jam ais?

Pyr. Bene, videò quid moliminik.

Ant. *This fellow will not beleeue you.*

Cup. *I'be an Infidell let me come to the Pope.*

Pyr. Minatur etiam, quæ hæc res est?

Cup. *By the faith of a Captaine Sir, there be an hundred Mariners can testifie I brought this Gentleman*

and

and Mistresse Catharine *ouer in the good ship called the* Speed-well.

The. Centum ait ad portum nautos hoc idem testaturos.

Pyr. Video ex compacto agi.

Cup. Hang him Swabber, doth hee grumble? if you loue me, let me giue him a salt Eele, while I am in heart, money for for the passage.

Ant. I pray sir giue him his money, I haue not enough to pay him.

The. Quantum est?

Ant. How much?

Cup. Sixe pounds you know, and richly worth it though I say it, you had as good bitket, and salt beefe.

The. Heus *Richarde* afferr huc viginti coronatas.

Pyr. Quid viginti nominas! nihil agis, redde ornamenta.

Cup. I know he speakes ill of me, I must needs hang him.

Pyr. Quid agis? perij.

The. Omitte.

Cup. What crew catchers here?

Pyr. Sicccine? in Ius vocabo vos. *Exit Pyr.*

Cupes. Doe you mumble still, 'twas time for you to goe I faith: your sonne sir was neuer sicke all the way, marry his man and his maid was faine to be set on shore.

The. Alios tibi seruos dedero. En tibi.

Cup. I marry sir, I vnderstand this well, here is a braue winde for vs if it will hold this weeke, I am for London againe, will you any thing to your Mother?

The.

The. Salutem meo nomine matri nuncias iube.

Ant. *Remember my Fathers loue, and my duty.*

Cup. *I will, adieu.*

The. Eamus iam intro fili.

Ant. Mi *Cupes* seruasti me.

Cup. Abi tu ne deprehendamur hic.

Exit Ant.

Tri. O mea fratus! confirmasti *Theodorum* probe.

Cup. Nactus etiam aridum argentum *Trico*, *good English*, *very good English*, hinc alia parabitur cœna, *Polla* haud coquet tamen.

Tri. At quid si nunc *Ignoramus* venerit?

Cup. Veniet scio, & turbellas dabit, inueni tamen vt illum porro ludificemur.

Tri. Quidnam?

Cup. Qua ex ipsius, qua ex *Polla* verbis dæmoniacum esse eum per totam viciniam rumor iam increbuit.

Tri. Illum itaque exorcisabimus.

Cup. Recte, atque id ipsum me facturum *Polla* prædixi antè.

Tri. Redistis ergo in gratiam.

Cup. Scilicet, atque promisit insuper, hac in re velle se operulari mihi: vna opera si nunc *Tricus* venerit aliqua abstergebimus.

Tri. Sed quis exorcisabit?

Cup. Me vide, atque per tempus en exit frater *Cola*, lepidus compotor meus, mirum ni is quod solet me quæsit, vt poscat poculis. Eum, certum est, collegam ascisam mihi.

Actus

ACTVS. IIII. SCAENA. VI.

Argumentum.

Forte fortuna Trico & Cupes Colam inueniunt combibonem Cupia, & monachum; cum illo agunt de exorcizando Ignoramo, & postea in eius monasterium deferendo, Cupes vt sese ornet, Cola vt Pompam tradueat ad exorcismum exeunt.

Cola. Cupes. Trico.

Cola HA, he, vbi nunc *Cupem* inueniam, Combibonem meum?

Cup. Simne ego?

Col Confratris mei cucullum hic & libros vici in alea modo: Iurat is quasi auriga nunc & me dixis denouet. Nihilominus *Cupes* hæc vendat velo, quo laute cœnemus vna nam nequeo semper vigilare iusculo. Ibo quæsitum eum.

Cup.

Cup. O mi confessor.

Col. O mi confessor.

Cup. Mi spiritualis pater.

Col. Mi carnalis frater.

Cup. Bibamus molle vinum.

Col. Sed cyathum ter trinum.

Cup. Cucullate pater.

Col. Hæc est lingua lubula.

Cup. Frons non erit nubila.

Col. Delicate frater, ha, he, rideamus, amplexemur inuicem.

Cup. Frater, tua nunc mihi opera opus est.

Col. Quid est?

Cup. Ignoramus *Anglus* quidam nobis exorcizandus est.

Cup. An dæmonem habet?

Cup. Quasi, sed post narrabo tibi hoc si feceris.

Col. Faciam libens, nam laruatus non sit licet, famam inde mihi, vt alij itidem forsan excitauero: Clarus frater *Cola*, sanctus *Cola* fugat dæmones, ha, he.

Tvi. En tibi cucullum opportune.

Col. Vendatur.

Cup. Nondum: nam frater *Cupes* etiam fugauit Dæmones, hoc me ornabo tum in exorcismo, quo te ipse adiuvem.

Col. Optimè, ha, he, optimè.

Tvi. Postquam exorcisatus ad tuum deferri cures monasterium, vbi eum alij detineant fratres alijs exorcismis.

Col. Fiet, post illa mi confrater linguam hanc

nos bene exorciſabimus.

Cup. Cum aqua minime, ſed vino benedicto.

Cy. Ha, he, cantabimus ad ſcrapham nantem. *O qu'il y a de bon vin là*, cantabimus, ſaltabimus, hei, hei, verum tu hæc vendas tamen.

Cup. Quid? veteres poſtillatores nauci ſunt, frater *Menot*, & frater *Maillard* etiam, ô ridicularios.

Tvi. Propera quæſo, abi, & arma te.

Cup. Frater hinc tu nunc eas, ad Sti *Severini*, illinc ad exorciſmum pompam huc traducito, ipſe continuò vbi me exornauero ſtatim in platea tibi obviam dedero.

Col. Eo, ſed linguam hanc dum rédeo ſerua diligenter, *Sti ſidus Athates*.

Actus

ACTVS IIII. SCAENA VII.

Argumentum.

Ignoramus currens vt prebendat Dulman, prehenso minatur, Trico exit vt hac aperiat Antonio, Dulman affirmat Ignoramo se illam Rosabellam tradidisse ibi, quam sibi Torcol tradidit: Ignoramus illi narrat quo sunt in periculo inter Castratores.

Ignoramus. Trico. Dulman.

Igno. STtoppa *Dulman*, stoppa sellonem, stoppa *Dulman*, stoppa. *Exit.*

Tri. Adibo *Antonium* rem omnem aperiam illi, Inde per Angiportum, post ad *Cupam* me recipiam. *Exit.*

Igno. Stoppa *Dulman*, stoppa ah vagabunde fcelo, habeo te per autes iam *ne longe point.*

Dul. Bone magister.

Ig. Ah fugitive, putabas quod non possum gignere te iterum, si eras super faciem terræ quid ergo fugitabas pro eo?

Dul. Abscurrebam a te quod eras in tam pestente cholera pro *Rosabella*, vt non velebas audire me.

Ig.

Ig. Bonus annus de te, quid audiam? vbi putatis quod ego maeni cum, per fidem meam erat ille in quodam communi loco laciendi globos vocato *a Bouling-alley*, vbi ille ludebat ad illicita ludo contra statutum, ibi scio lusisti viam meas coronas.

Dul. Videbam super tamen.

Ig. O tu es superuisor, fuisti meus clericus viginti annos iam, num me vidisti vnquam ludere globis?

Dul. Non ego.

Ig. Non ego warrantizabo, num es luror? gigne tibi aliam deakam, non scribes plus ad deakam meam.

Dul. Si tu ponis me viam a te, sum disfactus vt ostrea.

Ig. Quid ergo non portasti *Rosabellam* mihi?

Dul. Illam *Rosabellam* portabam quam *Tarol* deliberabat mihi.

Ig. Funis de te, vis me contrarotulare adhuc? num habebat curvum collum?

Dul. Imò per fidem, & plorabant ita in deparo, quod faciebant me plorare quoque.

Ig. Es magnus vitulus vocatus *a great calfe*.

Dul. Et dederunt mihi vinum & saccharum etiam.

Ig. Vinum & saccharum, ibi est, es bellus saccharatus stultus, tu vis disfacere tuum magistrum pro vna pecia de saccharo.

Dul. Dedit mihi etiam vnam peciam de auro.

Ig. Vbi est illa? da mihi.

Dul.

Dul. Magister illa est mea iam.

Ig. Ecognoscens latro, vbi est mea cunterpeas?

Dul. Dixit quod portaret statum post me.

Ig. Dixit? essem talis lobba Dulmus? *Dulmus* reuera.

Dul. Profecto magister.

Ig. Hange, hange: punabem quod *Mascarat* esset maior asinus quam tu, sed tu es maior asinus quam vnus vniuersitans.

Dul. Spero non ita.

Ig. Non est maior pestilentia quam habere major fermentes, nisi esset *Peste* ad *Tarsal* pro *Rosebella*, sed ille non venit neque, puto ille curis vsam etiam.

Dul. Quaeso pardona hoc, & pugnabo tanquam diabolus pro te si venerint Galdij.

Ig. Imò ego pugnabo iam, veniant si audent, spero sum bene appunctus pro illis, vide, non sum?

Dul. Magister non est *vista* portare tres dagarios.

Ig. Se defendendo non est, si occido illos cauerunt a me, se defendendo quicquid facio faciam per legem.

Dul. Magister ego copiaui hoc factum vides

Ig. Da mihi, ego copiabo te.

Actus

ACTVS IIII. SCAENA VIII.

Argumentum.

Pecus misisset ad Torcol Ignoramus pro vera Rosabella, quem Torcol suspicatus esse Triconis sycophantam, conjecit in carcerem, huc Torcol ad Ignoramum venit & Dulcinus; se omnibus narrat, minatur Torcol Ignoramo, & pro carcere, & quod falso in carcerem conjecisset Pecus; auro, simul ad Theodorum he sycophantas inveniant.

Torcol. Ignoramus. Dulcinus.

Tor. LApide accepi *Triconis* sycophantam qui per posticam ad me venit modo, quis es? *Pecus Ignoramo* quid vis tibi Therus pro *Rosabella* vera me ad te misit, meus, ha, ha, he, in carcerem feci——ideò compingi—— *Triconis* hunc tenebrionem *Pecus, Portugallum* vt fallat *Tricę*.

Ig. Cape hoc asine, semper scribis falsum Latinum, si non potes scribere verum Latinum, vt ego scribo, abbrevia verba per dimidium, scribe, cum dasho vt multi faciunt, sic nec facies errorem in

Lati-

Latino, nec errorem in lege.

Dal. Est bona regula.

Ter. *O senior Ignoramo comes, salve, vestra merced.*

Ig. *Comes? villano in grano*, communis Pandorator vt es, ego complementabo tecum.

Ter. Ha, ha, he, mi festiuissime cognate, quid agit tua seniora *Rosabella*?

Ig. Num me mocças etiam? an habebo aures tuas, si pileum tuus sit de lana.

Ter. Num te pulchræ cepit lasteras *Rosabellæ*? ha, ha, he.

Ig. Rides? Diabolus frangat tuum cornum collum, putas hoc esse rem ridendam?

Ter. Quousque adeo iocabimur, ha, ha, he.

Ig. Rides iterum? bene, ride iam, sed nisi faciam te vilissime ad bartum vt babo.

Ter. Hilaris es, gaudeo ha, ha, he, sed tandem obsecro serio hæc an ioco?

Ig. Putas iocum pro *Rosabella* mittere vnum veterem haggard?

Ter. Quid sit miror.

Ig. Miras?

Ter. Seruus tuus *Dalmen* syngraphum mihi dedit & sexcentos aureos, signum etiam indicauit, huic itaque tradidi *Rosabellam*.

Ig. Veni tu huc bonus pro nihil, audis quid ille dicit?

Dal. Audio.

Ter. Num ego aliquam malã tibi mulierem formam dedi?

Dal. Ille cui dedi nihil tam is dedit mihi?

Ter.

Tor. Tibine ego?

Dul. Ego nescio, sed erat talis *Torcol.*

Ig. Tace mihoe, & cultace, audi chargam, non respondemihi nisi quod demando vos. Num hic ille?

Dul. Erat quidem.

Ig. Pax sirrah, pax hah, num hic est ille qui.

Tor. Hercle non ego.

Ig. Diabole, non vultis tacere? respondeum rogo.

Dul. Magister.

Ig. Vis loqui adhuc? si ego te capio in manum num hic est ille qui dedit tibi illam counterfactam mulierem?

Dul. Ille *Torcol* qui dedit mihi non erat talis *Torcol.*

Ig. Iam parla tu, num tu dedisti *Rosabellam* illi?

Tor. Ille cui illam dedi, non erat talis *Dulnea.*

Ig. Cui dedisti ergo? ego sciam veritatem.

Tor. Alij qui mo nomine poscebat eam.

Ig. Iam tu? qualis erat ille seruiens qui habebat meos versus.

Dul. Erat gracilis gracillimus, & habebat paruam nigram barbam.

Tor. Nigram?

Dul. Immo nigram.

Tor. Væ mihi.

Dul. Et erat cum alio cum curuo collo.

Ig. Quomodo vocabat se?

Dul. Mendoza.

Ig. Habes tu talem seruientem? quidnon dicis? habes talem?

Tor.

Ter. Minimè, minimè, mendax Trico is me conie-cit in Tricas.

Ig. Ergo sic illudes mille coronas? sceles? quid non audes? non respondes? quid? vis ille perfi-sus ad mortem?

Ter. Dolor linguam impedit.

Ig. Habe quare impedit proceras, coronas, da, da, da.

Ter. O *senior mi* multo honorifico *legalis* manes di———

Ig. Putas solucre me cum vno *legales* manes? solus bonam & legalem monetam, solue.

Ter. Quid de me fiet? secundò naufragium feci omne.

Ig. Dixi antea quod faceres te vilare vt bubo, ego docebo te———

Ter. Ad *seniorem* mi o principali *canalem*.

Ig. Ad *principalem illum*, non principal *Rastall*.

Ter. Hercle soluendo non tum.

Ig. Num vis vt faciam vnum Dissingas, re-couerabo coronas per legem, si iunica tua est super dorsum tuum.

Ter. Attamen in ius rapi vereor, senior, quod ille nequam ambos nos decepit probos viros, ca-mus nos probi ambo vt illum nequam callidum.

Ig. I tu fivis, non decepit me, sed te, debet sur-gere per trmpus qui decipit me.

Ter. Id me angit maximè quod *portugallum* fe-fellit me; ô impium illum! *senior illustrissime*, vt mihi ignoscas obsecro.

Ig. Non *potest* Tercat *non point*, vous *estes forfait* l'obligation, causa patet.

Ter.

Tor. Num mihi quæso misisti quendam cui nomen *Petus* ?

Ig. Immo, vbi est ille iam ?

Tor. Da veniam, illum mandaui carceri, quippe *Tricenis* putabam sycophantam.

Ig. Heida, illum in gaolum etiam? actio pro falso imprisonamento, nisi sirko tuum curuum collum iam ——

Tor. Quin eamus, si placet, iam huc ambo ad *Antonium*, is eam deperit, videbimus primò si benignè aliquid possumus expiscari, post id lege agamus ambo fortiter, lege senior.

Ig. Lege? no cura pro lege, habebo & illum & te in lege.

Tor. Heus hoc agam primum, cape annulum hunc, iube ad ædes meas adducatur *Petus*

Ig. Habebo te post tamen, *Dubius*, I tu cum eo, vide illum ire ad largum suum, sed primum cape aduinamentum.

ACTVS IIII. SCAENA IX.

Argumentum.

Rosabella cum Theodoro sedens pra foribus, patruum videt & Ignoramum; illi eam vendicant pro Rosabellâ, illa Catharinam esse se affirmat Anglicè, illi negant: tempestas ingruit, donec introiens Antonius narrat Theodoro, illos esse Demoniacos, de quibus fit rumor est totam pervicinam.

Theodorus. Rosabella. Ignoramus. Torcol. Antonius. Dulman.

Tho. POst quam refecta es nurus tibi haud inmœnum erit sedere hic sub diô, assidens quæso.

Ros. I thanke you sir.

Ig. Fac vt dixi & cura pro nihil.

Exit Dulman.

To

Tor. Eamus senior & pultemus iam tick tock.

Tbe. Quis nostras pulsat fores?

Ros. Patruus & *Ignoramus* adsunt, perij.

Tbe. Quid vis tu?

Ig. Ego nescio, quid vis tu?

Tbe. Quis es?

Ig. Roga illum & vis?

Tor. Senior, est *Causidicus Anglus, senior mio excellentissimo, senior de titulo, senior.*

Tbe. Numquid estis madidi?

Ig. Mad? testate vos, **actio defamationis.**

Tbe. Quid est quod blateras?

Ig. Blateras.

Tor. Tace quæso.

Tbe. Anglum aiunt hic laruis agitatum, næ ego hunc ipsum arbitror.

Tor. Senior filium audio *Antonium* cognatam meam *Rosabellam* in ædes tuas adduxisse hodie.

Tbe. Nusquam factum.

Ros. Quam nunc me vellem mortuam.

Ig. Si facias **concelamentum** ego———

Tor. Clementer.

Ig. Clementer? quid mihi cum Clementinis?

Tor. Annon intus est tuus *Antonius* Senior?

Tbe. Non est, *Londinum* versus abijt is, sed germinus hic *Antonius* cum vxore venit *Catharina* hodiè. *Tor.* Subolem pro comitate tua liceat nobis illam spectare *Catharinam.*

Ros. Occidi.

Tbe. Illam spectare vos? lepidos hominciones.

Ig. **Venire facias** & sequatur sub suo periculo.

The. Num tu illos nosti *Catharina?*

Ros. Who? indeed sir I know them not.

Tor. Per misanthi——— quida hæc est mea cognata *Rosabella.*

Ig. Benedicite, hæc est mea **Covert Warne,** mea *Rosabella.*

The. Quæ hic fiunt præstigiæ?

Ros. If I come now from London sir, how should I know them?

Tor. *Anglice* iam loquitur, intelligo aliquantulum, quippe qui Londini olim Mercator fui, non tu mea cognata es *Rosabella?*

Ros. Doe I looke like one of your kindred?

Ig. Nay, I can speake English too, what mine owne country woman, little pigsnie, my little peperegge, thou knowest me I am sure.

The. Sciam, quid hoc est *Antonine?*

Tor. Non tu iam nosti patrunm tuum *Torcol?*

Ros. The man in the Moone as well.

Ig. I will give thee a good round joynt in faith.

Ros. I pray sir be wise if you can.

Ig. wiser O me I am wise and foolish for thee deere *Rosabella*, pitie, some pitie to a burning heart, be not so fowre vnkeynd.

The. *Antonine* prodeas vt sciam quid sibi volunt isti.

Ig. I see though I am blinde, I freeze though burne in loue, I liue not but I die, I liue to loue, to loue to liue and liue not but to loue, may I not speake Songe, sir nath.

Ant. See, this is the poſſeſſed man you heard of.

The. Quiquid ſit non hoc de nihilo eſt.

Tor. Ita vnam vt is ſurripuit meam *Roſabellam* mihi.

Ant. O periw'de.

The. Num quis hic dolus ſubeſſe poteſt?

Ig. *Shine on me bright ſunne, the ſunne is no ſunne, thou art the ſunne, the moone, and the ſtarres, and ſweeter farre then is a Cinet Cat.*

The. Seorſum quæſo tecum pauca colloquar.

Ig. *Bound I am in* **frank** ——— **pledge** *to thee, and yet am in* **free foccage**. *Yee goodly truſſed Nymphs, and ſimpering Syrens, O purple and the white, yea roſes, lillies, and double violets, ſpring of enameld flowers, and Diaperd Meades, greene ſhady groues, and chirping birds, the warbling ſtreames, and whiſtling winds, and dainty Roſabella* ——— Dixi. *Ha ſweet Roſe, one* **habeas corpus**.

Ant. Hold off Coxcombe, or i'le ſet you farther.

Ig. Estu ibi etiam, ſum appunctus pro te iam, hic me voluit geldare hodie.

Roſ. Quid de me fiet neſcio.

Ant. Sitamillum morantur Exorciſtæ, actum eſt de nobis.

ACTVS IIII. SCAENA X.

Argumentum.

Polla ostendit & Cupi & Cola (monachorum cucullis indutis) Torcol & Ignoramum esse Daemoniacos illos: Theodorus credit, extq; cum Antonio & Rosabella in aedes suas: Trico de Pyropo cauet, illi comprehendunt Ignoramum, tanquam exorcistam, Torcol fugit.

Theodorus. Antonius. Torcol. Ignoramus. Trico. Cupes. Cola. Polla. Rosabella.

Col. OMi frater *Cupes* quam te hic cucullus condecet? ha, hæ.

Tri. Properate quæso.

Col. Post exorcismum cœnabimus vna.

Tri.

Tri. In malam crucem de cœna fabulamini? cum nobis tam proè imminet exitium.

Cup. Eamus.

Tri. Iam quid *Pyropus* agat ibo ſpectatum.

Tor. Vera herclè dico.

The. Quanquam vix credible eſt, hoc mecum propendam tamen.

Pol. Accedite pij viri, hic ille miſer eſt.

Ig. Tunè ades iterum? profecto habebo te in cozam nobis.

Pol. Boni fratres hic eſt ille dæmoniacus, hic alter illius ſocius.

Tor. Quid ſibi volunt iſti?

Ig. Torcol ſi eſt ſorciera ſuper faciem terræ hæc eſt ſorciera, ſum in quandario ſi manebo annon.

Tor. Mane.

The. Quid hoc? quid facturi fratres?

Col. Opus charitatis quod boni orarunt nos.

Cup. Hic eſt dæmoniacus caue tibi a illo ſi ſapis.

The. Recedam, næ hoc ſuſpicabar antea.

Ant. *Lot you ſir, I told you ſo.*

The. Profectò hic me *Torcol* deluſerat penè.

Tor. Quæ hæc machina? quid vultis fratres.

Col. Tace tu.

Cup. Vel noſte——— ſi tu bas ſacerum.

Col. Tentemus primùm aqua benedictâ.

Ig In nomine Diaboli cur iacis aquam in facies toties.

Pol. Væ mihi inuocat Diabolum.

Cup. Hic eſt *Lydius lapis*, diabolus horret aquam benedictam.

The. Porrò fratres quod veſtrum eſt facite, miris modis agitatur.

Col. Quamdiù tu vexatus?

Ig. Quid eſt id ad te, fui toto hoc die terribiliter moleſtatus.

The. Fatetur etiam.

Cup. Quâ formâ venit cum vexabat te?

Ig. Nunc cum curuo collo vt hic eſt, nunc in forma *Dulman*, nunc vt ſorciera vt hæc, nunc in forma ſuis geldatoris vt hic, nunc in illa forma *Roſa*, *Roſa*, multis modis.

Cup. Permulti ſunt video.

The. Miſerum hominem.

Col. Nunquam à te fugit?

Ig. Immo *Dulman* fugit ſemel hodie ſed eſt mecum iterum iam.

Ant. Keepe off 'tis the very ſame I ſaw at London.

The. Apage ſis.

Cup. Numquis te affligit etiam?

Tor. Vos ſcilicet quid vultis? num nos ludos facitis? quid malum tam ſæpè inſpergis aquam mihi?

Col. Neque hic aquam *Cupet*, ita res eſt, quæruntillam, cane tu.

Roſ. Alas, Alas for Gods ſake let's be gone.

Pol. Vinces! veniant ad me ſi auſint iſti incubi, hic nec aquam benedictam patitur, ambo ſimiliter affecti?

Pol. Ex ipſo vultu videre eſt hunc eſſe arreptitium.

Roſ. I am afraid of them, good ſir let's be gone.

The.

The. Pièfacitis fratres, ſed obſecro abſcedite longius ab ædibus, libenter nolim neque dæmones neque dæmoniacos noſtris eſſe tam prope hic, da quæſo aquam benedictam.

Ant. And me.

Roſ. And me ſir I pray you.

The. Secidite ab illo.

Tor. Iamne abis *Roſabella*? redi qúeſo redi.

Ig. Mea *Roſabella* retorna ad me, *Roſabella* non audis?

Tor. *Roſabella*?

Ig. *Roſabella* inquam.

The. Vt vociferant?

Cup. Sunt hi dæmones Incubi, caueant ſibi fæminæ.

Col. Quærant ſibi ſuccubos.

The. Abeamus ——— *Exit* *The.* *Ant.* *Roſ.*

Ig. *Roſabella I ſay, are you gone; now a poxe go with you.*

Tor. Quæ vos intemperiæ tenent? Ite in malam rem.

Col. Comprehendite hunc Dæmoniacum, vincite eum.

Tor. Fugere hinc optimum eſt, ne malè habeant me, aliquid ſcio moliuntur mali ——— *Exit* *Tor.*

Cup. En fugit, ſequimini, ſequimini.

Col. Abijtne.

Ig. Ego abibo etiam, nam puto hi ſunt nebulones fratres.

ACTVS IIII. SCAENA XI.

Argumentum.

Ignoramum ad cathedram alligant & quæcunque ille verba Causidicorum more locutus est barbara tanquam tot diabolorum nomina, suis fugant exorcismis: Cola illum ad monasterium deferri curat: Cupes cum vxore Pollâ (qua eum iam in gratiam reddit) ad œnopolium protinus.

Ignoramus. Cupes. Cola. Polla, &c.

Col. VOs qui cum palmis astatis, & herbis benedictis arctè illum ad cathedram alligate.

Ig. Quid me attachiatis, cum funis & chordis.

Cup. Tace.

Ig. O *Dulman*, *Dulman* dixisti quod pugnares tanquam diabolus pro me, vbi es nunc *Dulman*—

Col.

Col. Exorcizo te *Dulman*, fuge maledicte *Dulman* fuge.

Ig. Fugit semel hodie sed si nunc venit *Dulman*.———

Col. Inuocat *Dulman*, certe *Dulman* nomen est.

Ig. Cum peste vobis nomen est *Ignoramus*.

Cup. Discede *Ignoramus*.

Ig. Descede vos nebulones vt estis cum vestra Riota & Rowta.

Col. Duplex Dæmon Riota & Rowta.

Cup. Prodi nequissime spiritus *Ignoramus*, coniuro te *Ignoramus* iustitiæ declinator, seductor hominum, sator discordiæ, dissipator pacis, exorciso te, quod est nomen magistri tui?

Ig. Ego sum magister.

Col. Est ipse Beelzebub, fuge magister, coniuro te quam cito vis abire?

Ig. Tam cito quam possum ex vestris nebulonis digitis.

Cup. Coniuro te qua propter hoc tibi accidit?

Ig. Propter *Rosabellam*, ob eam ita torqueor.

Cup. Abscede *Rosabella* abscede.

Ig Diabole, abscessit.

Cup. Coniuro vnquam ne dedisti illi animam ante hac?

Ig. Quid id ad vos? Imo dedi animam & corpus & bona illi.

Pol. Osceleratum.

Ig. Et preterea si maritasset me habuisset Fraxeum Bancum.

Col.

Col. Profuge fis Francum Bancum, separa Francum Bancum.

Ig. Imo iam non habebit, ne timete, sed si amasset me habuisset multa bona ptutlegta, Inkangthek, outkangthek, tac, toc Tol & Tem.

Col. Quam multi sunt, exite omnes Minantek, non anteff. Tac, Toc, Tol, & Tem. Exorcizo omnes vos malignos spiritus, siue sitis in pileolo diurno, aut nocturno, in duplici lingua, aut sublingua in barba, vel in capite.

Ig. O asini, putatis quod Diabolus teneat in capite? tenet in froccis & soccis, & caluis coronis vestris fratres Diaboli.

Pol. Inuocat fratres suos diabolos.

Col. Tace, eradicemini, siue sitis in Diploide manicata vel tunica, siue manicis vel in Capsulis vel in Calamo, vel in cera aut sigillo vel in cornugraphia.

Ig. Erat in *cornu* hodie.

Cup. Coniuro te pessime Dæmon exi è *cornu*.

Ig. Pestilentia de vobis & omnibus cornubus, nisi de cornu quod cornuat ad prandium.

Col. Explantemini, siue sitis in syngraphis, membranis, chartis, scriptis vel non scriptis, verbis cum sensu, vel sine sensu.

Ig. Vel in *Grayfryers, Black-Fryers, vel in Crochedfryers.*

Col. Exorciso vos fugite pessimi dæmones *Grayfryers, Blackfryers, Crotchedfryers*, fugite, siue sitis in braccis oblongis vel rotundis, vel in intestinis maioribus vel minoribus, vel in Coleotheca,

Pol.

Pol. Ibi est video.

Ig. Ibi est in te video, nisi facio te tenere manum sursum; O fellones quis habet manum in pocketto ibi? Estis **Backbarend** & **handabend**?

Cup. Fugite **Backbarend** & **handabend**.

Ig. Si fugiunt est directe felonia.

Cup. Siue estis in loculis, aut in Crumena, vel in auro, vel in argento, siue bene parto, siue male parto.

Ig. Illud est Dæmonium quod desideratis scio, robba tores vt estis.

Col. Adiuro vos nequissimi spiritus, si estis in femoribus vel inter femora exite simul ab omnibus membris huius creaturæ.

Ig. Hoc est bene si vultire sic.

Col. Et in Pollicem sinistri pedis veniatis.

Pol. Ibi est, video, contundam ne ascendat.

Ig. O ô meos cornos, *ô Potbonyssa*, quid vis? vnum **magnum** cape de magno Diabolo capiat vos omnes magnos & paruos.

Cup. Iam sæuit frater da salem exorcisatum, ignem benedictum, exorcizo te, profumigo te.

Ig. Ignis ardeat vos, si dagarias capio rumpam caluas coronas vestras.

Col. Coniuro te prodi dagarias.

Ig. Vtinam possit **te defendendo**.

Col. Tentemus si sit obediens. Repete nunc quod dico tibi in aurem. *Buz, buz, buz.*

Cup. Adiuro te responde quod quæro, *mum, mum, mum.*

Ig. Nihil intelligo.

Cup.

Cup. Mum mum.

Ig. Quid mummatis & moppatis ita vt Simiæ?

Col. Mum, mum, non iam sentis abisse dæmones?

Ig. Sentio ad minimum tres adesse hic.

Pol. Tres adhuc?

Ig. Imo tres, puto hodiè indiabolatus in bono serio, si sum, tu es sorciera quæ feciſti primum, & vos estis eius condiaboli, qui abertatisillam.

Col. Frater vr video opus adhuc operâ ad fratres deferatur si placet ad monasterium.

Cup. Fiat, Aliqui vestrum eum intrò huc auferte.

Ig. In nomine Diaboli quo portatis me? *Fowle porridge-bellied Fryers,* harr ol, harrol le scay, le grand customer de Normandy harroul, *the Deuill take you all.*

Col. Quam primum hunc nostris tradidero, mox ad te rediero, cœna parata sit interea vide—

Exit.

Cup. Fiet.

Pol. Ha, hæ lepidos Iudos frater.

Cup. Ha, hæ soror nunc eamus ad cœnopolium, hoc meum est monasterium.

Pol. Ob hoc factum mi frater *Cupes,* Mecastor quo vis ibimus.

Cup. Scis me te amare mea *Polla*? quæso amemus in vicem, scis vti argentum tibi dedi, quod si mansuera eris dabo, & dabo, nihil deerit tibi.

Pol. Amabo te dehinc, Eamus quo vis igitur.

Actus

ACTVS IIII. SCAENA XII.

Argumentum.

Pyropus cum lictoribus vt Triconem & Antonium in carcerem conijciant, comprehendunt Triconem, quem Antonius non agnoscit, ideo aufertur, statim & ipse Antonius comprehenditur quem tum Trico non agnoscet vt par pari referat: Tricorectia in carcere, Antonius ense se suo liberat.

Antonius, Trico, Pyropus, Lictores.

Ant. O *Trico* Ignoramum isthinc spectaui modo abreptum in cœnobium. Sed quid tu tristis es?

Tri. Alia iam tempestas ingruit Here.

Ant. Me miserum quid est?

Tri. Pyropum adire iudicem vidi modo, canes assignauit illi is venaticos.

Ant. Quos venaticos? *The Sheriffes Hounds.*

Tri.

Tri. Lictores te qui venantur vt capiant, & in carcerem ducant, patri iam demum palam fient omnia.

Ant. Comminiſcamur aliquid mi *Trico.*

Pyr. Vos apud vos eſte nunc, nam illos qui mea habent ornamenta video, de hero non vſque quaque liquet adeo, verum ſeruum illum mihi prehendi volo.

Tri. Perij quid me vultis?

Pyr. In carcerem eas, vel mea mihi reſtituas ornamenta, iam captus es.

Tri. Eccum ipſum herum, ab ipſo poſcito, ſeruus ego ſum.

Ant. Quid agam? diſſimulandum eſt.

Pyr. Vin' mea mihi reddi, vel hunc in carcerem trahi?

Ant. Let him goe whether hee will for mee, what haue I to doe with him? ſhame you not to ſpeake with ſo little reſpect to a gentleman, and to a ſtranger?

Tri. Hereiam mitte *Anglicum* quæſo, & ſua illi reddas ornamenta.

Ant. Who are you? I know you not, (ſimulabo quaſi te neſciam.)

Tri. Iam ſimulabis quaſi me neſcias?

Ant. Et tace & ſimula.

Tri. Tace & ſimula? cum id quod vis nactus es nunc me neſcire poſtulas.

Pyr. Non tu illum noſti?

Ant. I know him not (ſine vt te neſciam.)

Tri. Triconem neſcis? neſcis *Triconem* here?

Ant. What tricke? what Trico?

Tri.

Tri. Vtinam nunquam fuissem *Trico*, vin' me illi hinc abripiant?

Ant. What have I to doe with you? (simula inquam & tace.)

Tri. Non auditis ut me tacere & simulare iubeat?

Ant. What a lying knave is this, doe I so?

Pyr. Si illum iam hinc rapio haud inclementer ago.

Ant. What is it to me, what you doe with him?

Tri. Domini sic seruos tractant, cum eorum operâ nacti sint quod cupiunt, illos perdunt postea: siccine ingratus here? siccine autem annulos dari adulterinos homini probo & sincero *sanè*.

Pyr. Iam *sanè* iterum, at non sanabis me cum tuo *sanè*, alius nunc fio.

Ant. Well I will goe about my businesse, fare you well, dolet me hunc deserere verum quid facerem? *Exit.*

Tri. Abijt ille improbus? sed frater ea quæ mihi dedisti ornamenta salua hic habeo omnia in illis ædibus, ea iam si placet ipse reddam tibi, reliqua meus, vti vides, gestat herus.

Pyr. Abeant cum illo aliqui ——— *Exeunt.* Interim vos hic aperiar. Quota pars hominum ita sunt vt præ se vultum ferunt? Plerique vt annulus ille aurum specie simulant & subæratum cum probis tinniunt.

Tri. En tibi! Ego quod me attinet sum probus *sanè*.

Pyr. Imo *sanè* liber esto igitur. Sed num is qui næ-

vum

nævum iam habet, tuus idem qui mane, herus est?

Tri. Annon censes?

Pyr. Censeo equidem, in eum si rursum accidam, certum est in carcerem compingam atqui ecce eum ipse redit opportunè.

Ant. *Tricone* reliquisse sic profectò pœnitet.

Pyr. Circumagite eum.

Ant. *What meanes this?*

Pyr. *Anglicè* loqui non valebit amplius, iam quo dignus es hinc abieris.

Ant. Trico *I pray thee worke some tricke now, that I goe not to prison.*

Tri. Herclè non intelligo.

Ant. Aliquid contechnare ne in carcerem abripiar, *Trico.*

Tri. Iam ne ipse *Trico* (am?)tu me non nosti modo, neque nunc ego te.

Ant. Fabrica quæso aliquid.

Pyr. Æquum est hunc abducier.

Tri. Quo lubet, ego hunc non noui (simulabo quasi te nesciam)

Ant. Num tu me iam nescis *Trico*?

Tri. Tace & simula.

Ant. Agnoscome tandem *Trico.*

Tri. Simula inquam & tace.

Ant. Heus tu, hic me nouit satis, meus est.

Tri. Non ego, non noui eum ego (sine vt te nesciam.)

Pyr. Iam aliam linguam loquitur, eamus.

Ant. *Trico* vin'me rapiant hinc?

Tri. Quo placet. Ah cum ingratum, omnis dixerim

dixeris, ego abeo nunc *Exit.*

Pyr. Age, ambula, in ius abtipite.

Ant. If I goe to prison 'tis my vtter vndoing.

Pyr. Anglicè iterum?

Ant. I'le rather dye, away knaues, villaines, or i'le kill you all.

Pyr. Oime. Quò malum fugitis? Heus redite vos, ô me miserum. *Exeunt.*

Ant. Aufugêre tamen, sed quid nunc agam? veritas filia temporis proferet hæc in lucem, tandem resciscet pater, quem me tot malis pudet delusisse dolis, atqui amoris causa multos multa fecisse scio. Sed quid cum rescierit pater? obiurgabit, increpabit, seuerè accipiet primulum, verum ira paterna non potest durare diu. At quicquid futurum est *Rosabella* nunc mea est, mea erit, illâ salua, salua mihi omnia. Ibo nunc ad amicum meum quicum consilium capiam.

Finis Actus Quarti.

Actus

Actus Quintus, Scæna Prima.

Argvmentvm.

Dorothea vxor Theodori Antonijq; mater Londino iam Burdigalam venit, puerumque Antoninum cum Catharina sua reliquit ad portum fessos de itinere, itaq; in ædes mariti Theodori, secumque attulit puerum & puellam Anglicam.

Doro-

Dorothea. Vince. Nell. Richardus.

Dor. SAlue patria, natalis vrbs *Burdigala*, saluto.
Nunc *Dorothea* demum annos post *Landisi* exactos quindecem
Theodorum virum, *Antoniumque* filium coram licebit visere.
Hos postquam bello fuisse captos inauditeram,
Nullum exinde mihi lætum affulcit tempus, cæterum hæc dies
Vna omnes mihi eximet ægritudines: At me moror nimis.
Quadriga enim ad portum mittenda est mihi. Nurum huc
Quæ advehat *Catharinam*; cum ea *Antonina* manet etiam.
In diuersorio, portui propinquo. Namque è mari lassa est
Adeo vt vix aut ne vix possit ire pedibus. Iam illos accersi fecero huc.

Vin. *Good Mistresse speake our Language, here's Nell and I, and a great many more vnderstand not a word what you say. what shall we doe in this Country.*

Dor. *Why Vince, vnderstand you nothing yet?*

Vin. *Scarce a word, yet I was in France once before.*

Dor. *Nor you neither Nell?*

Nell.

Nel. *No truly, I would I were at home at* London. *They ſpeake finely forſooth here.*

Dor. *Yet, you underſtand a few words, I taught you ſomething, what is* caput?

Nel. *A head forſooth.*

Dor. *Well ſaid* Nell, *what is* manus?

Nel. *A hand forſooth.*

Dor. *What is* brachium Nell? Nell *ſay.*

Vin. Nell *'tis a horſe toole.*

Nel. *What is it?*

Vin. *A horſe toole ſay.*

Nel. *Shall I forſooth?*

Dor. *Say then what is* brachium?

Nel. *A horſe toole forſooth.*

Dor. *Fie on thee.*

Vin. *Ha, be.*

Nel. *I, indeed forſooth* Vince *told me ſo.*

Dor. Vince *is an unhappy boy, well yee ſhall both learne.*

Vin. *I, but it will be ſuch a while firſt.*

Dor. *Why boy?*

Vin. *They ſay that women teach this Language beſt, and it will be thus ſixe yeeres firſt, ere I ſhall get mee a Miſtreſſe.*

Dor. *I will be thy Miſtreſſe my ſelfe.*

Vin. *I but old women never pronounce well: but I pray you Madame let me alone with my Mothers tongue. I love my naturall ſpeech, I am a Gentleman.*

Dor. *This is a fine tongue for a Gentleman.*

Vin. *I know a tongue worth two of it.*——

Dor. *What's that?*

Vin.

Vin. *Marry a Neats tongue with Venison sauce.*

Dor. *Thou art a very wagge* ——

Well i'le goe finde out thy Master Theodorus *house, they say it standeere the Pallace, and that is here. I'le knocke and see, tick, tocke.* Num hæc *Theodori* ædes?

Rich. Imo sunt.

Dor. Intusne.

Rich. Maxime, quid vis.

Dor. Eam cupio alloqui.

Rich. Introeas si placet.

Dor. *Little ones.*

Nel. *Forsooth.*

Dor. *This is your Master* Theodorus *house, come with me.*

Nel. *I forsooth.*

ACTVS V. SCAENA II.

Argumentum.

Vince & Nell iocantur inuicem, viso Ignoramo, quem pro insano habent, aufugiunt.

Vince. Nell manent.

Vin. STay Nell stay.

Nel. *I cannot, O Lord you are such another.*

Vin. *O Lord you are such another trull, I thinke.*

Nel. *I tell you I must waite of my Lady.*

Vin. *I tell you, you must waite of me.*

Nel. *I will sir.*

Vin. *How now maid; where is your courtsie, downe ——— downe ——— downe ——— descend ——— lower yet ——— lower yet ——— sweepe me the ground with your breech and swimme away.*

Nel. *Now i'le goe.*

Vin. *Nell, Nell, didst thou euer see the man in the Moone?*

Nel. *No faith, pri'thee let me see it.*

Vin. Looke here. Chops her vnder the chin.

Nel. Bëshrew your heart blood, you had almost made me bite my tongue in two.

Vin. What skil's for eares and tongues in this Country, we are both deafe and dumbe here.

Nel. It's a strange Country, all the little barnes can speake french here, and yet we cannot.

Vin. So doe the pigs too.

Nel. What?

Vin. Ouy, Ouy, Ouy.

Nel. Here's one thing I shall neuer endure.

Vin. What I pri'thee.

Nel. They say wee maides must drinke nothing but water.

Vin. That's true, but 'tis no matter, you'le make water though you drinke nothing but wine.

Nel. Fie Vince how you talke.

Vin. As though you doe not? what a simpring is there?

Nel. Vince, Vince, they weare fine cloathes here.

Vin. I but terrible foule shirts, but Nell you must be very bold.

Nel. Why are their women so?

Vin. Yes all with their blind byards.

Nel. You are alwaies flouting.

Vin. You must learne to mocke too, frumpe your own Father here on occasion.

Nel. I haue a pretty wit for a frumpe, though I say it. But good Vince if you loue mee take heed of one thing.

Vin. What's that?

Nel. Of eating grapes for loue you take a surfet:

Vin. I loue them not quoth the Foxe, I would I could come by them.

Nel. Faith you'l be sicke then.

Vin. I sicke, what heart of oake, body of brasse, I am not such a puler as Mistris Catharine to be sea sicke and haue a Coach sent for me, well fare old hall metall

Nel. List, I thinke I am called, nay fie master Vin you spoyle my Ruffe: faith i'le giue you no more sweetmeates when I goe to the Closset.

Vin. Peace Nell, i'le carry you in by the arme after the French fashion. O my mad Damosell.

Nel. O my Monsieur.

Vin. Gee, yonder comes a mad-man. *Exeunt.*

Actus

ACTVS V. SCÆNA III.

Argumentum.

Ignoramus servis suis (Dulman & Pecus) narrat quo pacto tractarunt illum in Monasterio & quo modo evasit de manibus.

Ignoramus: Pecus. Dulman.

Igno: Diabolus volet viam cum omnibus hi
frateribus & fraterculis etiam, si habe-
rem focum, puto focarem hoc monasterium i
mente quâ nunc sum, sed est telonia, puto non fo-
carem, At ite mecum vos magni riebulones, ab he
monasterio ad *Westmonasterium* si audetis pro am-
bis auribis, si capio vos ibi.

Dul. Quid iam num est in vno fumo adhuc
Magistes ego deliberaui *Pecus*, vide.

Pec. Spero trounsabis *Torcel* pro hoc.

Ig. Trounsabis? ego fui trounsatus hodie, vt p
to nunquam homo fuit in mundo trounsatus. Pr
hoc solo nunquam indurabo faciem fratris neq
clerici dum viuo.

Dul. Vbi erant dagariæ tum se defendendo:

Ig. Dagarias meas ceperunt & aspoztarun
contra pacem regis cozonam & dignitatem
ius, reliquerunt tres scaberdas & spoliarunt m
am russam, obligationem hic.

Dul. Profecto est cancellata.

Ig. Volebant etiam facere me mille res, vol
vnus me plorare, & in despectu mei nasi facie
me plorare, & alius mummabat nescio quid, & e
repetebam mummas nescio quid, & quicquid di
bam erat Diabolus cum illis.

Dul. Quomodo dicis per illud nunc, in bona v
ritate hic erat terribilissimus dies.

Ig. Diesl festum omnium sanctorum præterijt, puto hodie esse festum omnium Diabolorum.

Dul. Tu conuenies cum illis vno die.

Ig. Habebo illos in **præmunire.**

Dul. Fac, & mendica hanc Priariam a Rege.

Jg. Nisi quidam *Angli* inter quos feci aggreamentum venissent in monasterium huc per casum qui me **nouerint vniuersi** & certificabant quod non eram indiabolatus per meam fidem puto murderassent me.

Dul. Quomodo dicis per illud nunc ?

Ig. Ita super eorum verba sinebant me ire ad largum meum.

Pec. Hic est casus meus, hæc est villa villanissima.

Ig. Burdeaux, Burdeaux in diaboli nomine, ego abibo cras, & si gigno *Burdeaux* semel super dorsum meum, si iterum returno ad *Burdeaux*, dabo illis veniam geldare me. Ibo nunc ad *Torcol* nebulonem, & nisi ille mihi det coronas meas & bonam satisfactionem capiam illum in manum alio modo.

Pec. Habes illum super clunem nunc pro falso **impzisonamento.**

Ig. Eamus tres fortes *nous somes trois.*

Dul. Ne time Magister ibimus cum vnâ vindicta, eamus nam video vnum.

ACTVS V. SCAENA IIII.

Argumentum.

Dorotheam cum Theodoro colloquentem audiens Trico, se perditum nouit, totamque periisse machinam, omnesq; iam patrefactos; Dorothea Theodoro affirmat verum Antoninum verumq; Catharinam manere apportum; Theodorus supposititiciam Catharinam euocat, Trico se abscondit.

Trico

Trico. Theodorus. Dorothea.

Tri. ANtonium modo conueni herum meum qui multa loquens ita me demulsit dictis ne possum non ignoscere; at quid video? herum *Theodorum* amplexantem fœminam, Ha, he etiam senex amat? hercle gaudeo.

The. Vix tandem osculando, amplexandoque paulsam dare queo tantisum in gaudijs.

Dor. Non minor voluptas mihi est quam tibi.

Tri. Mi *Theodore*, mea animula, Ha hc.

The. Tuo ex aduentu videor *Dorothea* reuiuiscere.

Tri. Dorothea? tuo aduentu perij.

Dor. Quo magis gaudeas, essedum quæso ad portum mittas, nostram huc quod aduehat *Catharinam* quicum vnus est *Antoninus*.

The. Modo in vrbem exijt *Antoninus*, sed iam nunc intus *Catharina* est.

Dor. Cum illos iam reliqui apud portum, postilla ad te nunc venio primulum.

Tri. Abi *Trico* suspende te.

The. Huc euocauero illam vti videas.

Dor. Fieri non potest.

Tri. Malum quid non illa ceruices fregit antea in itinere.

Dor. Ne vinam nisi è mari ægrè est adeo, vt vi
pedem moueat.

Tbe. Hola Iubete huc ad me accedat *Catharina*

Tri. Bene te intricasti; tu es ille vasex & vetu-
tus, *Trico*, nunc quid agis? quid si huc? nihil est; i
illuc tantundem, nulla spes est prorsus.

Tbe. Hola, *Catharina* huc ad me.

Tri. Hei mihi sed quod futurum est, *Trico* futu
rum est?

Tbe. Huc ad me *Trico* etiam, si sit intus.

Tri. *Trico* etiam? at *Trico* non est intus, hic me
abscondam prope.

Actus

ACTVS V. SCAENA V.

Argumentum.

Prodit Rosabella, se esse Catharinam affirmat, negante Dorothea, tandem rem totam confitetur, minatur illi Theodorus.

Rosabella. Theodorus. Dorothea.

Ros. WHat's your pleasure Sir?
The. *Dorothea, eccam Catharinam tibi.*
Dor. Vbinam *Catharina*?
The. Illam astare vides, & tamen rogitas.
Dor. Falleris, hæc *Catharina* non est.
Ros. Væ miseræ mihi quo me vertam.
The. Quo te avertisti? quid nunc ais?
Ros. Are not you my Mother in Law.
Dor. Good Lord, who are you trowe?
The. Specta bene obsecro.
Dor. Quid vis spectem mi? vix hanc ego nec notui nec vidi vspiam.
Ros. O si nunc essem mortua, mori fœlicis est antequam mortem inuocet.

Dor. Mihi crede *Catharina* non est.

The. Quænam igitur es tu? quid non loqueris?

Ros. *If she will not be my Mother in Law, alasse sir, I cannot helpe it.*

Dor. *Thou art a good one I warrant thee.*

The. Quænam es? iam enim specimen specitur, quid non respondes mihi.

Ros. *Good sir, I know not what to answer.*

The. Etiam taces? Num dignus videor quem sic ludos facias impudens, prostibulum?

Ros. *Whatsoever I am sir, I am not dishonest, the respect I beare vnto you makes me forbeare to answer these false and foule termes.*

Dor. *I pray you doe not dissemble, then I will speake for thee.*

The. Mesne ædes ego seruere flagitijs? meque implexi adeo infamiæ & dedecoris patiar? Nunquam inultum feres.

Ros. Ahime *I was borne in an vnfortunate houre.*

Dor. *Confesse then, I pry thee doe.*

The Cum nullus subest color ad lachrymas recurris, at te fictæ non imbuent lachrymæ. Quid non distringo & expio hoc scelus? Non vis fateri? non vis fateri quæ sis impudica?

Ros. Da veniam quæso & fatebor omnia, Infælix ego sum *Rosabella*, at pudica tamen.

The. O iam nostras es, iam vera redit facies.

Dor. Quis te huc adduxit? age vera loquitor.

Ros. *Antonius.*

Dor.

Dor. Illum esse doleo istiusmodi.

Tbe. Hoc illud est à naue rediit ac *Antonium* simulauit sese, malæque applixis næuum, nonne?

Ros. Scilicet.

Tbe. O tempora? foris filij cum secure irrideant patres, verum tu illum in fraudem pellexisti pellex,

Ros. Pellex ego non sum, ignosce quæso, vxor sum *Antonij*.

Tbe. Tu vxor, vxor tu? caue dixeris illecebra, ne ego linguam, ne ego illam præcidam tibi.

Ros. Quod factum est infectum fieri nequit, quæso pro comitate itaque. obtestor & prudentia tuâ feras, non culpes quod mutari non potest.

Tbe. At mutabo tamen vel inuitis fatis, connubij & vitæ simul tuæ diuortium fecero.

Ros. Bona mors est quæ extingnit vitæ mala.

Tbe. Dorothea filium nos pæne perdidimus *Antonium*.

Dor. Nullum in hac vita sincerum est gaudium.

Tbe. Non censes exemplum in eam edi oportere?

Dor. Censeo, sed clementer.

Tbe. Clementer? vtpote quæ nobis corrumpit filium cui ditem vxorem ego & nobilem dare iam decreueram.

Dor. Cuiuis dolori remedium est patientia.

Tbe. Ignoscas mea mihi *Dorothea* si minime te nunc quo decet obsequio persequar, animus enim mihi valde perturbatus est, fessam te de itinere esse scio,

introeas

introeas itaque & te recrees paululum *Baumate* etiam *Maurum* hunc ad me meis euocato verbis.

Dav. Faciam vt vis, sed tu ne sæui nimis.

Exit:

Tbe. O me miserum: nimirum die hoc vno, plus vixi quam viuendum fuit, sed causam hanc doloris eximam ipse mihi, die hoc vno non viuit illa amplius.

Ros. Quid meditatur scio sed me lubens parot

ACTVS V. SCAENA VI.

Argumentum.

Trico in insidijs: Theodorus maurum Banacar iubet vt interficiat Rosabellam, nodit ille, praesertim quod iam nouit illam esse Rosabellam Alphonsi filiam heri sui, qui Fessa moriens illum reliquit liberum; abit Trico vt hec narret Antonio, Rosabella dolore simul ac metu villa deliquium patitur.

Trico.

Trico. Bannacar. Theodorus. Rosabella.

Tri. PRodi *Trico* è latebris quasi vmbra ex Orci faucibus, & specta quid rerum in terris hic *Theodorus* agat.

Ban. Ecquid me vis here?

The. Quem potius mi *Bannacar*? quippe te noui fidelem serum mihi.

Ban. Itidem te sensi benignum herum mihi.

The. Et si sensisti meam benignitatem ante hac, senties nunc magis magisque *Bannacar*, si id quod rogo haud auersere mihi.

Ban. Nil, lubé me interfici, haud subterfugiam here.

The. Te interfici? ne dij sinunt, verum alium te mihi velim interficere.———

Tri. Certe me.———

The. En tibi, quæ meas incestauit ædes, magnum flagitium fecit, quod tolli non potest nisi illa tollitur simul, tua itaque manu tincta colore noctis, nocte facinus hoc tolli & mori decet.

Tri. Volabo, vt hæc renunciem ad *Antonium* quo illam, ac me, si posset, seruet miseros.

——— Exit.

The.

The. Quid te *Bannacar* retrahis? quid non respondes mihi?

Ban. Quemquamne v tinterimam ego ——— Christianus tuo factus beneficio, aliter hic didici here, quamobrem ab inceptis desistas (quæso) consilio melius vincas, quam iracundia.

The. Quid paues? rem saluam ipse præstabo tibi, age ergo mi *Bannacar*, quo letho censes potissimum? quid si in mare præcipitem des? vel alicubi includas vbi pereat fame.

Ros. At si necesse sit mori, quæso finito moti semel, nam qui lenta perit morte, moritur sæpius.

The. Qua morte pereas nihili pendo, dum pereas modo.

Ros. En insons asto victima, lubens permoriar, nam sine *Antonio* non est quod velim viuere, quum tantus me inuadat dolor, ne me vitalem futuram spero diu.

The. Fruſtra es si speras, quid non exequeris imperium meum *Bannacar*.

Ros. Age *Bannacar*, noui te satis ego *Fessa*, tu olim eras seruus patris mei qui te liberum fecit moriens, age *Bannacar* ergo, clementer me occidito.

Ban. Heu mihi *Rosabella* hæc est.

Ros. Ipsa sum, vt vides, misera *Rosabella*.

Ban. Filia hæc est *Alfonsi* heri mei olim optimi cui *Fessa* dum vixit seruitutem seruij. Ne facias hoc here quæso quod inceptas facinus.

The. Num ex composito scelus agis? vel tu illam vel ego te, ———

Ban. Me si placet iugula non illam ego. Illamne ego

ego quæ hera olim mea tam mitis indolis? Illamne ego cuius me fecit liberum benignus pater.

Tbe. Quid narras fabulas, vin' ergo ipſe ad mortem rapiam hanc? Ne me ſpecta, faciendum enim eſt.

Roſ. Non opus eſt, ità iam enim nimio dolore cor meum findi ſentio, vale *Antoni*, æternum vale *Antoni*.

Tbe. At non ſic iuuabit ſimulare tamen.

Ban. Oime morrua eſt.

Tbe. Fingit ſceleſus fingit, & tu fingis, at ego perſonam vt deponat faciam.

Actus

ACTVS. V. SCAENA. VII.

Argumentum.

Antonius venit, interfectam à patre Rosabellam credens sese parat interficere, Reuiniscit, illam in vxorem petit, Pater de genere quaerit. Respondet illa se esse filiam Alphonsi Portugalli nobilis, qui Fessa moriens, illam reliquit patruo suo Rodrigo Torcol, qui vi venti in has actus oras, naufragium faciens, hic habitabat postea. Interrogatus Banacar dicit non esse Alphonsi filiã (quamuis pro suâ semper habuerit) sed mercatoris cuiusdam Londinensis, Dorsetdie raptam per Vrtado, filiam Manly, & Dorothea, nutricem habuisse Vrsulam, nomen esse Isabellam, ex quibus signis vnà cum imagine succino artificio sculptâ cognoscit Theodorus hanc esse eam Manly filiam, quatot abhinc annis filio suo Antonio despon-

de-

debatur, ergo iam nuptias Antonij & Isabellæ, quæ Rosabella fuit supposititia, non auersatur.

Antonius. Theodorus. Balneator. Rosabella.

Ant. OCcidi, fero nimis veni, interemptus est iam iacet mortua, ô meam nunc tibi vt possim impertire animam, ô te, ô me infœlicem cuius tu hâc causâ fustinu-isti insons, quid non in me isthoc potius experir? nihil tu commerita, nihil poteras. Quidnam vult illa sibi? abistin' ergo mea vita? abistin'? at te sequar ego.

The. Næ, malè cum metuo, quid facturus fili?

Ant.

Ant. Filiusne ego, aut tu pater qui tam infandum facinus patrasti hoc? at quem non fuisti viuere non prohibebis mori.

The. Satin' sanus?

Ant. Sanus? sanus non sum, nec sanus esse cupio. Nam quî possum, quem tu insanum insania reddidisti tua.

The. Certe tu insanus es.

Ant. Sum hercle, nam insanus essem nisi iam insanirem, Non vis autem vt insaniam, non vt nunc insaniam? *Rosabella*, salus mea perijt quæ omnes, dum vixit, anteit feminas. Certe auertisti oculos cum feciſti hoc, nam si illius spectasses pulchritudinem, & suauem innocentiam, nunquam feciſſes scio. Quia vnum hoc ore postremum pater v quos noluisti viues frui inuicem, saltem sinas vna sepeliri mortuos.

The. Priusquam moriare fili, discas quid sit viuere.

Ant. Qui possem cum tu vitam eripuisti mihi?

The. Accede huc quæso.

Ant. Ne me appropinques, ne tu mihi id faciat quod fecit senilis furor.

The. Quid conare? num certum est mori tibi?

Ant. Tam certo quam hæc mortua est.

The. Viue modo, quid vis concedam tibi?

Ant. Iam concedes, cum mihi nil concedi potest.

The. Certe nos eam non attigimus, tentemus illi reuocare animam.

Ant. Animam nunc reuocare? Num tu insanus? redire non potest illa, igitur ad te venio *Rosabella*, venio.

The.

The. O fili mi! parce modo tibi, respice canos hos capillos, uel me interfice prius, mea iam ætas exacta est, tu in ætatis flore.

Ros. Vbi sum?

The. Audi, audi, reuiuiscit, gaudeo.

Ros. Vbi es *Antoni*, *Antoni*.

Ant. O mea vita num respiras? seruasti vitam meam.

The. Censen' voluisse me illam (fili) interimere.

Ros. Funestum ego somniaui somnium: putabam me esse mortuam, erat enim qui me volebat interficere.

Ant. Ne time.

The. Ne time, non fiet.

Ant. O me beatum nunc, nam quod tu viuis iam nunc me scio viuere.

The. Næ viuam redijsse gaudeo.

Ros. Viuo opinor sed tuo beneficio.

Ant. Nunc obtestor te pater, permitte quod fata volunt hanc tua voluntate mihi vxorem fore.

The. Quietus sis modo, forsan tua erit.

Ant. Forsan pater? aliter non potest fieri.

The. Filij furor vicit furorem Patris, violenter ambo iracundi sumus. Næ ille meus mihi natus est, verum dic fili quid dotis cum illa datur.

Ant. Ampla scilicet, nobilitas & illa forma.

The. At fili nobilitate & forma in foro nihil emitur. Equidem formosam video satis, sed qui scis esse nobilem? peregrina videtur: certe ignota mihi.

Ant.

Ant. Vel me tacente mores loquuntur satis, sed hoc tibi melius narrabit ipsa, eam si permittas loqui.

The. Nihil ausim contradicere, narra tu, sed ficte nihil.

Ros. Nisi verà loquar, arguat me *Banuccar*, qui olim patris erat seruus mei.

The. Num tu patris illius seruus? dixti opinor antea.

Ban. Admodum *Fessa* antequam ad te accessi huc, nam patre eius mortuo in *Portugallum* postea profectus sum, quo aliquam mihi conditionem quærerem, quam non reperiens, in *Gallium* veni errans, tandem huc *Burdigalam* famulum vbi feci ti tibi me, & Christianum simul.

The. Bene age iam & si quid illa falsi dixerit tu redargue.

Ros. Pater mihi dux belli erat, *Alphonsus*, *Portugallus* nobilis.

The. Banuccar.

Ban. Ita est.

Ros. Ex *Portugallia Fessam* se militatum contulit, qui illic moriens mandauit me fratris *Rodrigo Torcel* fidei. Aderat enim ille tum forte *Fessæ* mercaturam faciens, mecum inde in *Portugallum* rediens, vi venti in has actus oras naufragium faciens hic habitauit postea.

The. Num vera hæc omnia *Banuccar*?

Ban. Vera opinor quantum nouit illa.

The. An quid tu nosti quod non nouit illa?

Ban. Credo equidem, atque si vacat, rem ipsam

parabo

putabo commode.

The. Age vocat.

Ban. Non erat igitur vera *Alphonsi* filia?

Ros. Modo dixti *Bannatar*, iam nec recte ais.

Ant. Mentiris etiam tenebrio?

The. Tace fili paululum.

Ban. Vera dico & dicam si vultis amplius.

The. Perge.

Ban. Prius *Alphonsi* seruus quam eram ego *Portugallo* seruiebam cuidam mercatori qui tum agebat in nostra *Mauritania*, nomen ei *Ortado* nauigauit is inde *Londinum* mercaturæ causa, quicum & ego vna, sed cum merces illinc venirent male, *Anglos* quos potuit infantes clam surripuit eos vt rediens in *Mauritaniam* venderet, vt nauis igitur nostra in statione ad *Thamesin* prope *Detfordiam*, forte illius nutrix vlnis gestans eam venit per ripam ambulans, Casu tum etiam *Ortado* in scapha aderat ibi, nutricem is itaque quod potuit *Anglicè* compellauit blande atque ex vno in alium sermonem vt inciderunt, leuis illa, & inepta nutrix nauem nescio quid cupit animi causa visere, inuitauit is libens atque adeo ad nauem vectam in *Mauritaniam* cum alija transfert, ac magna pecunia distrahit, hanc autem *Fossæ* meque etiam tum vna *Alphonso* quem dixi vendit, qui quod careret liberis illam non nisi quadrimulam pro filia sibi adoptauit sua, mihi vero iam seruo eius ne cuiquam vulgarem hoc graviter inculcauit dixit, celaui igitur, neque illam post mortem *Alphonsi* heri nisi iam primum video,

The.

The. Sed vbi illa illius quam dixi nutrix est?

Ban. In ipso itinere vt naui vecta mortua est.

The. Scio quod ei nomen?

Ban. Vrsula.

The. Vrsula & Desfordia? quanta spes est? sed nunquam narrauit nutrix quænam aut cuius esset haec?

Ban. Londinensis, filiam senatoris cuius nomen *Manlium* reor.

The. Forte *Manlius.*

Ban. Ita est, huic item nomen dixit *Isabella.*

The. O dij *Isabella* etiam?

Ban. Nam *Rosabella* pater illius *Alphonsus* supposititius postea ei indidit.

The. Desfordia —— Vrsula —— Manlius —— Isabella —— signa quam conueniunt? vix me contineo ab amplexibus. Sed ecquid meministi amplius.

Ban. Nihil nisi nutrici mortuæ surripui quandam icunculam succino celatam, quam vsq; adhuc in crumena gestaui mecum propter artificium.

The. Eam commonstra *Banuccar.*

Ban. Eccam tibi.

The. Antoni mi adeadum. Scis vt olim *Manlius Desythus* maritus meæ duas ex priore habuit vxore filias, *Catharinam* quæ iam *Antonii* vxor est, & *Isabellam* quam tibi desponsauimus olim cum eratis parvuli. Nam balbutientes etiam illa te virum, illam tu vxorem appellitastis inuicem, nos in sponsalibus vero consimiles vtriusque imagines vobis succino artificio sculptas dedimus, atque hæc illa ipsa

longi

quæ

quæ tum *Isabella* data est, en pueri & puellæ hæc est effigies, vide, hæc tui imago, illa *Isabella*, en dextras iunctas hic in coniugij fidem, geminas illic constrictas facies vides, & cornices duas symbolum nuptiarum, en literas etiam vtrinque has inscriptas *A.* & *I.* id est *Antonius*, *Isabella*.

Ant. Intus gemmam plane similem habeo cum literis *I.* & *A.*

Tho. Nempe *Isabella Antonij*, ipsa & eadem quæ nunc tibi data itidem iam olim noui quæ tibi desponsata olim hæc tua *Isabella* est.

Ant. O mirum! stupens gaudeo.

Tho. O mea chara *Isabella* mirus, nunc sine me te amplecti, indignum licet.

Ros. Fortuna blandiri iterum, nunc iterum captatum venit.

Tho. Non venit, fortunam tuo nunc temperet arbitrio.

Ant. *Rosabella* quæ eras antea *Isabella*, nunc mea es, bis te inueni, videor bis vitam viuere.

Tho. Euge amplexamini inuicem & ego vester que, fili & filia ignoscas tu mihi quæso quod temere facturus modo.

Ros. Si quid feci ti male non memini pater, sed quod nunc boni facis nunquam dementiero.

Tho. Quam bene dixit? O *Antoni* quam bona mater!

Ant. Fateor at tu pater da veniam quæso quod stulte feci apud te mentiens hodie, amare enim & sapere nemini conceditur.

Tho. Sapis tu, sapit ille, vobis ego? vos mihi

ignos-

ignoscite, solus ego insipiens. O Bonnaccy quanto
us me prudentior? sed nisi ego tibi bona multa fa-
ciam nemo me unum putet.

Ant. Etiam ego Bonnaccy.

Ros. At ego plurimum.

Bon. Tam bene vobis gaudeo meâ evenisse o-
erâ.

Ant. Tristi etiam quæso faxis veniam.

Ros. Faxis obsecro, nam absque illo concubina
ullum gaudium hodie.

Tho. Merito est ille, & vos vt hoc, & illud,
& omnia quæ vultis faciam.

I Actus

ACTVS V. SCAENA VIII.

Argumentum.

Bamacar & Tricon agunter gratias, tus sunt Catharinæ, & Antonino, ad quos Isabellam induxit Theodorus.

Trico. Theodorus. Rosabella. Bamacar. Vince.

Tri. MEo hinc ex latibulo fausto accepi fin
la adibo iam confidenter, exaudiui h
bene cecidisse omnia. Ecquid me laudas? no
go nunc bonus *Trico* sum?

The. Bonus es *Trico* & beatus quod cecidit.

Tri. Næ, ego homines istos odi mendaces,
us *Trico* & tibi & *Torcol* vera semper narrauit
die.

The. Verum id etiam mi *Trico* sudasse te
villam.

Tri. Verum id etiam mentali nempe reser
one here, recte ego hic eram sed apud villam a
mus.

Tbe. Ha ha he quam doctus.

Tri. Didici ex *Cupis* libris. Agetur si placet comœdia in nuptijs mea, nomen ei *Æquinoctia*.

Tbe. At *Loiola* tantum venit in *Tragediam* a-page.

Ant. Pater ne quis mœror nostris immisceatur nuptijs supposititio patruo *Isabellæ*, *Torcol* quæso 1000. des pro alimentis aureos, quos ille resoluat *Ignoramo* qui tanto quasi emerit hodie hanc.

Tbe. Libenter & hoc & amplius, *Trico* cape hunc torquem aureum, & *Torcol* illum, & *Ignoramum* simul ad me adducito, dato hanc arrham ijs daturum me quod placuerit illis, & quantū est hominum venustiorum ad me ad scænam eras perinde nuocos, ibi lusus ridebimus ruos, tristis abibit nemo.

Tri. Jam horum rectus es iam tibi nomen quæris.

Tbe. Da dextram *Trico*, hercle amo te.

Tri. Nisi te redamem here, at nescis quid nunc sentio, abi, amo te medullitus.

Tbe. Mi *Trico*, mi *Bannacæ*, vobis benefaciam.

Tri Nigellus *Bannacæ*, & *Trico* here sertis quantiuis pretij sunt.

Tbe. Dixti, sed abi nunc tu.

Tri. Torquis hujus fide abeo nunc ad *Torcol* post ad *Ignoramum* hinc ad te ambos adducam si potest ocyus.

Vin. Sir, my Lady would desire you to come to Madam Antonine and Mistresse Catharine, they are new come in, the Coach is at the other gate.

Tbe. Mi formose puer da mihi manum.

Vin. Manus, *a that's a hard*, Nell *can tell you sir what's*

what's bruchium too.

The. Eamus Isabella ad Dorithean vt eam hoc impertiamur gaudio.

ACTVS V. SCAENA IX.

Argumentum.

Pyrgopolinices [illegible] Argumentum praeambulo.

The. Da dextram Trio, heroïs more.

Tri. Nihil te rogabam heri, ac modis quid nunc [illegible] abi, nunc te impudentia.

Pyrgopol. [illegible] Princ.

Tri. Dmo, sed ubi nunc is.

PYR. ILlic, intus conspicor, quinquam timeo, compellabo eum, heus, heus.

Vin. If your name heus sir? here's one called [illegible] or Hugh.

Ant. Quia est [illegible]

PYR. Redde, [illegible]

Ant. [illegible] bunnuntibi.

Pyr. Iamne ergo hostium es? Tamne *Antonius*?

Ant. Sum, accede huc quæso, introeas.

Pyr. Blandior est quam fuit, mali aliquod suspicor, vereri videtur me ferire, nunc capere stipidorum, vt verberator gaudet.

Ant. Adeo, an hinc, quo recedis?

Vin. *Hit holes your eye, and spoyle his one that meant to spoile your.*

Ant. Obsecro quid tibi?

Pyr. Hercle vt benigne conueniat, patiar potius tuum dimidium, quam rursus vapulare.

Ant. Mea fide non fiet.

Pyr. Num fide huius annuli?

Ant. Immo bona fide iam: Necessitas facere nos sæpe subigit, quod disconuenit, quamobrem veniam tu mihi dederis, nam alius fio nunc.

Pyr. Credam me blanditijs tuis?

Ant. Audacter licet.

Vin. *What a slie buzzard it is, a man can scarse get a shoote at him with a stalking horse, he hath beene [illegible].*

Pyr. Nullum nunc nævum video.

Ant. Nullus est, ne metue, cape hanc tuam pænulam, primum en proijcio.

Vin. *Shall* heus *haue your coate sir? I would bee would goe to dice with me for it, I haue high and low men here, O yet little* french *pages, i'le fling you i faith.*

Ant. Eamus, cœnabis tu hic mecum. Reliquæ vestes, & nummi etiam auctario intus dabuntur tibi.

Pyr. Equidem credam tibi commune

Pyr. Blandior ei quam fas, mali aliquid

Pyr. What spark shall I become if now not in late, I would go to leggets with the wenches will go passe commers by, and snatch buts with the Page, oh ile go throw stones at some or other, & I lose that sport else, but first ile go and piss this fatt waite in some bodies baske, oh sir, and you here comes company.

Pyr. Hercle vt benigne conuenias, pastor pos-

Act

Pyr. Nullum mae[illegible]

ACTVS V. SCAENA X.

Argumentum.

Ignoramus & Torcol historiam de Isabella & Antonio, a Tricone audierunt se fuisse Anglam Rosabellam antea cognomi Torcol, & quia ille pecuniam suam, & Ignoramus sexcentas suas coronas recipiet, uterq; iam desinit Rosabellam sibi vendicare utpote diu ante hac alteriùs sponsam. Vnde puer sarcasmis Ignoramum accipit, & alterò illi caudam vulpinam affigit.

Torcol. Trico. Ignoramus. Dulman. Vince. Musæus.

Tri. HErcle est vt dixi.

Ign. Bein, bon, prave dixe.

Tor. Quòniam pecunia redderur nobis, *Rosabellam Antonij* inuentam *Habellam* gaudeo, *anglam* fuisse antea scivi surre pririam, quam frater *Alphonsus* filiam adoptauit sibi, hoc autem & illam, & alias spe lucri, huc usque celavi sedulo.

Ig. Si *Rosabella* erat *Antonij* espouse antea, & per consequens *an* connert bavne, gaudeo me non maritasse eam, ne fuisset maritagium amissum per defaltum.

Tri. *Per desolatum*, patrone, recte ais.

Ig. Cliens, ergo sum contextus, semegister tuus *tu et cas do dissesin* reddet mihi meas sexcentas coronas.

Tri. Torquis huius hic reddet quod placuerit.

Vin. *A pawne, 'twill not sticke, land me a great pinsone body, & hare's one.*

Ter. Interea dum numeret herus, torquem da mihi *Trice.*

Ig. *Tibi* limbo nulla *nunc enim* ne *te ferat* discrepo.

Ter. Habeas, senior habeas.

Iri. Sed primum inter nos bonam componi gratiam volo, da manum, senior *Tercel.*

Ter. Quantam tuis lepide me verbulisti, *Trice*, en tibi.

Tri. Patrone, da dextram tuam; atque eccam catenam pro arrabone tibi.

Ig. Age cliens, pone eam primum circa collum meum, nunc do manum tibi, & tibi *Tercel*, amici erimus iam.

Ter. O senior *beso las manus.*

Ig. Sed tangam hoc primum, vt videam si sit legale aurum, oh est bonum, iam ero curteſius dum habeo coronas solutas: post faciam vt volo; ô mi cliens, capio ambas manus, imbraſo te.

Tri. O patrone, vt ego amo te.

Ig. *I am full of courtesie now, and full of craft, for all thi, if I catch them at Westminster, i'le tickle them, who's behinde me there? ha?*

Vin. *O sir, I perceiue you are mine owne countriman,*

Vin. I thanke you sir, and what's latine for a Tapster?

Ig. Sixpence, Anglice a tapster.

Vin. Why this is sixe pence for a teaster, what haue I got by it? and what's for a Shoomaker sir?

Ig. In dicto comitatu *Shoomaker.*

Vin. And what's a veluet cap vpon the binder part of a red speckled hogs head?

Ig. Berlady that's hard, it is pileus de nigro velluet super occiput capitis porci coloris red. speckled.

Vin. I can make as good Latine as this, in bas and in bus, in orum and arum: as for your worshipparum a Noddicockarum in a veluet cappatum.

Ig. Ile tell your Master sirrah, ile bring you to a Nowne, your hose goe vpon.

Vin. Nay good sir make me one Latine more, what's a foxe taile at a fooles backe? a foole is hic stultus, I know.

Ig. Is it euen so? indeede? a rod, a rod, what's your Masters name sirrah?

Vin. As in præsenti, sir, you know him well enough.

Ig. What? qui, quæ, quod, here e faith? Ile tell your Master, what's that they looke and laugh at Dulman? what's behinde me there?

Dul. Profecto est vulpis cauda tenus in foxe taile iam, vis me virgare hunc puerum.

Ig. Fac si potes——

Vin. Come, come and you dare; I beat Heros here efaith..

Dul. Will you? will you shewm Reyes?

Vin. I that I will.

Dul. O my shinnes.

Vin. It was well hit, now in every.

Exit Vin.

Ig. Sine eamus hinc vt accipiamus coronas.

Tor. Eamus.

Tri. Herus vult etiam vos coronare hic.

Ig. Quil fait alors.

Tri. *Dulmen* da manum etiam.

Dul. Pestis da te, tu es *Mendoza*.

Tri. Vinum & laccarum iam *Dulmen*.

Dul. Bene pardono te pro Saccaro.

Ig. Iam tu venis *Musæ* tu seruis tibi, alors, alors.

Intrant omnes Theodori ædes.

Actus

Actvs V. Scaena XI.

Argumentum.

Cupes & Cola cum cantone & meretricibus; quibus accedit Polla, quam metuens Cupes sub togâ confessoris sui Colæ se abscondit, ibi interea tacitus latens, audit Pollam confitentem solere Colam aliquoties cum illâ cubare, prodit e latebris. Trica, nec mora cum ambo sint pessimi, mutuam sibi veniam concedunt, redeunteque ad gratiam.

Caupo. Cupes. Cola. Meretrices. Polla.

Caupo. ISTas, vt vides, nos non parvo pretio huc ad te perduximus.

Cupes: En ergo quod promisi præmium! sic istis continuò apud vos conuiuium hilarè apparetur, dum cantione illæ; interea hic nos obiectent paululum.

Caup. Curabitur quod iubes. *Exit. Caup.*

Cup.

Cup. Nunc vos amicæ lepidæ aliquam accipite lepidam cantiunculam.

Col. Agite millitulæ, vos ego absoluam singulas.

Pol. Nunciam est mihi, in caupona modò, virum cum scortis meum esse hic, quod si inuenero faxo vt hominum hodie facilo sit miserrimus.

Cup. Perij funditus, si me viderit illa: Confessor, sub togâ finito me, quæso, abstrudi hic, tantisper dum hæc abierit.

Col. Age, si quæsierit, vidisse te pernegauero

Pol. O, vos ellin Ioannæ illæ delicatæ, quæ meum corumpitis adeo virum mihi; abite pessimum, abite mercimonium.

Exeunt Meretrices.

Col. Hunc librum in manum capiam, simulabo quasi meditabundus sim.

Pol. Sodalem eius video, non longe is abest, scio, *Cola*, Frater *Cola*, *Cola*, inquam! quid malum! surdaster es? *Cola* omitte librum & respondemihi.

Col. Absipodo quæso, ne me iam interpella, meditor ego nunc acriter conciones meas Quadragesimales.

Pol. Attamen accede obsecro paululum, vt tecum loquar.

Cup. Profecto iam non vacat, abi quæso; optima pene mihi excidit meditatio.

Pol. Sed paulillulum.

Col. Non, non, perturbas nimis.

Pol. Salem narra nunc, vbi bellissimus meus vir est.

Col. Hic non est vides, sed vbi vbi est, iam fratris

uis cucullo rectum esse scio.

Pol. Iam ne ergo fratris habitu alienas ille exorcizat foeminas? & ego nunc dependere possum eum? sed bene est, sic sino, consimili modo illi parem referam gratiam. Eamus: laudes intro ad me, mi frater.

Col. Occupatissimus nunc sum, exterum quid intus facerem?

Pol. Tu nolo exorcizabis pacto, meum quo vir alienas exorcizat foeminas, talionis lege illum vlcisci cupio.

Col. Ne tu tàm male cogites.

Pol. Male? ante hac dixeri mihi casum esse hunc conscientiae.

Col. Quis casus? tace.

Pol. Nempe maritus si cum alienis tubet. Vxori licere idem, memini verba. Idem fas dicit *Titio*, quod *Sempronio*.

Col. Ego hoc tibi quando?

Pol. Vrdissimulas? tum cum postremo tu cubabas mecum. Scis me vera dicere.

Col. Tace, nunquam factum. Caper pincheth him by the legges, quidem, oh, oh, ho.

Pol. Quid est?

Col. Sub tunica nunc nescio quis me pungit pulex.

Pol. Nescio quis me nunc pungit etiam pulex, eamus.

Cup. Eamus! Immò mane propudium, nunc quasi ex equo *Troiano* prodeo huc. Iam capta es *Troia*, Et tu magne *Troiae* vastator *Achilles*, Cup starteth from vnder the Fryers gowne.

Pol.

Pol. Quid hoc rei est? num tu ex aluo egessisti hunc?

Cup. O *Polla*, O *Cola* pulex pungit vos, ah impudicissimos!

Pol. Mi vir per iocum dixi omnia ego.

Col. Certè per iocum illa.

Cup. Per iocum? siccine iocamini? ah *Polla*, ex industria delitui hîc ego, vt te caperem.

Pol. Immò flagitij conscius, hic te occuluisti, sciui bene, *Cupes*.

Cup. *Polla*, iam sumus ergo pares.

Col. *Cum sitis similes, pares q; vtrâq.*
Vxor pessima, pessimus maritus,
Miror non bene conuenire vobis.

Pol. At post hac conuenient mi *Cupes*.

Cup. Ain'? signemus osculo.

Col. Viuite posthac concordes & vnanimes.

Cup. Nec benedictiones frater tuas, nec casus volo conscientiæ, cætera amo te.

Cup. I præ *Polla* mea, mox te sequar.

Col. Nunc iam eamus ad amicas nostras.

Pol. Ego ea iuro mi vir nisi me quid vis.

Exit Pol.

Cup. Eamus, Quanquam sceleratus es, me amas, scio.

Col. Medullitus. *Exit Col.*

Actus

ACTVS V. SCENA XII.

Argumentum.

Cupes & Cala quid per totam fabulam vterque egerit, hic in scenâ memorant, & vice Epilogi, saluti domini Regis libant auspicatò cyathum.

Trico, Cupes. Trico laganam vini affert & Cyathum.

Tri. HEus *Cupes, Cupes*;
Cup. O mi congerro, *Trico!*

Tri. Hoc suppilaui *Cupes* pro meritis, vt ipse habeam tibi, nam comicè apud nos, carnalicia sunt omnia. *Ignoramo Theodatum* sexcentos resoluis aureos, *Torcol* etiam benignè satisfecit, Hic ineuntes itaque nihil nisi epulæ concordiæ, saltatiunculæ, risiones, cachinni, ioci, amplexus, suauia super suauia.

Cup. Atque id nunc serio ego triumpho *Trico*, nam meâ operâ effecta sunt hæc omnia.

Tri. Immmmmea, *Cupes* qui primus e naui reduxi huc *Antonium.*

Cup. At ego, *Trico*, cornu abstersui *Ignoramo* hinc.

Tri.

Tri. At ego *Cupes* causa proposita illum retinui; antea, post, ego ad te deduxi *Dulman* etiam.

Cup. At *Trico*, quis *Tricolum* finxit? quis *Rosabellæ* quis dedit *Pollam* subdititiciam? quis saccarum *Dulman* finxit? & *Rosabellam* quis subduxit postea? annon ipse *Cupes*?

Tri. At quis *Antonium* docuit quâ patrem næno & longius sermone falleret annon ipse *Trico*.

Cup. An *Trico*, quisquis magister fuit exorsus aliquis in errore firmauit *Theodorum*?

Tri. At *Cupes*——

Cup. At *Trico*——, tace nunquam tu me vinces hodie in nequitia.

Tri. Bene vtrinque factum esse scio, at *Cupes* quis inuenit?——

Cup. Inuenit *Trico*, sculpsit *Cupes*.

Tri. Bene, sic, Itaque componantur hæc. Sed euentus, *Cupes*, rebus præstat omnibus.

Cup. Euentum times? non est quod desperes: namque secundum tore, Deorum nostri, viri optimi maximi clementia spem dat, quem penes est euentus, prospero itaque euentu, quod felix, faustumque, nunc libenter auspicato cyathum.

Tri. Quin potius ipsius euentus summo Imperatori sacram illam salutem vouemus, in cuius vnius salute omnium nostrum continetur salus.——

Cup. Accipio omen——Nunc vos obstringo spectatores, vt hoc nostis, ex more solemi. Hoc idem suscipiatis & soluatis votum.

Tri. Quod qui non lubenter vouerint, soluerintque, vxores *Pollâ* infestiores habeant.

Cup.

Cup. Iidemque ſtupido *Dulman* ſtupidiores, & inſcitiore *Ignorano* audiant inſcitiores.

Tri. Iidemque [illegible] magis quam ipſe *Orbe*.

Cup. Iidemque [illegible] audiant;

Tri Iidemque bibant, illos quod nunquam tranſeat. Igitur qui magnum vitare vultis infortunium, quique omnia eueníre vobis fœliciter vultis, ſaluti domini noſtri, Pij fœlicis, ſemper *Auguſti*, vt nos modo, ex animo lætè apprecemini, eidemque vniuerſi omnes, quod decet, clare

PLAVDITE.

FINIS.

EPILOGVS.

IGNORAMVS.

ST, ſt, pax, pax, ſarnate patem cum manibus, vos videtis & plaudite, ſed quid iam poſtea fiet de veſtro ponero Ignoramo? *nam niſi habemus* ſuperſedeas *de non moleſtando fratres mei* Ignorami *nos moleſtabunt ſine moderata miſericordia, & veſtro ponero* Ignoramo *eſt bootatus & ſpuratus (vt videtis) ire ad* Londinum, *ſed ſine protectione Regali non audet ire vltra* Barkewsy *aut* Ware *ad plus, vt eleganter quidem legalis Poeta, quare ſereniſſime Domine ſupplico vt concedas per* litteras patentes *ſalvum conductum mihi, & conſortis meis, vos* Monſieurs *huic ſupplicationi ſi placet veſtras manus apponite.*

Excudebat T. H. 1630.